

hên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tỉnh Thần B.P. thực hiện

XUÂN QUÝ MÙI 2003
Chúc Mừng Năm Mới

Số 44
Phát hành tháng 01/2003

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư tử xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT. (514) 739-4000

HÌNH BÌA

Bốn Trưởng Chủ-Tịch HĐTU-HĐVN
(1983 - 2006)

*Nhân dịp Giáng Sinh
Năm Mới Dương Lịch
Xuân Quý Mùi*

Chúng tôi xin chúc
Quý Trưởng Cao Niên
Các Trưởng và Thân Hữu Hướng Đạo
Cùng các anh chị em Hướng Đạo Việt Nam

**Một cuộc sống
Thật đầy đủ
ý nghĩa, hữu ích
và tràn ngập tình thương**

Ban Phụ Trách Bản Tin Liên Lạc

Lá thư cuối năm

Khi tờ Liên-lạc này đến tay bạn đọc thì Giáng-sinh đã thập thò ngoài cửa, rồi Đầu Năm D.L. tiếp đến là Tết Quý Mùi, Chúng tôi kính chúc tất cả được một năm "Mọi Sự Như Ý"

Cũng bắt chước ai chúc mấy lời :
Chúc cho Hướng-đạo khắp nơi nơi,
Chúc cho Huỳnh-trưởng nêu gương tốt,
Chúc các Đoàn-sinh biết vâng lời.

Năm nay đã có hai Trưởng Cổ-thụ lìa Rừng : Tr. Nguyễn-Văn-Thơ và Tr. Huỳnh-văn-Diệp, và một số Trưởng khác qua đời, một sự mất mát lớn của Phong-trào chúng ta, nhưng hướng nhìn về tương lai, chúng ta lại thấy nhiều triển vọng đầy hứa hẹn :

1. Một Ban Thường-vụ mới tiếp được BTV cũ. Tr. Tân Chủ-tịch : Tr. Nguyễn-Văn-Thuật trước đây đã phục vụ trong BTV đương nhiệm nên công việc vẫn được liên-tục. Một Trưởng Thủ-quỹ mới được đề cử : Tr. Nguyễn-Đức-Tùng, rất hăng say, tuy là "nghề tay trái" nhưng đã đem tất cả tấm lòng để cống hiến cho Phong-trào, vì các vị cựu Thủ-quỹ chỉ biết "Giữ tiền" theo đúng nghĩa chức năng, chứ không phiêu lưu tiến thêm một bước nữa : tìm cách "hái ra tiền".

2. Ngành Hướng-đạo Trưởng-Niên do Tr. Hoàng-Ngọc-Châu cùng với Tr. Võ-Thành-Nhân tiếp được Tr. Nguyễn-Trung-Thoại đã vạch kế hoạch tổ chức một cuộc Họp Mặt H.Đ. Trưởng niên ở Orlando vào mùa hè năm 2004, quy tụ tất cả các đơn-vị HĐTrN. toàn Thế giới. Một "Hội-nghị Trưởng" cũng được BTV đề nghị cũng họp trong dịp này. Rất mong các Trưởng hưởng ứng.

3. Ngành Truyền-thông được củng cố. Nội-san Trưởng sau một thời gian im lặng, nay được tái xuất giang hồ, với sự hợp tác của cả hai vị : Tr. Nguyễn-công-Trứ, một thời anh dũng đã gồng gánh NST và Tr. Lê Thùy-Lan, người mảnh khảnh như Hoa đã cả gan "vác voi" mấy năm. Nay hai cây bút khổng lồ này mà gom sức lại, chắc chắn NST sẽ từng bừng khởi sắc hơn xưa và mong được trưởng tồn. Thêm vào đó, Bản Tin do các Trưởng chuyên nghiệp thực hiện, dưới sự lèo lái của cây bút tài ba, ướm át và tình nghĩa Tr. Hoàng-Khắc-Châu, tha hồ mà Trăm Hoa Đua Nở.

Chúng tôi thán phục tinh thần "Tiến vi Quan, thoái vi Su" của Tr. Vĩnh-Đào : sau khi ở Trại TT7 đã trao được cho Tr. Thuật, vợ trở lại Pháp mở khoá H.L. Truyền-thống dành cho các Trưởng ở Âu-châu để các Trưởng này có một căn bản vững chắc để hướng dẫn các em sau này.

Cũng như lá thư trước, lần này chúng tôi cũng xin đưa ra hai đề nghị khác, mong các Trưởng suy nghĩ để - nếu thấy cần - thì đưa ra thực hiện :

A. Thống nhất mang Huy-Hiệu HĐVN. - Nhận thấy ở Trại TT7 vừa qua, một số lớn các em - và cả một số Trưởng - không có mang hoa Bách-hợp (Huy-hiệu HĐVN). Phần đông chỉ mang huy-hiệu HD Quốc-tế, huy hiệu HD Quốc gia nói cư ngụ mà thôi. Chưa thống nhất. Nghĩ cũng buồn !

B. Dạy các em chào kính .- Ngay ở Bầy, ở Đoàn, các Trưởng phải tập cho các em "chào kính" các Trưởng, các em tập chào nhau (nếu cùng ngang nhau). Các Trưởng cũng phải chào lại, bắt tay trái tỏ vẻ thân thiện với các em, có vài cử chỉ như sửa lại khăn quàng các em, đội lại cái nón cho ngay ngắn ... Nếu tất cả Trưởng và đoàn-sinh đều có thói quen đẹp như vậy, dù bất kỳ ở đâu, thì Phong-trào chúng ta chúng tỏ là một nơi có giáo-dục, dạy sự kính trọng và yêu thương nhau.

Liên Lạc

TÂM THU

**một Hướng-đạo già
không đồng phục
gửi các Anh Chị Trưởng
và các Trại-sinh
Trại Họp Bạn
Thăng Tiến VII 2002 tại
Houston, Texas, Hoa-kỳ.**

Thế theo đề nghị của mấy anh bạn Việt Nam sống ở Hoa Kỳ, tôi được vinh hạnh, từ nơi xa xôi, ngỏ lời cùng các Anh Chị Trưởng và các Hướng đạo sinh, từ nhiều nước, vui sướng tham dự một cuộc Họp Mặt truyền thống. Người Việt Nam ở hải ngoại, sống theo lý tưởng Hướng đạo thế giới, nói lên hai điều đáng mừng, liên kết các bạn trong cuộc Họp Mặt hôm nay, chứng tỏ một giá trị tinh thần quý giá được bảo tồn, đó là sự tưởng nhớ đến nguồn gốc chung. Không nói đến giá trị tinh thần tươi đẹp của những người Việt gặp gỡ vui cười với những người Việt, và mặc nhiên không bỏ cơ hội để nói tiếng Việt và nhắc nhở với nhau lăm chuyện, xưa và nay, về quê hương, các bạn lại là thành viên của những đoàn thể có tên gọi khác nhau, nhưng trong đó, Hội hay Liên Hội, Nhóm hay Phong trào của địa phương, nhất định phải có chữ Scout, hay Hướng đạo hay một tiếng đồng nghĩa, nhắc lại nguồn gốc và lý tưởng chung, cho phép một Hướng đạo sinh, một Scout ở bất luận phương nào cũng có thể, trên nguyên tắc, xem các bạn như là "anh em" đồng chí hướng. Nhưng chúng ta nên cẩn thận, tránh ngộ nhận, đừng lầm từ ngữ với thực tại mà từ ngữ muốn nói lên. Cái gì thật sự liên kết người để có những thực hiện chung, không thể chỉ cần một từ ma thuật hay khẩu hiệu là được rồi. Cho phép tôi giải thích thêm.

Như các bạn cũng biết, một bộ đồng phục nói lên một người theo phong trào H.Đ nhưng không đủ để làm nên một H.Đ. thật sự, cũng như tục ngữ đánh thức người mê muội nơi dấu chỉ, danh từ, phù hiệu, hình thức, hào dướng, bao bì. Cái áo dòng không làm nên thầy tu. Ta thử hỏi một cách nôm na hay trắng trợn, khi ta lột đồng phục ra, ta không còn phải theo luật H.Đ nữa chăng? . Một nhà tu hành, không thể cởi áo dòng - vì trời quá nóng bức và nói "thôi, ta nghỉ tu vài bữa để đi tắm biển đả". Không thể so sánh hay để ngang hàng sắc phục bậc tu hành với áo quần Hướng đạo sinh, dù cho hai hạng người đều có điểm chung, là đã tuyên xưng giao ước tu thân. Hướng đạo sinh có vẽ tự

do hơn nhiều với đồng phục, cái võ bọc của mình. Chúng ta thường quên là thứ áo quần H.Đ. bất cứ ai cũng có thể mặc như vậy ; xưa nay không thiếu gì người hay đoàn thể, chẳng phải Hướng đạo hay xi-cút gì cả, cũng từng dùng áo quần, mũ bốn u, khăn quàng cổ như Hướng đạo sinh vậy, mà chẳng luật pháp nào ngăn cấm, trừng trị , chẳng có bia miệng nào chê cười . Điều không phải để làm như với thứ đồng phục mà một nhà nước hay xã hội trật tự quy định cho một tư cách, một chức năng, chức vụ, hay địa vị nhất định, như đồng phục của cảnh sát, quân nhân, quan tòa, thầy tu v.v. Cái gọi là đồng phục Hướng đạo từ nguyên thủy không hề có giá trị về tư cách như các đồng phục nói trên. Kiểu áo quần H.Đ dùng, không có giá trị gì đối với những người chung quanh mà chỉ do sự đòi hỏi của các sinh hoạt của người H.Đ.

Áo quần phải dùng thứ vải dày, như áo quần của người lao động , trong nhà máy hay ngoài đồng áng, vì phần lớn sinh hoạt của người H.Đ là ở ngoài trời, nơi bờ biển, đồng hoang, rừng núi. Áo quần phải có khả năng che chở con người khi có tiếp cận bất ngờ với gai gốc, đá sỏi, trên đường thám du hay trong các trò chơi, nhỏ , lớn. Áo, khi cần, phải đủ sức chịu đựng để góp phần trong việc làm cản chở người bị thương từ nơi chẳng có phương tiện nào khác. Sau đó đồng phục mới dùng luôn cho các buổi hội họp, lễ nghi thuần túy Hướng đạo, và khó mà chấp nhận lối dùng một số đồng phục H.Đ đi làm hàng rào danh dự chào với bàn tay ba ngón một quan lớn Triều đình nào đó, không phải H.Đ.(trừ khi như đã nói, quan lớn ấy đến dự một lễ H.Đ. như Trại Hẹn bạn chẳng hạn). Tương tự như vậy, khăn quàng cổ của H.Đ. không thể làm bằng tơ lụa cho sang hay đẹp khi chỉ biết nghĩ đến việc trình diễn, phô trương, mà H.Đ. thường nghĩ đến ích lợi khi cần hơn. Màu sắc của khăn, cũng như màu viền của khăn , vàng, lục, đỏ hay tím, đã được dùng để phân biệt các liên đoàn, đạo, nói lên ngành, ấu, thiếu , tráng của cơ quan H.Đ quốc tế. Khăn quàng H.Đ có thể có những công dụng khác, như khi đi trại nhiều ngày, gặp rủi ro, thiếu hay hết dụng cụ, có thể dùng làm dây treo một cánh tay bị gãy hay bị thương. Đối với người Việt, một khăn quàng, khi lỡ không có nổi (và không kiếm được ống tre) có thể dùng để nấu cơm được. Các bạn làm được việc ấy không? hay đã thử làm lần nào chưa? Có ai đó, trong số các bạn, để đùa chơi, sẽ cười, và la lên : Xưa quá rồi, từ lâu chúng tôi theo chế độ ăn uống Tây phương, không còn nghĩ đến chuyện ăn cơm và nhất là nấu cơm nữa. Nấu cơm có nổi điện rồi. Đi trại, chỉ đem theo bánh mì và thức ăn liền (fast foods) không có vấn đề nấu nướng dơ bẩn, mất thì giờ. Nếu có ý kiến như vậy, tôi muốn hỏi bạn ấy dùng thì giờ để làm gì ở trại gọi là Hướng đạo? Tôi nhận thấy không theo kịp thời thế. Xã hội công nghệ hóa, hiện đại hóa làm cho các trang lịch sử tiến hoá loài người bị lật quá nhanh, đến rách cả lề. Tôi không còn ngạc nhiên khi nghe nói chuyện một người Việt, ngũ tuần, tốt tướng , bụng phệ, khi thấy đĩa rau muống luộc trên bàn ăn, hỏi chủ nhà, cũng người Việt, một bạn lâu đời nhưng không được may mắn dự phần cảnh "phồn vinh giả tạo" : "Rau gì lạ vậy, tôi chưa bao giờ ăn thứ này."

Bệnh lãng quên, mất trí nhớ, thường xuyên, hay từng cơn, từng lúc, không dành riêng cho những người già cả, mà hình như đã trở thành một bệnh, hay một cái "mốt" của thời đại, lây lan nơi mọi lứa tuổi, trong nhiều giới. Người H.Đ cũng dễ bị vương , nếu không có, hay không cần, sự giúp đỡ của đám huynh đệ của mình.

Chúng ta có thể quên việc nấu ăn, hay cứu cấp, việc trẻ dùng những phương tiện nghèo nàn, sẵn có, để làm những công việc cần cho sự sống còn, là những thách đố, những trò chơi tháo vát, giúp xây dựng cho trẻ óc sáng kiến kịp thời, trước những cảnh bất ngờ, hay học lại những cử chỉ, hoạt động cơ bản, thiết yếu mà con người tiền sử hay thời đồ đá đã nhờ đến, để sống còn trong

cảnh thiên nhiên ác nghiệt, để rồi, có được những thế hệ con người ngày nay. Chỉ nhìn vào một khía cạnh nào đó, một lối sinh hoạt nào đó, người ta cho HĐ chỉ là một đoàn đi pic-nic cuối tuần, hay một hội thể dục thể thao, hay ca kịch hay đám bụi đời, hay gì gì nữa, tùy theo lối đánh giá và điều được thấy của họ. Sai lầm vô hại. Đáng lo hơn là khi người mặc áo quần Hướng đạo, cũng nghĩ một cách phiến diện và nông nổi như thế, hay cũng chẳng biết chính mình vào H.Đ. làm gì nữa.

Vì có trẻ vào là theo lệnh một uy quyền nào đó, bố mẹ, thầy cô giáo. Thật ra, lỗi không phải của người H.Đ. bắt đầu đi, lỗi của người lớn, không được biết về nguyên lý H.Đ. Xin gia nhập phải là tự ý muốn của đương sự (dĩ nhiên với sự cho phép của gia đình nếu đương sự còn vị thành niên). Nguyên tắc tự nguyện là thiết yếu. HĐ trọng trẻ, vì trẻ cũng là một nhân vị đang hình thành, có tự do và trách nhiệm về thân phận của mình. H.Đ. là một phương pháp giáo dục, bổ sung (không phải thay thế) giáo dục của gia đình, của học đường, của giáo hội tín ngưỡng của trẻ, giúp trẻ ý thức và đảm nhận bốn phận của trẻ đối với bản thân, không chỉ là thể xác động vật, mà cả phần tâm, thức, tình, cảm, đặc điểm của giống người, nhân đó có bốn phận đối với cộng đồng xã hội, tôn giáo, trẻ đã nhờ cậy và mang ơn.

Giáo dục Hướng đạo dựa trên nguyên tắc tự nguyện, cũng như trên nguyên lý cho từng trẻ một, tùy theo mức độ phát triển sinh lý của trẻ. Việc phân chia ngành cũng theo mục đích ấy. Tổ chức hàng đội tự trị, trong đó trẻ điều dắt trẻ đồng lứa, hệ thống đẳng cấp, hệ thống chuyên hiệu, là những phương tiện đưa trẻ tiến bộ tùy theo khả năng riêng từng trẻ một. Lời Hứa, mà thiếu sinh long trọng tuyên bố, sau khi đã suy nghĩ và tự mình quyết định, đến tuổi tráng sinh, sẽ xác nhận một lần nữa, trong lễ gọi là "Lên đường", có một bảo huynh hay bảo tỷ làm chứng cho ý chí của trẻ, chẳng ai phỉnh gạt, mua chuộc, cưỡng bách, quyết định tự lập và dẫn thân, qua nghề nghiệp, gia đình, tôn giáo, trẻ đã có hay cần phải có. Sự giúp đỡ của phong trào, nếu tính luôn thời gian ở Bầy hay Ấu đoàn, không quá 15 năm. Đến tuổi 25, tráng sinh rời khỏi tráng đoàn, và nếu còn ở lại phong trào, là với tư cách huấn luyện viên, quản lý hay chuyên viên của một trại trường, một cơ quan Hướng đạo địa phương, quốc gia, vùng, hay quốc tế. Thời gian sinh hoạt tích cực có qua đi, người đã "lên đường" cũng cố gắng tiếp tục nuôi dưỡng tinh thần Hướng đạo, theo một châm ngôn của người Pháp nói luôn vẫn dễ nhớ "Scout un jour, Scout toujours" mà người Việt thường tâm niệm: Hướng đạo một ngày, Hướng đạo suốt đời. Người H.Đ. khác với sinh viên sau những năm đèn sách, và đỗ đạt, nói là đã thành tài, người H.Đ. không bao giờ xem việc "thành nhân" của mình đã xong. Ở cấp bậc nào, khi có hay không còn đồng phục, người H.Đ. cũng chỉ theo sự nhắc nhở của châm ngôn mấy ngành nói lại: Gắng sức, gắng sức gắng hết sức mình, sắp sẵn, luôn luôn sẵn, để giúp ích, giúp ích tha nhân, giúp ích cộng đồng, giúp ích, không phải trao đổi, bán ít bán dầy, giúp vô vụ lợi, không trông đợi gì hết, dù cho là một tiếng cảm ơn. Một hạt giống Hướng đạo được gieo nơi nào, dù khô khan hay ẩm ướt, hạt cũng cố gắng bám đất, mọc rễ, lớn lên, ra hoa, nở trái..

Các bạn thân mến, những băng khuâng lo ngại vu vơ vừa phơi bày, không ngăn cản hay thuyên giảm nỗi vui sướng của tôi khi nghe có một cuộc gặp gỡ lớn lao như Trại của các bạn. Vui mừng như mỗi khi biết được, bất cứ nơi đâu trên thế giới, phong trào Hướng đạo nói lên sự có mặt hiên ngang của mình, vì chúng ta an tâm và biết ơn, những Hướng đạo sinh, nối tiếp nhau, đã nhận trọng trách mà B.P. đáng sáng lập, trong di chúc đã trao cho: Hỡi các tráng sinh, tôi trao tương lai của phong trào Hướng đạo trong tay các tráng sinh."

Vui mừng hơn nữa, là sự có mặt của Hướng đạo, trong một thế giới đầy rối loạn, đang mất linh hồn, trong đó, các giá trị tinh thần mà Hướng đạo đề cao và mong cho các trẻ sống theo đó, những giá trị ghi trong Luật Hướng đạo, xã hội ngày nay hình như không muốn biết. Danh dự con người, lời nói, chữ ký, của con người đều bị vứt bỏ rác'. Trong thế giới của George Orwell, Bộ mang tên Bộ Sự Thật, chính là Bộ Nói Láo ! Trong một bối cảnh xã hội nghịch lý, nghịch đời như thế, thật cảm động, đáng thương, đáng kính thay, chú Hướng đạo 11, 12 tuổi, ngây thơ hay đại khờ, như có kẻ nghĩ, trẻ bị nhồi sọ đầu độc hay tuyên truyền xảo quyệt, chú bé dám nói : Em xin lấy danh dự mà hứa... hay dám trả bài thuộc lòng:

Điều một, HDS là người có danh dự, ai ai cũng tin nơi lời nói của H.Đ.S...

Sao chúng ta không cảm động và vui mừng khi còn có những tiếng bé nhỏ thốt lên như vậy trong thế giới vô luân và bất nhân ?

Trong lúc bóng đen của ác quái muốn trùm lên địa cầu, phong trào Hướng đạo, nghe theo lời người xưa, thay vì ngồi rửa bóng tối, cố gắng thấp, nơi đây, nơi kia, những ngọn nến, ngọn đuốc, để cho chính mình, hay cho một ai đó, thấy được đường đi, không rơi xuống vực thẳm. Và cứ như thế, ánh sáng nơi nào vì bảo tố hay ngu dốt giập tắt, nơi khác đã có, hay trở lên những tia sáng khác nuôi dưỡng lửa hồng. Từ năm 1907, từ khi Robert Baden-Powell lập đoàn Hướng đạo đầu tiên ở Đảo Biển Nâu (Brownsea Island), Anh quốc, đến nay, còn năm năm nữa, là được một thế kỷ, chúng ta hẳn tin tưởng vững chắc hơn nữa nơi giá trị của lý tưởng Hướng đạo thế giới, vì phong trào chủ xướng lý tưởng ấy đã sống lâu hơn những chế độ chính trị tung hoành trong thế kỷ XX muốn tiêu diệt nó, những chế độ dùng hư ngôn, xảo trá, độc đoán, bạo tàn, để bình thiên hạ. Chúng ta hân hoan và hãnh diện, khi có những người Việt như các bạn tiếp sức cho sự sống còn oai vinh và hữu ích của Hướng đạo thế giới, mà HỌP MẶT của các bạn hôm nay là một bằng chứng xinh đẹp.

Nhưng...rất tiếc cuộc vui ngắn chẳng đầy gang, các bạn phải theo truyền thống, nắm tay nhau làm thành một vòng, một dây thân ái, một mạch nối liền những trái tim, các bạn đồng thanh cất tiếng hát bài ca chia tay Vui mà tạm biệt, nhắc lại lời nguyện bấy lâu ấp ủ, Sông núi không ngăn tình thương, Mưa gió không lay can trường, Chúng ta hôm nay họp vầy, Giữ chặt mối giây!" Nhưng, đối với các Hướng đạo, kết thúc nơi đây chỉ là một khởi đầu. Các bạn rời tay nhau, - chớ quên, nhé ! - trở về với nơi thường trú, trở lại với gia đình, với công ăn việc làm, với những vấn đề này khác. Ước chi, các bạn trở về trong tinh thần Hướng đạo tươi sáng lạc quan, và vững mạnh hơn, để ứng phó với những khó khăn thử thách thường nhật mà không một ai được miễn trừ. Các bạn sẽ không thiếu can trường để vươn lên, vượt qua những khó khăn, các bạn cũng sẽ nhờ đến động lực huyền diệu của tình thương, để thực hiện lý tưởng Hướng đạo, giúp ích tha nhân người gần ta và người cần đến ta, góp phần, dù cho là nhỏ bé, cho cộng đồng, nơi các bạn đang sống và thọ ơn. Các bạn, với sự nâng đỡ của đoàn các bạn, sẽ phấn đấu để thực hiện cho kỳ được ý chí sắt đá được nhắc lại cho các bạn qua hai từ làm tên Trại Họp Bạn này : Thăng, Tiến. Mến chúc các bạn Thành Công, mà theo Hướng Đạo, đồng nghĩa với Hạnh Phúc, để đôi người chung quanh các bạn được vui lây. Thư bất tận ngôn, ngôn bất tận ý, ý bất tận tình...

Việt Nam, Ngày 20 tháng Sáu, 2002.

60 Hoàng văn Thụ, NHA-TRANG, V.N.

CHUNG QUẢ NGUYỄN

SINH HOẠT LÀNG BÁCH-HỢP HOA-THỊNH-ĐỐN

LIÊN LẠC : Đây là bài phóng-sự của Huỳnh Mai Hoa, một thân hữu của Làng Bách Hợp Hoa-Thịnh-Đốn.

Bài này đã được các Trưởng Nguyễn-Đức-Tùng và Tr. Nhữ-Văn-Trí gửi đến Liên Lạc để tùy nghi quảng bá với các đơn vị Hướng Đạo Trưởng Niên

Trong những năm gần đây, báo chí ngoại quốc thường xuyên bàn luận và ca ngợi sự tinh diệu của T'ai Chi, môn võ học mà người Việt chúng ta thường gọi là Tài Chi hay Thái Cực Quyền. Nó chẳng những giúp cho người tập giảm bớt một số căng thẳng trong cuộc sống hàng ngày mà còn đem lại nhiều lợi ích tốt đẹp khác nữa trên phương diện sức khỏe. Có lẽ nhận thấy được những ưu điểm nói trên Tổ chức Hướng Đạo Trưởng Niên vùng Hoa-Thịnh-Đốn phối hợp cùng Ban Hương sự Làng Bách Hợp đã mời giáo sư Vũ Văn Nga đến để trình bày một số lý thuyết và hướng dẫn những động tác căn bản "Tài Chi nhập môn" trong chương trình sinh hoạt hàng tháng của Làng Bách Hợp tại số 6514 Walters Woods Drive thuộc thành phố Falls Church tiểu bang Virginia vào lúc 5 giờ chiều ngày thứ Bảy 24 tháng 08 năm 2002 vừa qua.

Có mặt trong buổi sinh hoạt này ngoài các Trưởng Hướng Đạo kỳ cựu như Trưởng Đỗ Văn Ninh, Tr. Nguyễn Thị Đáp, Tr. Nguyễn Tấn Định, Tr. Trần Ngọc Toàn v. v..còn có sự hiện diện của rất đông gia đình và thân hữu thuộc 2 Liên-đoàn Hùng Vương và Liên đoàn Potomac như các Trưởng Nhữ Văn Trí, Phạm Công Tâm, Nguyễn Công Trứ, Phạm Ngọc Lâm, Võ Thiện Toàn, Bùi Vũ Đức, Bác-sĩ Nguyễn Tiến Đức, Bác-sĩ Nguyễn Thanh Long (Cựu Lý Trưởng Làng Bách Hợp). Đỗ Quốc Tuyển (Lý Trưởng Làng Bách Hợp) v.v... Đặc biệt còn có sự hiện diện của cô Thanh Trúc thuộc Đài Á

Châu Tự Do và Trưởng Võ Thành Nhân thuộc Đài Truyền Hình Việt Nam tiểu bang Maryland.

Chương trình được mở đầu với Trưởng Nguyễn Tấn Định, đại diện cho tổ chức Hướng Đạo Trưởng Niên trình bày lý do thực hiện buổi sinh hoạt. Kế đến, Trưởng Nguyễn Đức Tùng thay mặt Ban Hương Sự Làng Bách Hợp vùng Hoa-Thịnh-Đốn ngỏ lời chào mừng quan khách và ân cần giới thiệu đến cử tọa giáo sư Vũ Văn Nga, người phụ trách và hướng dẫn thực hành phần căn bản môn Tài Chi.

Sau khi nói qua về lịch sử cùng sự thành hình của Tài Chi, giáo sư Vũ Văn Nga đã biểu diễn một số chiêu thức tuyệt kỹ của Thái Cực Quyền. Nhìn những bước tiến thoái nhẹ nhàng, ẻo lả, người ta khó có thể tin được rằng đó là những đòn cước lợi hại rút tĩa từ những tinh túy của nền võ thuật Trung Hoa. Được biết giáo sư là môn đệ của phu nhân nhạc sĩ Thẩm Oánh. Sự hiện diện của bà Thẩm Oánh, 84 tuổi mà vẫn còn tráng kiện, trong buổi sinh hoạt này, là một bằng chứng hùng hồn khả năng dưỡng sinh cũng như kết quả tốt đẹp của những người luyện tập Tài Chi. Kế đó, một số đông hiện diện trong buổi sinh hoạt cùng bước ra sân tập những động tác căn bản theo sự hướng dẫn tỉ mỉ của giáo sư Văn Nga. Mặc dù mồ hôi đổ ra thật nhiều trong cái nóng oi bức của mùa hè vùng thủ đô Hoa-Thịnh-Đốn, nhưng tất cả mọi người đều cảm thấy vui vẻ, yêu đời vì nghĩ rằng mình

đã hấp thụ được một bài học giá trị. Theo lời Bác-sĩ Nguyễn Đức Tùng, người vừa được đề cử vào chức vụ Ủy viên trong Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam vừa qua tại Trại Thăng Tiến 7 Houston, Texas, thì trong tương lai, Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đốn sẽ cố gắng thực hiện thường xuyên các đề tài thích hợp và hữu ích cho dân làng trong chương trình sinh hoạt hàng tháng. Với khả năng lãnh đạo và tài ngoại giao khéo léo của Lý Trưởng Đỗ Quốc Tuyên, Làng Bách Hợp vùng Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn đã có những bước tiến khá vững chắc. Điển hình nhất là vào cuối tháng 9 sắp tới, Làng Bách Hợp sẽ cùng các hội-đoàn bạn đứng ra tổ chức ngày Tết Trung Thu cho các em nhi đồng trong vùng.

Buổi sinh hoạt hàng tháng của Làng Bách Hợp vùng Hoa-Thịnh-Đốn với đề tài "Tài Chi nhập môn" chấm dứt lúc 20 giờ cùng ngày sau bữa cơm tối trong không khí ấm cúng của một gia đình Hướng-đạo.

Huỳnh Mai Hoa

Giáo sư VŨ VÂN NGA hướng dẫn động tác Tài Chi
(Ảnh Mai vàng)

Mơ Ước Đầu Xuân

Đẩy giá lạnh lui vào dĩ vãng
Đón ánh xuân soi sáng không gian
Muôn tia rực-rỡ huy-hoàng
Chim đàn vui hót, cây ngàn nhẹ reo.

Trước xuân mới... mấy điều mơ ước
Xin Chúa Xuân ban phước cho đời
Như cánh hoa nở rực trời
Như bài ca dệt những lời ái ân.

Lòng mơ ước : Thân tâm an lạc
Để thấy mình lột xác hay chưa
Bao nhiêu khiếm khuyết đã chừa
Tân niên, tự hứa hơn xưa mấy phần?

Lòng mơ ước : tinh thần Giúp Ích
Mong thực thi gắng tích cực hơn
Dù cho chớp bể mưa nguồn
Bước chân hiệp-sĩ luôn luôn vững vàng

Lòng mơ ước : nồng nàn Hạnh Phúc
Thực hân hoan cầu chúc mọi người
Gia đình đầm ấm vui tươi
Mẹ cha con cháu vang lời mến yêu

Lòng mơ ước thêm điều tha thiết
Những trông mong Nước Việt thanh bình
Dân lành thoát cảnh điêu linh
Quê cha đất mẹ bình minh sáng ngời.

Xuân Quý Mùi

Tuấn Việt

GÓP Ý VỀ VIỆC

DẠY TIẾNG VIỆT

CHO TRẺ EM HẢI NGOẠI

Trà Lũ

Các trẻ em VN sinh đẻ ở Canada hoặc tới Canada khi còn ít tuổi, thường nói ngọng tiếng Việt hoặc nói sai. Nhiều em không biết nói một câu tiếng Việt. Đây là sự kiện mà nhiều nhà xã hội học gọi là hiện tượng 'trái chuối'. Trái chuối vỏ bên ngoài vàng, bên trong trắng. Các em cũng vậy, da bên ngoài thì vàng của cha mẹ Việt Nam, nhưng đầu óc và miệng lưỡi lại là của người da trắng ở đây. Chúng ta có thể làm cho các em có đầu óc và miệng lưỡi Việt Nam nếu có sự giúp đỡ của gia đình và trường học.

1. GIA ĐÌNH

Trường học đầu tiên trong cuộc đời đứa bé là gia đình, và thầy giáo đầu tiên dạy đứa bé là chính cha mẹ, ông bà, các anh chị. Các em sẽ nói giỏi tiếng Việt nếu mọi người trong gia đình đều nói tiếng Việt và chỉ nói tiếng Việt. Chúng ta đừng sợ con cái sẽ không nói giỏi tiếng Anh, tiếng Pháp mà chỉ nên sợ con cái không nói được tiếng Việt. Trẻ em học ngôn ngữ rất mau.

Việc học tiếng Việt bắt đầu từ gia đình. Ở nhà mọi người chỉ nói tiếng Việt mà thôi. Muốn các em tiến bộ thì đừng bao giờ nói tiếng Việt xong lại dịch câu ấy sang tiếng Anh. Nếu làm như thế thì chúng sẽ không cố gắng vì chúng biết rằng ngay sau đó cha mẹ sẽ dịch sang tiếng Anh.

Đừng bao giờ cười chế nhạo nếu chúng nói sai, phát âm sai, vì làm như vậy chúng sẽ không tập nói nữa. Vì biết rằng nói xong sẽ bị chế nhạo. Trái lại phụ huynh nên khen chúng tối đa và khen ngay để chúng lên tinh thần: 'Chà, con nói giỏi quá, đúng quá, hay quá...' Phải cho trẻ em cảm thấy nói tiếng Việt là niềm vui, là được khen thì chúng mới thích nghe và thích nói.

Nên hát cho chúng nghe, ru chúng ngủ bằng những bài hát Việt Nam và tập cho chúng hát những bài ca dễ và đơn sơ, chẳng hạn như bài 'Gia con bướm vàng', 'Trông kìa con voi', 'con chim xanh cú cu'...

Đừng la hét và chửi thề bằng tiếng VN, vì nếu chửi mắng la hét bằng tiếng Việt Nam thì chúng sẽ liên kết ngôn ngữ Việt Nam với những gì kinh sợ, khó thương. Một khi chúng nghĩ rằng tiếng Việt Nam là ngôn ngữ khó thương thì chúng không muốn học nữa. Nếu cần phải răn dạy, thì nên nói với con những lời yêu thương, ngọt ngào.

Các em bé nếu được ở chung với ông bà thì nói tiếng Việt rất mau giỏi. Cha mẹ phải đi làm, chỉ có ông bà ở nhà, và ông bà bao giờ cũng yêu thương cháu, vừa cho cháu ăn, vừa dạy cháu nói, đứa bé sẽ nói tiếng Việt rất mau, đồng thời sẽ yêu luôn món ăn Việt Nam, thích cơm, thích bún, thích nước mắm.

2. TRƯỜNG HỌC

Chúng ta phải làm sao để con em cảm thấy thích thú mỗi lần đến trường Việt ngữ. Hãy tạo cho con em thấy trường Việt ngữ là nơi các em được vui chơi thoải mái, là nơi các em có thầy giáo, cô giáo, bạn bè đáng yêu, đáng quý.

Bước đầu tiên học lễ, hậu học văn. Ta dạy các em biết chào hỏi, cảm ơn, đi thưa về gửi, kính trọng ông bà cha mẹ và những người lớn tuổi. Rồi dạy các em yêu tiếng VN bằng cách làm các em vui với những bài hát đơn sơ, các em hiểu được những lời các em hát thì các em sẽ nhớ lâu. Tôi thấy bên Hoa Kỳ, có trường Việt ngữ ở California đã dùng các băng video nhạc thiếu nhi. Các em vừa được coi video, vừa được nghe nhạc, các em sẽ bắt chước rồi sẽ hát được rất đúng và rất nhanh. Rồi các câu đố gợi trí tò mò. Nhiều câu đố làm cho các em cười và bắt các em suy nghĩ rồi trả lời. Chẳng hạn cô đố các em: *con gì đầu bò, mình bò, chân bò, đuôi bò mà không phải là con bò?* (con bê), chẳng hạn: *con gì đầu bò, mình bò mà không phải con bò?* (con ốc)...Dạy câu

đó, ta vừa tăng ngữ vựng của các em vừa tập cho các em nói tự nhiên.

Các thầy cô nhớ khen ngợi khi các em nói đúng, làm đúng. Năng khen và khen nhiều. Theo lối giáo dục xưa ở VN, thầy giáo ít khen học trò vì sợ chúng sẽ kiêu ngạo. Điều này sai. Chúng ta thử nhớ lại mà xem, thuở xưa nếu được thầy khen một tiếng thì mát lòng mát ruột lắm và nhớ rất lâu lời khen đó. Chúng ta hãy bắt chước người Canada. Ở đây hơi một là người ta khen rồi rít 'Excellent! Wonderful!'

Hãy từ từ chứng minh tiếng Việt là một ngôn ngữ tuyệt vời. Chẳng hạn tiếng Việt là một ngôn ngữ âm nhạc, nói mà như hát, vì tiếng Việt có 8 thanh trầm bổng. Xin các thầy, cô giáo chú ý: 8 thanh chứ không phải 6 thanh. Nhiều người chỉ căn cứ vào mặt chữ với các dấu 'sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng và không dấu.' mà kết luận tiếng Việt chỉ có 6 thanh. Điều này không đúng. Những tiếng tận cùng bằng chữ c, t, p khi đi với dấu sắc hay nặng thì âm cao hơn hay thấp hơn những tiếng khác. Ví dụ: tiếng 'bán' không có âm cao bằng 'bác, bát, báp'; hoặc tiếng 'bạn' không có âm thấp bằng 'bạc, bạt, bập'. Sách giáo khoa của cụ Dương Quảng Hàm nói rất rõ về 8 thanh này. Chẳng hạn, trong tiếng Việt, vị trí xếp đặt các chữ trong câu làm ra ý nghĩa khác nhau, chứ không phải như các tiếp vĩ ngữ như -s, -ing, -ed trong tiếng Anh. Đây là một điểm tuyệt vời của tiếng Việt. Tôi xin trích ra đây hai câu ví dụ rất nổi tiếng:

Sao không bảo nó đến của nhà ngữ học Lê Văn Lý, và *Ta yêu em lắm lắm*, lời bài hát của nhạc sĩ Phạm Duy.

Mỗi câu năm chữ, ta có thể xếp năm chữ này lung tung mà câu vẫn có ý nghĩa; thí dụ: *sao không bảo nó đến, không đến bảo nó sao, bảo nó đến không sao, nó đến sao không bảo, đến sao không bảo nó*, v..v...cả thấy 40 câu (1). Và, *ta yêu em lắm lắm, em yêu ta lắm lắm, em ta yêu lắm lắm, yêu lắm lắm em ta, làm lắm em yêu ta, ta làm lắm yêu em, lắm yêu em ta làm*, v..v...cả thấy 82 câu (2).

Rồi tùy từng trình độ, ta dạy các em các bài ca dao, các bài thơ đầy âm nhạc, đầy màu sắc, đến những câu đối, những lối chơi chữ thần tình của người xưa. Rồi dạy đến các bài lịch sử của Lý Thường Kiệt, của Nguyễn Trãi, v..v...

Rồi ta dạy các em về địa dư Việt Nam, đất nước gấm hoa. Rồi lịch sử Việt Nam oai hùng, ba lần đánh thắng Mông Cổ. Dạy các em rằng chỉ có Việt Nam là nước duy nhất thắng Mông Cổ, và không những thắng một lần mà những ba lần khác nhau. Điều này có ghi trong các tự điển bách khoa thế giới.

Rồi dạy các em về văn hóa và phong tục Việt Nam. Dạy các em ý nghĩa tết Trung Thu, tết Nguyên Đán, ý

Nhà Văn Trà Lũ (trái) và Tín-Trai (phải) trong một buổi sinh hoạt Văn-hóa ở Montréal.
Ngày Ra Mắt Sách của Nhà văn Tiểu-Thu 13-10-2002 (Ảnh : Nguyễn-Hữu-Vĩnh).

nghĩa bánh chưng bánh dày, ý nghĩa bàn thờ tổ tiên và việc cúng lạy tổ tiên...

Một khi các em đã thấy tiếng Việt tuyệt vời và quê hương Việt Nam tuyệt vời thì chúng sẽ say mê học tiếng Việt và yêu quý nước Việt.

Phụ huynh và thầy giáo, cô giáo nên cộng tác với nhau để:

1. tổ chức các buổi dạy trẻ em nấu món ăn Việt Nam như gói chả giò, gói cuốn tôm thịt, thổi xôi, tráng bánh cuốn, nấu phở...

2. tổ chức các buổi văn nghệ, hát múa, trình diễn thời trang.

3. khuyến khích các em tham gia sinh hoạt cộng đồng, tham gia các hội đoàn như hội học sinh, sinh viên, các hội nhà thờ hay hội chùa,...

Mục đích các buổi sinh hoạt chung trên đây là để các em nói tiếng Việt, quen bạn bè Việt Nam, biết sống văn hoá Việt Nam, đồng thời tránh cho các em thời giờ nhàn rỗi có thể bị cám dỗ vào việc hút sách, băng đảng, trai gái. Ngoài ra các em nam nữ ở tuổi trưởng thành có cơ hội gặp bạn Việt Nam, rồi có thể tiến tới hôn nhân. Đó chẳng phải là điều đáng mừng sao ?

TIN KHÔNG VUI

□□□□

Trưởng Lê-Cảnh-Đạm (Ngựa Yêu Đồi) là một Trưởng kỳ cựu Miền Trung, cựu Châu-trưởng Châu Hải-Trung, cò thời gian ở Ca-li, hiện ở Saigon.

Nghe tin Trưởng Đạm được Bệnh-viện Chợ Rẫy (chê) cho về nhà, chờ ngày ... Ra Đi, các Trưởng Lê-văn-Ngoạn, Lê-bá-Ngũ, Trần-bá-Thủy, Vĩnh-Công, Ái-Huy, Nguyễn-hữu-Lô, Lê-bá-Việt ... đến thăm.

Sức khoẻ Trưởng Đạm tồi tệ lắm rồi, nhưng khi hỏi chuyện tên Rừng, Trưởng cười, thì thào :

Tên Rừng của tôi là Ngựa Yêu Đồi, đến chết vẫn còn Yêu Đồi, vì là Hướng-đạo kia mà !

Trưởng cười hom hem, mắt nhìn xa vắng, đau lòng mà nghĩ rằng ... Ngựa này đã đến hồi kiệt sức thật sự rồi !

(15-10-2002)

TIN XÓM CALGARY

Trong phiên họp ngày 8 tháng 9 năm 2002, các Trưởng trong Xóm Hướng-đạo Trưởng-niên Calgary đã nhóm họp và Trưởng Phan-Thu xin từ nhiệm vì làm đã lâu và lớn tuổi. Các Trưởng đã mời Tr. Phan-Thế-Vinh làm Trưởng Xóm, thay thế Tr. Thu và Tr. Vinh đã vui vẻ nhận lời. Được biết Tr. Phan-Thế-Vinh là một Trưởng kỳ cựu, rất thiết tha với Phong-trào, đã từng sinh hoạt với HĐVN bên Na-Uy. Nay vừa định-cư ở Calgary (mà Ngựa tôi đã gặp hồi mùa hè vừa qua), sẽ sát cánh cùng với các Tr. Nguyễn-Xuân-Linh, Tr. Nguyễn-Trọng-Quỳnh, Tr. Trần Kim-Danh chắc chắn sẽ đưa HĐVN Calgary tiến bước vững mạnh.

Xin có lời chào mừng Tr. Phan-Thế-Vinh.

Ban Phòng Hướng-đạo Trưởng-niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc.

VÀO THU HAY LẬP ĐÔNG

Ngày mai thay đổi ! Tuyết về chơi
Chỉ mới nghe thôi đã ... lạnh rồi !
Thu chớm mà sao Trời lại tuyết ?
Thường hoa vừa nở, muện màng đời !

U-Lan

TIN HUẤN-LUYỆN

Khoá Truyền-Thống 01 của Phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam dành cho các Trưởng ở Âu-châu đã khai diễn trong ba ngày, từ thứ sáu 01.11 đến Chủ nhật 03.11.2002 ở Trại Trường của H.Đ. Công-giáo Pháp (SDF) tại Jambville, cách Paris khoảng 40 km.

Khoá trưởng là Tr. Vĩnh-Đào, cựu Chủ-tịch HĐTÚ, có Tr. Nghiêm-văn-Thạch, cố-vấn BTV làm Phụ-tá.

Toán HL gồm các Trưởng Mai-Quốc-Tuấn, Phó Chủ-tịch HĐTÚ ; (b) Nguyễn-Phương-Túy, Hội-trưởng ASGVN (Chi-nhánh Pháp) ; Lý-Trí Thanh-Lương, Tổng Ủy-viên ASGVN ; Sĩ-Huynh Trần Công-Lao, Phó Tổng Ủy-viên ASDVN ; các Thân-hữu phụ giảng và hoạt náo về Văn-hoá gồm ÔB. Võ-Quang-Tùng + Phương-Oanh (Đoàn Phượng Ca - Dân ca Quốc nhạc) và (b) Nguyễn-thị-Hoàng (Giáo-sư Việt ngữ).

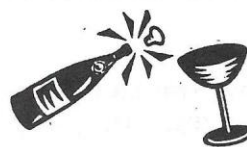
Khoá sinh ghi danh tất cả là 33 Trưởng, dự-trưởng và Trưởng-niên : Nam Cali 1, Liên-bang Đức 6 (có thể 8) ; LD Thăng long (Lyon, Pháp) 4 ; LD Văn-Lang (Paris) 22 (1 Trưởng-niên, cựu LĐT Đạo Đông-thành).

Mục tiêu của Khoá Huấn-luyện :

1. Bổ túc phần HL, chuyên sâu về Văn-hoá và truyền-thống VN-HĐVN cho các Trưởng đã qua quá trình HL Huy-hiệu Rừng (Wood badge) của Hội HĐ bản địa (Hoa-kỳ, Pháp, Đức).
2. Trình bày cho các Trưởng mới gia nhập hay gián đoạn sinh hoạt những dữ kiện cập nhật về nguyên-lý HĐ (Phương pháp, Chủ đích, Nguyên-tắc căn bản), lịch sử và tổ chức HĐ Thế giới + HĐ Việt-nam, khuôn khổ và đường lối giáo dục truyền thống là sứ mệnh của Phong-trào HĐVN ở hải ngoại.

Ngoài ra, khoá sinh có nhiều cơ hội để đóng góp những hiểu biết, kinh nghiệm riêng của mình trong các đề mục HL, nhất là trong lãnh vực văn hoá, truyền thống, giáo dục và sinh hoạt thích hợp với giới trẻ .

Tin Vui

Được tin vui : Anh Chị **Trần-Đình-Thủy**

sẽ làm lễ Vu-quy cho thứ nữ là

Trần-Đình-Phượng-Chào

Michou

đẹp duyên cùng Cậu

Jeffrey Thomas Shell

Trưởng nam của Ông Bà Thomas B. Shell

Lễ vu quy sẽ được cử hành theo

phong tục Việt-nam

ngày 21 tháng 12 năm 2002 tại Irving, Texas.

Nhân dịp vui này, Chúng tôi xin có lời mừng

Anh Chị **Trần-Đình-Thủy** có được **Rể Quý**,

Xóm Chuối tặng thêm nhân số, và mền

chúc hai cháu được **Trăm Năm Hạnh Phúc**

Văn Phòng Hướng-đạo Trưởng Niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

& Vợ Chồng Nguyễn-Trung-Thoại

LIÊN-LẠC BỊ TRẢ LUI

Cầm vàng mà lợi sang sông,

Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng !

1. Tr. Đậu-Hữu-Hiệp, Houston, TX, USA .
Bưu-điện Hoa kỳ ghi : Not deliverable as addressed
Unable to forward.
2. Tr. Mai-Hiếu-Trực, Anaheim, CA. 92802,USA
Bưu-điện Hoa-kỳ ghi : Forward time exp. RTN to send.
3. Tr. Đào Bá Hùng, Richardson, TX, USA.
Bưu-điện Hoa kỳ ghi : Forward time exp. RTN to send.

TRƯỜNG NIÊN VỚI TRẠI LIÊN KẾT 8

Năm nay, Trại Liên Kết 8 từ 30/8 đến 2/9/ 2002 ở Khu Tam Thác hay Thác Ba Lòi Hứa (Three Falls Camp) thuộc Châu Ventura, tham dự Trại gồm 5 Liên-đoàn vùng Orange County, 2 Liên-đoàn vùng San Diego, 2 Liên đoàn và 1 Tráng đoàn vùng San Jose, một Tráng đoàn vùng Ponomo và các Trường Niên 2 miền Nam Bắc Cali, có khoảng trên dưới 617 trại sinh tham dự trại, điều hành bởi Trại Trưởng Nguyễn Tiến Minh.

Được LĐT LĐ Trường Sơn hẹn gặp tại tư gia trước 6 giờ sáng thứ Bảy 31/8 để tháp tùng lên đất trại, cùng đi còn có Trường Trần Hồng Bích, Tr. Trương Lê Lan và ái nữ, chúng tôi đến đất trại trước 10 giờ sáng để kịp tham dự chào cờ khai mạc. Tại đây chúng tôi cùng kết hợp với Trường Niên Bắc Cali, cờ Bách Hợp mầu tím than cùng phát phới bên những lá cờ của các Liên đoàn, sau đó chúng tôi đi tham quan đất trại, sau bãi đậu xe dẫn dắt sang khu đất trại bởi cầu Găng Súc, không mấy xa là khu nhà sàn dành cho Trường Niên, nên đi lại thật dễ dàng.

Khu đất trại của ngành Ấu và phụ huynh được phân chia gần quảng trường, hội trường và khu Ban quản trại, kỳ trại này, các Trường Niên miền Nam chúng tôi được sự lo liệu chu đáo của Phụ huynh LĐT Trường Sơn, bên cạnh đó, khu trại dành cho Tr. Nguyễn Tuyên Thùy và Tr. Tân (với sự tự trang bị cho mình từ San Jose không thiếu thứ chi) với sự chuẩn bị các thức giải khát nào Trà, Cà phê v.v... sẵn sàng nhường ca , xẻ nước với những kẻ lờ bộ mà không cần ai ngỏ lời cảm ơn.

Mỗi ngày, mọi người thức giấc từ 6 giờ sáng, vệ sinh cá nhân, sinh hoạt trại được bắt đầu sau chào cờ khai mạc, lúc 2 giờ trưa, các đơn vị các ngành kể cả các Trường Niên đều tập hợp tham dự trò chơi lớn, các Trường có nhiệm vụ giữ thành (xây cất bằng những thân gỗ lớn tròn theo kiểu nhà sàn có thang leo lên), Các HĐ các ngành sẽ là sứ quân bên ngoài

thành chuẩn bị tấn công chiếm Thành với vũ khí là những ụ khẩu súng . . . nước đủ kiểu, đủ cỡ, hai bên thi nhau bắn súng . . . nước lia lịa, bất phân thắng bại, không thấy bên nào ra đầu hàng, chỉ nghe các em la ó “ đã bắn nó chết rồi, mà vẫn không chịu đầu hàng “; bên trong thành vẫn cố tử thủ, bên ngoài, đạn được được tiếp tế không ngừng, đến khi trò chơi lớn kết thúc, với kết quả cả 2 bên đều ướt như . . . chuột lột cả.

Tối thứ Bảy, nghe nói có văn nghệ lửa trại của phụ huynh rất vui, đáng tiếc vì hơi mệt và buồn ngủ quá phải bỏ về ngủ sớm, thật hối tiếc nhưng đã muộn.

Sáng Chủ Nhật, giờ tinh thần được phân định cho 2 khu vực : Công giáo tại hội trường do cha Quế hướng dẫn, Phật tử chúng tôi thì được tổ chức tại khu vòng lửa trại nhỏ do thầy Kusake từ Trung Tâm Thiển Định Phật Giáo Liên Quốc từ Los Angelès đáp xe gần máy hiên ngang đến đất trại giảng dạy Phật pháp. Nhờ thực thi tại các trường Trung học từ lâu nên Thấy thừa kinh nghiệm để lôi cuốn người nghe bằng những lời lẽ bình dị, dễ hiểu, với những thí dụ đơn giản, với tiếng nói rõ ràng, Thấy dẫn dắt phật tử vào con đường tâm đạo một cách hết sức tự nhiên, đến nỗi có một số em mãi mê nghe Thấy nói, và trở về đơn vị chậm 15 phút, để nghe Trưởng dọa phạt vì các em không chịu cho biết lý do, sau đó, các Trường đã hiểu và tha thứ các em.

Sau giờ tinh thần, các ngành tổ chức thi đua, Thiểu , Thanh tham dự trò chơi trạm. Ấu sinh hoạt chung giữa các LĐT rất là hào hứng. Lúc 12 giờ trưa, một buổi ăn chung do tất cả Phụ huynh các đơn vị thực hiện nhằm “khao quân” về trò chơi lớn. Hào hứng hơn cả khi các đơn vị tham dự thám du, thể thao, bơi lội thì các bậc phụ huynh các LĐT cùng tham dự giải thi nấu ăn, các Trường Niên phải một phen khó xử khi phải quyết định phần thắng sẽ về ai ? Cùng thời điểm này, BQT đón tiếp Trưởng Lão Đinh Xuân Phúc chống gậy cùng quý Tướng Nguyễn

Đức Lập, Du Miên, Nguyễn Khanh, phái đoàn chia làm 2 đơn vị tham quan đất trại, sau đó bộ 3 Miên-Lập-Khanh ra hồ câu cá, vì có vụ cháy rừng bên cạnh, hồ được trưng dụng để tạo phương tiện chữa cháy, các ngư ông đành vác cần câu trở về, tuy nhiên cũng được 2 con cho ngành Ấu có buổi cá nướng hấp dẫn.

Lửa trại Liên Kết 8 được bắt đầu lúc 8 giờ tối tại quảng trường Bạch Mã với quá nhiều tiết mục và cũng nhiều trục trặc, lúc thì máy phóng thanh làm reo, khi thì đèn tắt ngúm và một lần nữa, Ban Giám Khảo lại lúng túng vì khó theo kịp các tiết mục để chấm điểm, nhưng rồi mọi khó khăn cũng được giải quyết êm ả, tất cả các đơn vị đều cố gắng hết mình. Một điểm son là vở hoạt cảnh "Đưa em qua cánh đồng làng" của phụ huynh và các em Thiếu nữ thuộc Liên đoàn Trường Sơn rất nổi với những diễn viên "nhà nghề", nhưng không dự giải.

Tóm lại, trại đã gặt hái kết quả như ý muốn nhờ sự hợp tác chặt chẽ, đầy chân tình giữa các Liên đoàn, sự điều hành đặc lực của toàn thể các thành viên Ban Quản Trại, bên cạnh đó còn nhờ sự hy sinh, đóng góp công sức của các phụ huynh trong công việc phụ giúp Ban Quản Trại cũng như vấn đề ẩm thực cho các em và Trường Niên.

Xin khâm phục và chân thành tri ân những Mạnh Thường Quân.

Thái Liên

(Trích từ Bản Tin Cờ Lau, Liên đoàn Chí Linh California, Hoa Kỳ, số 16 tháng 10/2002)

Trẻ Già Ai Quý Hơn Ai ?

*Tro ủ than, than hồng than đượm
Than trong tro, than ấm càng lâu
Tro, than rời rạc xa nhau
Tro tàn, than cũng sẽ mau bị tàn*

Tuấn Kiệt

(Trích trong tập Thơ "Theo dấu BP.

NGÀY THÊM HÙNG

Thăng Tiến Lời Ca

Liên Lạc : Bài thơ này, Tr. Tô Văn Phước (Gà Lôi) ở Tây Đức làm tại Trại Thăng Tiến 7 và gửi tặng Liên Lạc

Hướng Đạo Việt Nam ngày thêm Trưởng
Góp sức mình xây dựng Phong trào
Đẩy tâm huyết – cội nguồn dân tộc
Và tấm lòng huynh đệ bên nhau

Ta đứng lên sau cơn hồng thủy
Lột xác mình tức tuổi đau thương
Hai mươi năm thăng trầm cay đắng
Viên đá kia phủ trải thành đường.

Luôn ý thức và luôn gìn giữ
Bản sắc mình Hướng Đạo Việt Nam
Trường Nagi chúc ta như thế
Nhắc các em đúng việc nên làm

Sức lớn mạnh – đá ngầm càng lớn
Có trung kiên thì có tôi đời
Ta đã lướt qua bao sóng gió
Nhớ cùng nhau cương quyết một lời

Biết rất rõ hai vai chuyên chở
Vừa xử người vừa của chúng mình
Đi với Bụt sao mang áo giấy
Nên tùy nghi – hắc bạch phân minh

Với tất cả chân tình trong sáng
Ta không làm chi bạn hiểu lầm
Bạn không ép thay da đổi tóc
Hướng Đạo nào có phải . . . thực dân

Ta và bạn hài hòa ân nghĩa
Cùng góp xây thế hệ ngày mai
Như cổ thụ trăm cành muôn lá
Gốc BiPi nuôi dưỡng lâu dài

Trường trẻ sức tràn đầy sinh lực
Nuôi chí cao – Tính khí ngợp trời
Các em sẽ theo gương tiến bước
Màu áo ta rạng rỡ với đời

Hãy siết chặt và luôn cảnh giác
Những phân chia – phá – xóa chúng ta
Bằng tấm lòng vị tha – vô lợi
Ngày thêm hùng Thăng Tiến lời ca !!

Gà Lôi

Houston TT7, 07-7-02

Trại Thăng Tiến I, Jambville
(1985, Pháp) do 1 Tráng-sinh Bạch-
Đằng (Paris) trích lại từ trong :
Kỷ-niệm Đồi Hương-Đạo của tôi

Đòi lời thưa với Tr. Ngựa Chiu Hó :

Đọc xong Liên-lạc số 43, trang 3, phần Lá Thư Mùa Hè, Trưởng có 2 ước nguyện mong được các Trưởng thăm-quyền về Tổ-chức các Trại Hương-đạo lưu ý :

1. Tổ chức để các Trưởng đến thăm viếng và sinh hoạt vui chung với các đơn vị.
2. Thực hiện lễ bế mạc Trại cũng long trọng, cảm động, lưu lại nhiều ấn tượng tốt đẹp cho các em.

Thưa Trưởng Thoại,

Chắc Trưởng còn nhớ, ở Trại Thăng Tiến 1 (Jambville, 1985) tuy là lần tổ-chức Trại Họa Bạ ở hải ngoại đầu tiên, chúng em cũng đã có tổ chức văn nghệ giúp vui khi mời các Trưởng cao-niên đến dùng cơm trưa tại Trại, có nhiều màn văn nghệ giúp vui, mà Tr. Khắc, Tr. Thơ, Tr. Tý đều có tham gia.

Sau này, ở các trại họa bạ kế tiếp, các Trưởng không thấy làm. Đó là một sự kiện rất đáng tiếc.

Còn mục thứ hai, thực hiện lễ Bế mạc, năm 1985, chúng em cũng đã tổ chức khá chu đáo, rất cảm động, nhiều kỷ-niệm mà ngày nay, cách gần 20 năm, chúng em vẫn còn nhớ. Tuy không có làm lễ Hạ Cờ để trao cho đơn vị tiếp nhận như ở các Thế Vận Hội (mà Trưởng mơ ước). Mà thưa Trưởng, việc này đâu có khó, chỉ cần một tấm lòng và một chút kỹ thuật tổ chức mà tạo được tâm ký sâu sắc in khắc lâu dài vào tâm trí các em. Chúng em cũng có một ước nguyện như Trưởng vậy.

Để chứng minh những lời của em, một Tráng-sinh Bạch-Đằng thời 1984-86 (Paris), em xin chép lại một đoạn Nhật Ký trong tập :
“ Kỷ niệm đồi Hương-đạo của tôi”.

Nếu Trưởng muốn đăng vào Liên-lạc, em không thấy chi trở ngại cả, nhưng xin Trưởng đừng đăng (hay trích) trang thứ 2 của toàn bức thư này.

Trích một đoạn nhật ký :

I.- Trưa ngày 28-7-1985

Hai liên-đoàn Trường-Sơn và Gia-Định (Chi nhánh Pháp) đã mời ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương và các Trưởng “lão” dự buổi cơm huynh-đệ (có phần phụ diễn văn-nghệ) vào trưa ngày 28-7-85, buổi họp mặt thật vui và sinh động. Các anh chị em của 2 liên-đoàn đã được học hỏi rất nhiều kinh nghiệm quý báu của các bậc trưởng . . . “lão” hiện diện. Trưởng Trần-Văn-Khắc đã nhấn nhủ cùng 2 liên-đoàn rằng :

“Chúng tôi xin gửi lời cảm ơn đến quý Trưởng cùng các anh em Hướng-đạo. Chúng tôi mong rằng các anh em hãy ngồi lại với nhau, hãy chia sẻ cùng nhau từ những mừng vui đến những âu lo trên bước đường tương lai”

Sau đó, trưởng Khắc đã nhắc lại lời của vị đại-diện hội Người Việt Cao Niên tại hải ngoại :

“Một điểm son khác của phong-trào HĐ là tinh thần kỷ luật và tình thương yêu nhau. Loại trừ óc lãnh tụ độc tôn cũng như sinh hoạt cá nhân vô kỷ luật. Trong khi các đoàn thể khác tranh giành nhau về ảnh hưởng , riêng phong trào HĐ, không những qui tụ được một số người đồng đảo, trong vòng kỷ luật và trật-tự, lại được sự ủng hộ nồng nhiệt của đồng bào (như hôm nay) và luôn luôn đoàn kết, đoàn kết thật sự thương yêu cũng như duy trì, bảo vệ truyền thống Việt Nam tinh truyền”.

Trong phần văn nghệ giúp vui, các em của 2 Liên-đoàn đã trình diễn những tiết mục thuần túy Dân tộc như :

Điều hò lơ : Chúng em HĐ 4 Đoàn : Trường-Son, Gia-định, Saigon, Cửu-Long trình bày :

*“Chào mừng Quý Trưởng Trung-Mởng,
Bao năm kinh nghiệm trên đường xả thân”*

Đến điều Cò Lả :

“Đêm đêm tưởng giải Ngân Hà,

Chuôi sao Tinh đầu đã 55 năm tròn ()*

Đá mòn những dạ chẳng mòn,

Con đường Hướng-đạo vẫn còn thăng hoa”

(*) tính đến 1985, HĐVN được 55 năm.

Khi đến điều hò ngâm Bắc : Tr. Mai-Xuân-Tý đã ứng khẩu (bốc đồng) thay mặt các Trưởng lão hiện diện, hò đáp lại :

“Ai ơi, đứng gác Ông Già,

Ông ho sù sù, cả nhà ho theo”

Rồi Trưởng Tý lại tiếp :

“ Trăm năm bia đá vẫn mòn,

Ngàn năm Trưởng Khắc vẫn còn trở trở”

Trưởng Trần-Văn-Đường cao hứng hò tiếp :

“Đêm qua “Trăng sáng vườn chè ()*

Có cô Minh-Nguyệt đến kê câu Thơ”

(*) Biệt hiệu riêng của Chị Nguyễn-văn-Thơ.

Sau tiệc vui, Sếu Siêng năng xúc động, Voi Già rơi lệ, Ngựa Chiu Khó sụt sùi

Chị “Trăng sáng vườn Chè” chầm rượu Nghĩa Tình, những giọt nước mắt đó có khơi sáng ngọn lửa Diên-Hồng ?

Những tâm tình đó có làm dâng Sóng Bạch-Đàng Giang ?

... Và có soi sáng con đường anh em Hướng-đạo Việt-Nam chúng ta đi ?

II.- Biệt ly, nhớ nhung từ đây

Lễ Hạ Cờ bế mạc cũng là buổi lễ tiễn đưa các Trưởng trong Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương, có các trưởng đại diện chi nhánh cùng toàn thể trại sinh trại Hạp Bạ Thẳng Tiến, tuy ngắn gọn nhưng chan chứa tình người, tình người Việt Nam sau 10 năm lưu vong gặp lại, tình anh em HĐ. Thật xúc động, xúc động như chưa bao giờ xúc động.

Thật sự mà nói tôi lo sợ vô cùng khi Trưởng Khắc nghẹn ngào, vì lẽ tuổi già sức yếu, anh có thể từ già chúng ta trong cơn xúc động đó, tôi rưng rưng nước mắt trong lúc trưởng Thơ nghẹn ngào, lệ tôi rơi theo dòng lệ Voi Già . . . Trưởng đại diện các chi nhánh đã lần lượt trao kỷ vật đến Trưởng Khắc và ban thường vụ Hội Đồng Trung Ương.

Trước tiên, chi nhánh Hòa-Lan có món quà lưu niệm, đó là chiếc khăn quàng đơn vị mang màu cờ quê hương được trao tay, như trao cả linh hồn dân tộc. Chi nhánh Bỉ, cùng với chiếc khăn quàng đơn vị, đặc biệt mang hình thức và màu sắc của đơn vị HĐVN đầu tiên (Đoàn Lê Lợi – Hà Nội – 1931). Huy hiệu trại Hạp Bạ Thẳng Tiến đã được các

Thanh, Thiếu-sinh chi-nhánh Tây-Đức thực hiện qua hình thức thủ công, một Chim Non đại-diện trao tặng Bó Hoa Huệ.

Đặc biệt Chi-nhánh Pháp (Tráng-đoàn Bạch-đàng) đã kính tặng một khung hình manh Huy hiệu Trại Thăng Tiến 1, nằm cạnh bản đồ Việt-Nam, giữa huy-hiệu là chiếc đồng hồ, như nhắc nhở anh chị em chúng ta :

Thời gian qua mau - Thăng Tiến đi lên -
Thu ngắn ngày về Quê-Hương.

Những giọt lệ rơi hâm nóng tình Huynh-đệ những lời tâm tư thấm nghĩa đồng bào.

Để kết thúc, toàn thể Trại sinh Trại Hợp Bạn Thăng Tiến 1, các Trưởng Đại-diện các Chi-nhánh hứa quyết tâm phục vụ Phong trào, nắm nay nhau, cùng ca bài **Giữ Chặt Mối Dây**, và lá Quốc-kỳ Việt-Nam cùng với cờ các Quốc gia có Trại-sinh về tham dự ... từ từ hạ xuống .

Phần của Liên-lạc :

Trưởng . . . thân mến,

Giữ đúng lời cam kết, Liên lạc không ghi tên của Trưởng trong bài, có thể sau số Liên lạc này gửi đi, thế nào cũng có người hỏi ai đã gửi đăng những đoạn này, nhất là các Trưởng ở Pháp đã có dự Trại Jambville hồi năm 1985.

Dù sao, Liên lạc cũng cảm ơn Trưởng đã cùng có những ưu-tư như chúng tôi, san sẻ những kỷ-niệm để bổ túc cho những lời nhắc nhở đã nêu ra, với sự mong ước làm cho Phong trào chúng ta vươn lên, giữ gìn những truyền thống hay ho, để xứng đáng là Hướng-Đạo Việt-Nam.

Hiện nay, Hướng đạo V.N. tại Pháp đang trên đà phát triển, Hướng-đạo Trưởng niên cũng khởi sắc, chúng tôi mong Trưởng tái xuất ... để thực hiện lời hứa năm xưa khi chia tay ở Jambville.

Mong lắm thay !

SÁCH NHẬN ĐƯỢC

Dốc Mơ : (Thơ)

Tác giả : Nguyễn Thị Xuân Lan

Toàn tập gồm 50 bài thơ làm theo thể ngũ ngôn, thất ngôn và cả lục bát, quy tụ gần 80 trang.

Phần giới thiệu do Tr. Nguyễn Hoàng Lăng Du viết và nhà văn Trần-Quán-Niệm ghi lời bạt.

Hình bìa là một bức tranh Hoa Lan đầy màu sắc thanh nhã rất đẹp , bên trong xen những tranh Hoa Lan khác và hoa Sen của Họa-sĩ Phạm-Cơ.

Nội dung các bài thơ chất chứa nỗi lòng nhớ Quê-Hương, nhớ Người, nhớ cảnh và nhớ những kỷ niệm Hướng-đạo của một thời đã qua của tác giả.

Toàn tập được in ấn, trình bày rất mỹ-thuật, trên giấy láng bóng.

Những giòng cuối của tập **DỐC MƠ**, chúng tôi đọc thấy : ... *Nhân dịp Mẹ chúng tôi được 75 tuổi, chúng tôi gom góp những bài thơ của Mẹ, in thành tập ... Dốc Mơ.*

Liên-Lạc xin chân thành cảm ơn Tr. Xuân-Lan đã gửi tặng tập thơ **Dốc Mơ**.

Mừng Trưởng có các cô con gái rất hiếu thảo đã đem lại niềm vui cho Mẹ bằng cách gom các bài thơ của Mẹ đã làm, in thành tập nhân dịp Sinh nhật Mẹ 75 tuổi. Đây là một món quà rất quý giá.

Riêng Liên-lạc, cũng có man mác một nỗi buồn không tên : Một nhà thơ nhiều tài năng như thế, tình cảm bao la từ Người đến Việc, từ Quê-hương cho đến Hướng-đạo, và cũng là một độc giả chung-thủy của L.L. mười một năm nay, mà các độc giả khác chưa có cơ duyên được thấy một giòng thơ, một bài viết nào của X.L. Hay là L.L. chưa phải là nơi mà tác giả "phóng bút" (dù tác giả đã viết rất nhiều bài cho một số Giai-phẩm, Đặc-san khác).

Lẽ nào !

TẠP CHÍ CỦA MỘT PHỤ HUYNH

Chị Kỳ Ngạn

“Hương Đạo Sinh gặp khó khăn vẫn vui tươi”.

Đó là điều luật thứ 8 trong 10 điều luật HĐ đã theo tôi suốt 57 năm của cuộc đời, tôi là con một của gia đình gà trống nuôi con nên không cảm nhận nhiều tình thương của người Mẹ, khi đi học nhìn những bạn bè còn đủ Cha Mẹ, tôi cứ nghĩ chắc chắn họ nhiều hạnh phúc và sung sướng. Rồi đến một buổi chiều tháng 5 sắp nghỉ hè, người anh con Bác tôi đến gặp Ba tôi và dẫn tôi xuống nhà Trưởng Xê ở Đạo An Hải, Châu Hải Trung, Đoàn Lam Sơn và từ đây tôi là thành viên của Hội Hương Đạo Việt Nam. Vào HĐ như một sự tình cờ, không sắp đặt hay chuẩn bị tư tưởng, tôi cứ nghĩ người HDS phải thật nhiều nghị lực để vượt qua những trắc trở và thiếu sót của cuộc đời và sự thật Ba tôi cũng không biết HĐ là gì? Ông cứ tưởng HĐ như một hội đoàn tôn giáo, vì gia đình tôi rất mộ đạo, tuy nhiên HĐ có lối giáo dục tín ngưỡng thoáng hơn và không gò bó, hợp với tôi hơn vì tôi là con một nên ý thức trật tự hay tự do có phần uyển chuyển ít bị gò bó nên ít thích nghi với những nghi lễ ràng buộc của tôn giáo mà có khuynh hướng hoạt động xã hội nhiều hơn.

Xã hội Việt Nam trong thập niên 50-60 thay đổi nhanh chóng, làn sóng văn hóa Tây phương ồ ạt vào Việt Nam với các phong trào Hippy, Café thuốc lá, tư tưởng anh hùng cá nhân bộc lộ với những lần đánh nhau giữa các trường, các Xóm, tuy nhiên mức độ không trầm trọng vì không có vũ khí; gặp cảnh khó khăn này nếu không có phong trào HĐ, chắc tôi cũng đã trở thành du đấng, là những anh chị khét tiếng ở Đà Nẵng thời bấy giờ. Những

tình huấn không theo bạn bè thì hậu quả sẽ như thế nào đối với một thanh niên 15/17 tuổi? Ở hoàn cảnh như thế, các bạn đều biết tôi là một HDS nên cũng có phần nể nang và tôi vẫn vui tươi với bạn bè, nhờ vậy, ở tuổi 50-60, gặp lại bạn cũ vẫn tay bắt mặt mừng, bây giờ có kẻ đã trở thành chưởng môn nhân một hệ phái võ của Japan, vì tham gia sinh hoạt HĐ nên điều luật đó đã giúp tôi rất nhiều trong cuộc sống trước 75 cũng như sau 75.

Tôi cũng như bao người khác trong thế hệ ở lại Việt Nam và nhận lãnh hậu quả phải vào trại cải tạo, nhìn những bạn bè yếu tinh thần hay những kẻ được nuông chiều phải gặp cảnh khó khăn có nhiều phản ứng không xứng đáng; Riêng tôi, điều luật đã giúp tôi sống vững vàng 12 năm tù tội mà không hề bị một lời bình phẩm nào – gặp khó khăn vẫn vui tươi vì có gì đâu phải ngã người hay nhún mình trước những kẻ không xứng đáng, lại có những người cho rằng nín thở qua sông nên đã có những hành vi tiếp tay hay khúm núm không chấp nhận được. Nhìn cuộc sống trôi qua mà lòng vẫn thanh thoi vui tươi, hết một ngày cực khổ, lại một đêm ngủ ngon mặc cho họ hát hò hay hội họp, ta chỉ nên vui cười nhìn mọi người đóng trọn vở hài kịch và ta lại tìm được niềm vui bất tận.

Tôi xin đơn cử một mẩu chuyện sau: trong dịp đầu năm mới, một tay trại trưởng trại K3, Xuân Lộc – Đồng nai đã phát biểu như sau” trước thêm lục địa năm mới, tôi xin chúc các anh trại viên sức khỏe “đồi rào” và “ràu có”. Như vậy trong cảnh khổ, vẫn có kẻ đóng vai hề cho ta cười, vậy tại sao ta phải âu

sâu, lo lắng cho mau hại sức khỏe rồi tàn lụi ý chí rất có hại cho sinh mạng, cho ý chí sinh tồn, khó khăn chỉ là giai đoạn ta phải vượt qua để có thể thành công, cái thành công lớn nhất là giữ được tinh thần minh mẫn và thân thể khỏe mạnh mà về với gia đình.

Tôi nghĩ phong trào HĐ đã giúp tôi vượt qua những khó khăn từ lúc trẻ thơ cũng như những năm tháng trong quân ngũ, điều luật HĐ vẫn văng vẳng trong tâm tôi giúp tôi nhẹ nhàng vượt qua những khó khăn, khổ đau do xã hội mang đến cho thế hệ chúng tôi nói chung và cho gia đình tôi nói riêng.

Với những kỷ niệm đó, bài này được dùng để bày tỏ nỗi lòng tri ơn đến các Trưởng HĐ đã hướng dẫn tôi từ những bước đầu và không riêng gì tôi, các HDS luôn ghi nhớ “Hương Đạo một ngày – một đời Hương Đạo”, cảm ơn quý Trưởng Xê, Tâm, Thái, Đệ ... đã hướng dẫn thế hệ chúng tôi và quý Trưởng của LĐ Chí Linh đang tiếp nối để hướng dẫn thế hệ con tôi – Tiffany Hồ – đang từng bước đi theo con đường tôi đã đi.

Hồ Ngọc Phố

Quang cảnh một buổi sinh hoạt của Liên-Đoàn Chí-Linh Tác-giả (Hồ-Ngọc-Phố) cũng là một Phụ-huynh đoàn-sinh đến kể chuyện gia nhập Hương-đạo của chính mình thời niên-thiếu, tỏ lòng biết ơn Phong-trào đã tạo cho mình một cuộc đời đáng sống khi trưởng thành, vượt qua mọi khó khăn trong gian nguy và mong rằng con trai của mình (Tiffany Hồ) hiện đang sinh hoạt với Liên-Đoàn sẽ tiếp nối con đường mà tác giả đã đi qua.

Sinh-hoạt Hương-Đạo Trưởng-Niên Làng Bách-Hợp Bắc California.

Lê-Bình

Hương Đạo Trưởng Niên Làng Bách Hợp Bắc California gồm ba xóm San Jose, Oakland và Sacramento đã tổ chức họp mặt tại Oakland. Buổi họp được tổ chức tại địa điểm Roberts Regional Recreation Park, số 10570 Skyline Dr, Oakland vào ngày Chủ Nhật, 15/9/2002 từ 10 giờ sáng đến 4 giờ chiều.

Con đường Skyline thật là đúng với tên gọi, nó là đường chân trời từ đây nhìn xuống vịnh San Francisco tràn ngập sương mù dưới kia. Con đường rắc đầy lá thông, những hàng cây redwood ngoằn ngoèo khó đi, và khu rừng vẫn còn mù sương ngái ngủ. Cái lạnh tràn ngập mặc dù khoảng sân đậu xe ánh nắng vàng chói chan, lấp lánh, reo vui. Khu Madrone được chọn làm nơi cắm trại nằm thoải thoải nghiêng nghiêng về phía Tây. Một khoảng đất bằng phẳng được dành cho sân họp, một cái cổng bằng dây dựng lên và châm ngôn của 4 ngành được treo: Gắng sức, Sắp Sẵn, Khai Phá và Giúp Ích. Như miếng đất này được chọn làm California Registered Historical Landmark No. 962 và cây thông đầu tiên cắm rễ trên đất này vào năm 1851; cuộc đời của những hương đạo trưởng niên đã hơn 70 năm gắn bó với phong trào, có những Trưởng Niên từ cái thuở 1930 hôm nay cũng có mặt. Hôm nay gặp nhau đây hơn 60 con người, có ông bạc trắng mái đầu, có ông còn xanh xanh tóc tím húi cua, có ông cuộc đời là những ngày đi HĐ và cũng có anh chị mới đến với HĐVN ngày đầu tiên. Dù đặt bước chân đầu tiên hay đã mòn gót trên con đường lý tưởng thì các anh vẫn hăng say và có cùng một lý tưởng như nhau. Dù họ là ai chẳng nữa HĐ

vẫn là anh em. Hương Đạo Một Ngày là HĐ Một Đời.

Có lẽ nên nhắc lại đây một chút lịch sử, Hương Đạo chỉ có những ngành như Ấu, Thiếu, Kha, Tráng Sinh. Nhưng gần đây xuất phát từ tinh thần “Hương Đạo Một Ngày - Hương Đạo Mãi Mãi” thì việc khai sinh một ngành mới cho giới hương đạo sinh lớn tuổi là điều tất nhiên. Xuất phát từ đó, nhằm đáp ứng với thực tế cuộc sống và sinh hoạt, phần đông các cấp Hương Đạo Trưởng Niên, thường bận rộn với công việc sinh kế và gia đình hay vì lớn tuổi đã gặp phải những khó khăn nếu phải tham gia những sinh hoạt có tính cách liên tục như các ngành Ấu, Thiếu, Kha, Tráng... nên phải gián đoạn sinh hoạt, cho nên Hương Đạo Trưởng Niên được hình thành. Hương Đạo Trưởng Niên từ đó được xem là một ngành của HĐVN. Tại Bắc Cali, HĐTN được thành lập cách đây gần 10 năm lấy tên là Làng Bách Hợp Bắc Cali, được xem là một thành phần trong Hội Đồng Hương Đạo Việt Nam tại Bắc California. Trưởng Mai Liệu là Tiên Chỉ và Trưởng Nguyễn Đình Tuấn là Thứ Chỉ đặt trách xóm San Jose, trưởng Nguyễn Văn Hiệp, Thứ Chỉ, đặt trách xóm Oakland, trưởng Nguyễn Xuân Mộng, Thứ Chỉ, đặt trách xóm Sacramento. Ba xóm cùng có mặt. Xóm Sacto mang theo những tráng sinh và trưởng niên, thiếu trưởng TĐ 243 cùng đi với Lý Trưởng Nguyễn Hoàng Lê và thứ chỉ Nguyễn Xuân Mộng. Xóm này xa nhất và ít khi có dịp gặp anh em trong làng.

Theo giao ước giữa các anh, nếu có thể, cứ hai năm một lần HĐTN tổ chức một kỳ trại Cát Vàng kéo dài từ 2 cho đến 3 ngày. Hơn 10 năm qua có ba Trại Cát Vàng. Trại Cát Vàng 3 được tổ chức vào tháng 9 năm 2001. Năm nay, với sự

thỏa thuận của ba xóm Sacramento, Oakland và San Jose, Làng Bách Hợp tổ chức một buổi sinh hoạt ngoài trời tại Oakland, và xóm Oakland đứng “đầu sóng ngọn gió”.

Sau khi lều trại dựng lên, thức ăn bày ra chuẩn bị cho buổi ăn trưa. Giờ tinh thần được thực hiện. Đối với người HD vấn đề tâm linh và tín ngưỡng được đặt trong lời hứa thứ nhất. Và cũng là điều kiện tiên quyết cho một quốc gia xin gia nhập phong trào HD Thế Giới, cho nên không lạ gì các nước theo chế độ cộng sản đã không có HD. (Nước Việt Nam cộng sản sau năm 1975 đã cố gắng vận động xin gia nhập tổ chức quốc tế này với sự trợ giúp của một vài phần tử xấu trong Hướng Đạo tại hải ngoại nhưng vẫn không được chấp thuận. Theo một vài nguồn tin không chính thức thì hiện nay VC đã móc nối được một vài người bạn áo HD đi thành lập đoàn HD độc lập mang màu sắc Việt Nam nhưng thực chất là đi gây tiếng xấu cho phong trào bằng những hành động đi ngược lại truyền thống của HDVN các huynh trưởng HD tại đây đã biết)

Giờ tinh thần luôn được chú trọng ở bất kỳ cuộc trại nào của HD. Hôm nay cũng thế, LM Nguyễn Mạnh Tân (Một huynh trưởng HD) chủ lễ cho các HDS Công Giáo, Trưởng Nguyễn Xuân Mộng hướng dẫn giờ tinh thần Phật Giáo, các tôn giáo khác tự cầu nguyện theo nghi thức của tôn giáo mình.

Giờ ăn bắt đầu vào lúc 12 giờ với bài kinh cơm. Xóm Oakland, đặc biệt là anh chị huynh trưởng Trần Tử Huyền (con trai cố LS Trần Văn Tuyên) đáng nhận phần thưởng xuất sắc chuyên hiệu nấu ăn. Các anh chị trưởng niên chuyên tay nhau đĩa gỏi gà thơm phức, chén cari nóng hổi còn bốc khói...nào xôi gấc, xôi vò, trái cây bánh ngọt, trà, cà phê, những câu chuyện về một kỳ trại nào đó xa xôi tận Trảng Bom năm 59, hoặc Giữ Vững năm 72 và gần nhất là TT 7 đã làm cho bữa ăn ngoài trời dưới bóng râm của các tàng cây thêm đậm đà tình huynh đệ tử muội. Mặc dù tuổi đã lớn, sức khỏe không còn

tráng kiện, các HDS trưởng niên vẫn hát những lời ca hùng tráng, tham dự những trò chơi nặng phần triết lý luận suy.

Sau bữa ăn, trên khoảng sân rộng tràn ngập ánh nắng chiều, các anh chị cùng tham dự trò chơi với đề tài Gắng Sức, Sáp Sấn, Khai Phá, Giúp ích...Trưởng Nguyễn Tâm, xóm Oakland, khai phát pháo đầu tiên. Anh nói chuyện khai phá gắng sức thế nào mà các chị các anh cười lăn cười bò không dứt. Huỳnh Trưởng Ngô Tân biểu diễn đề tài Giúp ích với gương mặt nghiêm trọng bị Trưởng Nữ Lan Anh chê quá là chê, anh phải làm lại đến 2 lần và anh bị các chị trưởng nữ bắt mất luôn người yêu dấu phải qua tận phe nữ công vợ về. Một bài thơ của trạng Quỳnh đọc lên nghe ra có hơi thơ Hồ Xuân Hương tặng không khí vui nhộn.

Sau những giây phút thoải mái với các trò chơi, các anh đã cùng ngồi gôn vào nhau để nghe Tiên Chỉ Mai Liệu tường trình về cuộc họp Đại Hội Đồng HDVN và HDTN toàn thế giới trong kỳ trại Thăng Tiến 7 vừa qua tại Houston, TX. Trong buổi họp này Làng Bách Hợp cũng nhận thêm 2 dân mới đến định cư với làng: Chị Vũ Thanh hương và anh Võ Văn Thắng. Cả hai dân đình được tiên chỉ trao khăn quàng gia nhập sinh hoạt với làng.

Họ ra về trước 4 giờ, nắng chiều đã có ráng vàng trên vịnh San Francisco. Nước biển lấp lánh màu hoàng nhũ, mây trời lững lờ trôi và cuộc sống vẫn nhộn nhịp dưới kia trên những xa lộ 508, 238 và 80 dẫn về 3 thành phố ở ba đầu của tam giác. Hướng đạo đến với cuộc đời không chỉ để làm đáng, bận màu áo HD không chỉ để khoe tài. Buổi sáng hết đến buổi chiều, HDTN vẫn cố gắng xứng đáng với những gì các thế hệ đi sau trông đợi. Là bóng mát của cây đa trên sân đình, là tiếng chuông vào những buổi thu không. Và tất cả Hướng Đạo Một Ngày là Hướng Đạo Một Đời.

Làng Tân Hương

Sau 1954, Phong trào Hướng Đạo Việt Nam phát triển mạnh ở Saigon. Mỗi sáng chủ nhật, các đơn vị thuộc đạo Tân Bình, có thêm Nữ Thiếu đoàn Phong Châu và một bầy chim non, sinh hoạt nhộn nhịp trong sân vận động 75 Phan Đình Phùng và vườn hoa Vạn Xuân, đường Pasteur. Sau khi họp đoàn, các trưởng thường vào đạo quán họp xưởng, họp tráng. Nếu không họp, cũng quây quần chuyện trò, có khi kéo nhau đến nhà Trần Đình Thủy ở đường Huỳnh Khương Ninh, Dakao tiếp tục hàn huyên, ăn uống, hát hò. Tình thân càng ngày càng khắng khít, gắn bó, không muốn phân ly.

Từ đó, Làng TÂN BÌNH thành hình năm 1960, với 27 trưởng và tráng sinh nam, nữ. Người bên đàng trai, có danh xưng như dân làng ngày xưa. Khi gọi tên, thấy ngộ nghĩnh, vui vui, không phải là chức phận thật sự: Cụ Thượng Thông, các ông Tham Chương, Xã Giang, Phán Huân, Khán Phi, Phó Hợp, Hương Thục, Nhiêu

Phúc, Trương Thủy và chú Mỗ Phúc. Dân làng bên đàng gái, gọi tên theo thứ tự lớn nhỏ, kèm theo địa danh nơi đang cư trú: Bà Cả Đất Hộ, cô Hai Tân Định, cô Ba Bến Thành, cô Tư Dakao, cô Năm Gia-Long, cô Sáu Tao-Đàn và cô Bảy Bờ-Rô. Sau này có thêm ông Mỗ Ngự và ông Ký Hùng là 29 người, chưa kể vợ chồng con cháu dân làng, sinh sản càng ngày càng đông. Tuy nhiên, dân làng vẫn thường thương tiếc ông Tham Chương, bà Hương Thục và bà Phó Hợp (Mộng Nga), đã vĩnh biệt đường làng theo gió mây bay ...

Họp làng lần đầu tiên vào ngày cúng Ông Táo, 23 tháng chạp âm lịch năm 1960, tại nhà Hương Thục. Dân làng khăn đóng áo dài chỉnh tề, thiết lễ cúng tế linh đình. Tiệc tất niên chuyện trò, ca hát vui vẻ.

Qua năm 1961, dân làng thường gặp nhau, vừa sinh hoạt HĐ, vừa kết hợp thân tình. Mùa hè 1961, dân làng -sáu bảy người- rủ nhau theo khóa huấn luyện Bằng Rừng tại trại trường Tùng Nguyên Dalat. Cuối hè, cả làng đi trại Hoàng Yến Thủ-Đức, thăm nhà cô Ba Bến Thành, trọn ngày thật vui, không thể quên. Cuối năm, lại họp làng ở nhà Hương Thục. Lần này, dân làng có đồng phục mới, đàn trai với khăn đóng áo the đen, đàn gái với khăn mỏ quạ áo tứ thân. Trưởng Cung Giũ Nguyên đến chung vui, đã tặng dân làng danh xưng mới: Làng TÂN HƯƠNG. Tên một làng trong cuốn Le Fils de la Balaine mà trường Nguyên là tác giả. Dân làng vui vẻ đón nhận tên mới, vì làng có nhiều người không thuộc đạo Tân Bình.

Trải qua nhiều biến chuyển, dân làng giữ vững tinh thần, gia tăng hoạt động HĐ. Cùng nhau chia sẻ kinh nghiệm cầm đoàn, giúp nhau giải quyết khó khăn, nhưng luôn luôn bồi đắp tình thân hữu thêm bền chặt. Coi nhau như ruột thịt. Những dịp hôn quan tương tế, cố gắng gặp nhau. Khi trai lấy vợ, gái gả chồng, dân làng kết nạp thêm nhân số. Gặp thời loạn, người nhập ngũ, kẻ đi xa, mà vẫn giữ mối giây liên lạc. Biến cố 1975, dân làng tản mát khắp

nơi, người ở lại kẻ ra đi, chia ly cách biệt. Trong mấy thập niên xa cách. Lúc tái ngộ, khi phân ly, ai cũng chỉ mong có ngày họp làng đông đủ. Bên lề Họp Bạn Thăng Tiến VI, năm 1998, dân Tân Hương họp làng tại Virginia. Vợ chồng Phán Huân từ Paris, cô Ba từ Montreal qua họp với dân làng ở Hoa-kỳ. Dân làng đã trên dưới lục tuần mà còn vui nhộn như ngày son trẻ. Các bà hơn

hở trong áo bà ba vàng nhạt, khăn rằn ri trắng đỏ. Hết họp bạn thì du ngoạn. Chia tay mà còn luyện tiếc, hẹn nhau về Thăng Tiến VII, Houston. Năm 2001, vợ chồng Khán Phi từ Úc bay qua California. Dân làng lại họp tại nhà cụ Thông ở Orange County, rồi kéo nhau đi Las Vegas mấy ngày vui chơi. Hè 2002, dân làng Tân Hương kéo nhau về Họp Bạn Thăng Tiến VII. Các bà trong làng tươi cười diển hành trong áo bà ba nâu, màu áo HĐ ngày xưa. Vui chơi trong trại Trường Niên chưa đủ, lại du ngoạn San Antonio. Lần này, làng Tân Hương tiếp nhận thêm ông Ký Hùng - Nguyễn Mạnh Hùng, Liên Đoàn Trưởng ở đạo Tân Bình từ 1955 - Chỉ tiếc, cụ Thượng, Khán Phi không đi họp bạn, mà vào nhà thương. Dân làng ở xa thì gặp nhau qua hình ảnh, thư từ vậy.

Trải qua hơn 40 năm, dân làng Tân Hương vẫn sống trong tình thân hữu Hướng Đạo: Hướng Đạo = H.Đ = Huynh Đệ

Phó Họp

Ngày 30 tháng 9 năm 2002.

Bản góp ý về tài-chánh

**gửi Ban Thường-Vụ (BTV), Hội-Đồng Trung-Uống (HĐTU)
Hương-Đạo Việt-Nam (HĐVN).**

Kính gửi : Trưởng Chủ-tịch Nguyễn-văn-Thuất và quý trưởng ,

Tôi là Nguyễn-Đức-Tùng với nhiệm-vụ mới được giao-phó là thủ-quỹ của BTV xin được góp ý về vấn-đề tài-chánh của Ban Thường Vụ.

Dự Chi và Dự Thu về ngân-sách là điều cần làm đầu tiên. Khi chưa có dự-chi cho huấn-luyện năm nay là bao nhiêu thì ai nấy rất khó có ý-kiến khi được hỏi về tài-trợ cho Khóa Huấn-luyện truyền-thống ở Âu-châu. Dự Thu thì khó hơn nữa; trong BTV khóa này chỉ có tr.Thuất và tr.Tuấn là có khả năng hơn cả về dự thu vì đã hoạt-động lâu dài trong các BTV khóa trước, kỳ ra toàn là nhân-sự mới.

Dự Chi và Dự Thu lý-tưởng thì cuối tài khóa ngân-quỹ phải là zero giống như các cơ-quan của chính-phủ. Hoặc giả chỉ lưu một phần ngân-quỹ nhỏ cho các trường-hợp khẩn cấp (tang gia,cưới hỏi,chúc mừng,..). Thu nhiều và xài hết mỗi tài-khóa là một tổ-chức mạnh.

Chúng ta giải-quyết thế nào nếu dự-thu dưới quá xa so với dự-chi? Các kế-hoạch, chương-trình đang tiến hành, báo và bản tin đang bỏ in, nếu không có tiền trả cho nhà in thì tính làm sao? Ví-dụ các hoạt-động gây quỹ kém hiệu-quả, phần đóng góp ghi-danh từ các đơn-vị bị sút giảm. Hay là theo chính-sách "chỉ ăn luá mùa gặt trước mà thôi"; nếu như thế thì trong tài-khóa 02-03 chỉ sử-dụng hết phần tiền chuyển qua từ BTV trước, và cứ thế mà theo cho các năm sau; cách nhà nghèo này thì "ăn chắc mặc bền".

Góp ý về tái-chánh cho Nội-san Trường và Bản Tin : Hai phần hành này rất quan-trọng để giải-thích một phần tại-sao chúng ta cần có

BTV/HĐTU. Hai phần hành này nên **vận-động xin quảng-cáo** từ các cơ-sở thương-mại, chủ-yếu cũng là từ "người nhà HĐ" cả, và đăng vào các trang cuối; báo thì đăng cả trang, Bản Tin thì chỉ đăng business cards. Việc lấy quảng-cáo không làm giảm giá-trị tờ báo hay bản tin; ở Mỹ có khi Tổng-Thống đang nói phải ngưng cho McDonald quảng-cáo. Đây là cách người ta cho tiền mà mình ít mang ơn hơn, theo chữ của tr.Thuất là "sòng phẳng hơn", đi hỏi tiền cũng ít ngưng ngưng; thật ra người ta giúp chứ báo HĐ mà marketing gì được. Cách này đem về được nguồn tài-trợ biết trước. Nội-dung dồi-dào là điều then chốt để có tiền vô, cứ xem tờ Liên-Lạc thì rõ, "hữu xạ tự nhiên hương". Tên "Nội-san Trường" khó mà "sell" được khi "marketing" vì chỉ gói nhem trong một nhóm HĐ nhỏ, tặng tờ báo cho một cơ-sở quảng cáo hay phụ-huynh HĐ, thậm chí đoàn-sinh chắc không ai đọc vì họ đâu thấy liên-hệ gì. Các trưởng trẻ ở hải-ngoại có mấy người có thể viết được một bài bằng tiếng Việt nếu có điều muốn san sẻ. Khi chọn-lọc để phục-vụ cho thành-phần trưởng mà thôi thì còn khổ cho Ban Biên-tập vì cái nạn kinh-niên thiếu bài; chúng ta lại moi kiếm bài cho đủ trang mà thôi, cứ thế mà xoay vòng sẽ không ai đóng-góp tài-chánh hoặc cho quảng-cáo vì nội-dung nghèo nàn. Chúng ta hãy mạnh-dạn sang trang, **đổi tên là Đặc-san Hương-Đạo Việt-Nam**, viết bằng ba thứ tiếng Anh Pháp Việt, có *Youth Editor* (tôi sẽ giới-thiệu một trưởng trẻ rất giỏi), khuyến khích các trưởng trẻ và đoàn-sinh HĐ khắp nơi tham gia

viết bài. Tờ báo sẽ có được nét độc đáo “international” như cách tổ chức của BTV vậy. Có thể thì tờ báo mới khác tờ Liên-Lạc và các báo HĐ khác. Khi nội-dung hùng mạnh trên một địa-bàn lớn như thế tôi chắc rằng tài chánh sẽ dồi dào. Tôi thấy tờ báo và Bản Tin là nơi gây quỹ cho BTV hiệu-quả lắm. Về phần tôi, tôi đã hứa với Tr. Thuấn, tr.Trữ và tr.Lan sẽ vận-động tối-đa ở D.C. xin quảng-cáo cho tờ báo và xin các trưởng tiếp tay nếu đề-nghị này được trưởng Chủ-tịch và BTV chấp thuận. Tôi chỉ làm được nếu tờ báo mang tên Hướng-Đạo Việt-Nam.

Góp ý về các hoạt-động gây quỹ cho BTV: Nếu được đặt ra thì việc gây quỹ phải phân-phối cho từng Chi-Nhánh,từng Miền và đặt chỉ-tiêu tài-chánh rõ ràng mỗi nơi phải “thu về cho đủ mức thóc qui-định”, HĐ Hoa-Kỳ cũng có chỉ-tiêu khi làm fund raising; có cái mốc qui-định thì mọi người sẽ cố gắng hơn. Điều này tạo sự đóng góp đồng đều và lớn rộng hơn. Kêu gọi khơi khơi như lúc tôi cố thực hiện Ban Bảo-Trợ cho HDTU cách đây sáu năm là một kinh nghiệm thất bại và chẳng thu được bao nhiêu; phải năn-nỉ (“push”) các địa-phương một chút mới được việc.

Gây quỹ cho HDTU khó lắm vì đối với người ngoài HĐ (thậm chí với một số đơn-vị HĐ) Hội-Động Trung-Ương HĐVN còn là một tổ-chức rất mơ hồ,xa xôi lắm; ông Chủ-tịch ở bên Ưc, ông Phó ở bên Tây, Thủ-quỹ ở D.C, PhóTQ ở Texas. Ý niệm liên-hệ HDTU và địa-phương (Miền,Vùng,Chi-nhánh) còn xa rời nhau lắm. Nhờ có Hội-nghị Costa Mesa, nhờ có Hội-Động Trung-Ương mà chúng ta mới tổ chức được các trại TT nhưng thử hỏi sau khi tổ chức trại TT và dư tiền thì mấy ai nghĩ rằng nên đóng góp một phần nào vào quỹ HDTU. Nguyên-Sa có viết trong bài thơ Cần Thiết : “Không có anh lấy ai biên thư cho em mang vào lớp đọc”, đó là một thái-độ biết ơn. Các trưởng trong HDTU có bao giờ đòi hỏi sự đóng góp từ các ban tổ chức trại TT. Ban tổ-chức TT là ai? Là người trong

HDTU mà không thấy sự đóng góp cho HDTU là cần thiết thì gây quỹ với người ngoài khó lắm! Trại Trưởng,Trại Phó mà muốn trích tiền dư TT đóng vào quỹ BTV thì sẽ làm được thôi. Ở Hoa-Kỳ nếu tổ chức trại như thế, trương cờ BSA hoặc McDonald là họ đòi phần chia ngay và cũng hợp lý thôi. Thái độ khoan thai,dễ dàng,cởi mở của HDTU/HĐVN có khác gì cha mẹ không bao giờ đòi hỏi sự đóng góp từ phía con cái, cá nhân em xin kính phục và cảm ơn các anh trong các BTV/HDTU. Gây quỹ từng đơn-vị để kiếm tiền đi trại TT, để đi trại hè,để giúp bão lụt thì “sell” rất dễ. Điểm khác cần chú-ý là các đơn-vi-trưởng lo được phần tài-chánh cho đơn-vị mình họ cũng đuối lắm rồi. Nguồn tài-trợ từ cộng-đồng Việt-Nam rất giới-hạn vì chúng là một cộng-đồng tị-nạn di dân mới, đâu có mấy người dư dả. Qua Đặc-San,Bản Tin ,Trại TT ,các in ấn ,các Khóa Truyền Thống,.. chúng ta đã và sẽ tạo cho mọi người trong,ngoài HĐ thấy được sự quan-trọng của bốn chữ HDTU; hiện tại chúng ta chưa đạt đến mức đó. Ai gây quỹ giỏi lắm thì làm được một vài lần (after one shot he may be exhausted) , đường trường khó lắm (nếu tổ-chức trại TT năm tới ở Houston người ta cũng không thể cho nhiều như năm nay), một lần và đường trường khác nhau xa lắm.

Vì những khó khăn (chủ quan) đó tôi xin đề-nghị một hình-thức gây quỹ hiệu-quả hơn nhiều dưới đây:

Club 50 : Mission statement: “ Chúng tôi là thành-viên của Club 50, có thể bất-đồng ý-kiến trong nhiều phương-diện nhưng cùng đồng-ý giúp đỡ phương-tiện tài-chánh cho BTV/HDTU/HĐVN .Mỗi thành-viên sẽ đóng góp 50 US dollars mỗi năm vào quỹ của BTV. Club 50 không có sứ-mạng và công-tác gì khác”.

Thưa các trưởng, ngày hôm nay ở xứ người bận rộn mà các trưởng còn phải đọc những giòng lý-luận trên đây là mình đã nặng nợ với bốn chữ

Hướng-Đạo Việt-Nam rồi đó, chúng ta sẽ đến chết “vẫn còn vương tở”. Tôi thường dừng đứng khi thấy anh em tranh cãi : “ai công nhận ai” trong sinh-hoạt HĐ thế-giới. **Trong trái tim ta, ta công-nhận lấy ta là đủ rồi** anh em ơi. Có hiểu được lịch-sử Việt-Nam rằng sau ngàn năm đô-hộ người Việt không mất tiếng nói thì ai kia mới hiểu được tại sao có những đoàn HĐ toàn người Việt-Nam ở hải-ngoại. Ai mà giết được bốn chữ HĐVN trong tim ta được. Tôi cảm-động lắm khi thấy có nhiều trưởng trẻ binh-vực cho bốn chữ HĐVN. Người nước ngoài, nhất là Đại-Hàn, khi có niềm tin thì họ đóng góp tài-chánh rất nhiều, thường họ trích thẳng từ tiền lương 10% cho nhà thờ mà họ đi lễ; nếu tất-cả chúng ta đều cho 1% tiền lương cho HĐ thì tài-chánh dồi dào lắm. Năm mươi dollars gần bằng 1% tiền hưu-trữ (Social Security) ở Hoa-Kỳ; đối với người đang tuổi làm việc thì có là bao. Chúng ta cứ tiếp tục tranh cãi trong tinh-thần “đại đồng tiểu dị” mà tr.Mai-Liệu thường nhắc nhở, thương nhau lắm mới cắn nhau đau, có quan tâm mới có tranh cãi. Chúng ta đừng nhắc nhau chi câu nói của Kennedy, địa-phương hay trung-ương cũng được, chúng ta hãy làm một khởi điểm đóng góp. Chúng ta đừng quan tâm quá ai làm Chủ-tịch, cứ đóng-góp trước, kỳ tới chúng ta bầu người khác nếu thấy thích hợp hơn. Trưởng Nghiêm văn Thạch khen và nhiều trưởng đồng-ý là Đại-Hội-Đồng năm nay thành-công và đoàn-kết vô cùng, cảm-động thay khi sau đại-hội-đồng chúng ta hát vang lời ca tuyên-hứa “Anh em chúng ta chung một đường lên” rồi mọi người lại tranh cãi quyết liệt địa-điểm trại TT8, rồi hẹn gặp nhau bốn năm tới để “nối dây liên-đoàn”; ở đời đâu có gì mà hay tốt trăm bề ngay từ đầu được; “cứ rứa mà làm” như lời trưởng Nguyễn Trung Thoại hay nhắc nhở.

Cụ-thể, xin quý trưởng cho ý-kiến về Club 50 này. Chỉ tiêu là 100 thành-viên ở Thăng-Tiến 8; các miền,các chi-nhánh nên có chỉ-tiêu do BTV đề-nghị để kiểm thành-viên. Để cho sôi nổi hơn

đề-nghị tất cả BTV,đại-diện miền, vùng và chi-nhánh là những thành-viên danh-dự đầu-tiên. Tạm-thời thư-ký của Club năm nay là Nguyễn Đức Tùng; năm tới là tr .Kim-Thoa (ai nữ không đóng tiền khi một tr.nhiệt-tình như tr.Kim-Thoa nhắc gọi !). **Chúng ta hãy hùn tiền nhau cho “canh bạc” chính-nghĩa này.** Sẽ có áo thun in tặng cho 50 thành-viên đầu tiên, phát ra ở TT8. Nếu cần có nổi chè gặp mặt ở TT8 cũng OK luôn.

Chấm dứt bức thư này là một đề-nghị khôi-hài để “cheer up” các trưởng mà ủng-hộ Club 50 mạnh mẽ: “*Vì khi BP qua đời không nói rõ cho tiền Hướng-Đạo có được lên Thiên-Đàng hay Niết-Bàn hay không do đó ít ai đóng-góp tài-chánh cho HĐ ; nay Hướng-Đạo Việt-Nam qui-định tất-cả thành-phần sau đây phải đóng lệ-phí nặng nhẹ tùy mức-độ: các trưởng được huy-chương Bắc-Đẩu và Bách-Hợp, khi nhận tên rừng, khi được Huy Hiệu Rừng (3,4 cục thì đồng góp lên), đi Dục-Bị đóng nửa giá, khi Tuyên Hứa, khi Thiếu-sinh lên cấp, chỉ riêng Sói Con tuyên hứa được miễn.*”

Thư bất tận ngôn.

Nguyễn Đức Tùng.

Ba Bố Con Tr. Nguyễn-Đức-Tùng quyết tâm tham dự Trại Hẹn Mặt H.Đ. Trưởng-niên năm 2004.

Bè Trên Tr. Tùng bạn đứng chụp hình, vị chi là 4 người. Tất cả đều là Thành-viên Club 50. Cả nhà sẽ có mặt ở Orlando.

Làng Trường Niên **RHÔNE-ALPES** và **PARIS - LYON** (Pháp)

Liên Lạc : Đây là bài tường thuật “dã chiến” của Mõ Làng R.A, tức là “ Bò Nặng Nổ “. Sau Trại Hiệp Lực, Mõ làng bị bệnh thấp khớp nên không dự trại Thăng Tiến 7 được.

Trong kỳ trại Thăng Tiến 7, Liên Lạc đã có nhiều dịp gặp Tr. Lý Trí Thanh-Lương, lại được biết thêm Tr. Gia-Bình Lafouasse, một Trường còn rất trẻ và nhiều triển vọng cho tương lai của Hướng đạo Việt-Nam tại Pháp.

. . . Tiếp theo LL 40 (số kỷ niệm 10 năm) ; lần này 8 vị Anh hùng “Lương-sơn-Bạc” thuộc xóm TN/HĐVN vùng Rhône-Alpes và LĐ Thăng Long lại mang bị và gậy lên lưng con ngựa sắt “Chrysler” phi như bay trên Xa-lộ số 6 hơn 600 cây số về hướng Bắc nước “Phú-Lãng-Xa” để kịp hội-ngộ cùng các vị “xách Bị và Gậy” thuộc LĐ Văn Lang và các vị Trường niên vùng “Ốc-đảo Pháp-Quốc” tại Trại-trường Jambville (nằm vùng ngoại ô Paris) nơi mà cách đây 17 năm trước ACE/HĐVN trên toàn thế giới đã cùng nhau họp mặt T.T.1 (1985). Năm nay, vào dịp lễ Phục-sinh nhân có ngày nghỉ lễ, chi nhánh Pháp quyết định tổ chức một trại Liên vùng Paris – Lyon cho các Trường-niên và hai Liên-đoàn Văn-Lang và Thăng Long , lấy tên là trại “Hiệp-Lực” trong vòng 3 ngày từ 30/3 đến 01/4/2002. Nơi đây :”cảnh tuy cũ mà người chưa cũ !” có nghĩa là một số trường năm xưa từng họp bạn ở đây, nay thấy lại cảnh mà nhớ bạn hiền xa xưa ! thế mà hôm nay bên cạnh các Trường ấy có thêm những Trường mới và các đoàn sinh trẻ mới đến đây lần đầu để cùng nhau sống chung trong 3 ngày trại vui !

Tuy trại ngắn ngủi nhưng chương trình sinh hoạt rất phong-phú; sau nghi thức khai mạc tất cả đoàn sinh già lẫn trẻ vào ngay khóa Hội-thảo.Trường. Trong hai ngày đầu , các đề tài thảo-luận lần lượt được

các Trường trách nhiệm giới thiệu và hướng dẫn như sau :

-Tiếng Việt trong sinh hoạt HĐVN (Trường Trần Công Lao)

-Đường lối giáo-dục của HĐVN trong giai-đoạn hiện nay (Tr. Vĩnh-Đào).

-Phương-thức cầm đoàn mà đặc biệt là ngành Ấu và Thiếu tại VN vào thập niên 60 (Tr. Sinh)

-Tóm lược lịch-sử phong trào HĐVN và các biến cố thời sự trong giai đoạn (Tr. Nghiêm Văn Thạch)

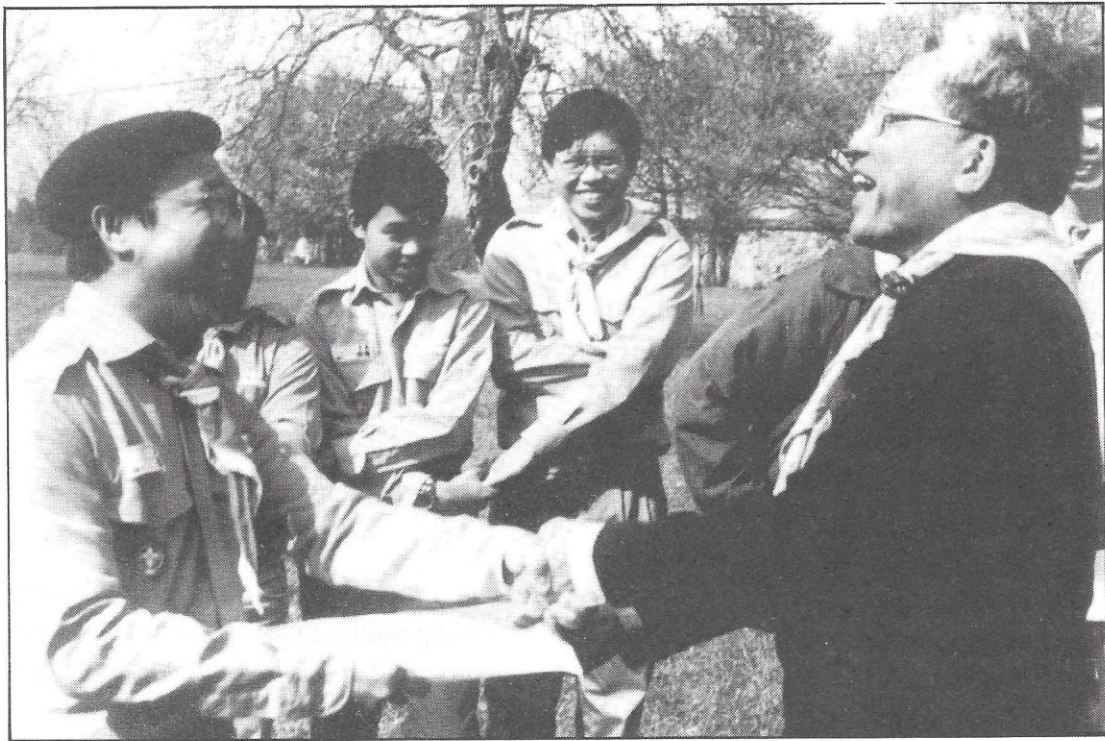
-Phong trào Hướng đạo Trường Niên VN (Tr. Nghiêm Văn Thạch).

Sang ngày cuối thì họp Bộ TU/CN Pháp và Ban Thường-Vụ HĐTƯ/HĐVN để tổng kết Trại. Trong thời gian này một số Trường phụ trách Ấu và Thiếu sinh của hai Liên đoàn đã đưa các em xuất du thăm trại trường Jambville. Vào ngày Chủ-nhật lễ Pâques, Trường Trần-Anh-Dũng (linh-mục ở xứ Evry) sau thánh-lễ buổi sáng ở xứ đạo của mình, Trường đã kịp đến đất Trại để cử-hành thánh-tế Phục-sinh cho ACE trại viên vào buổi chiều và ở lại để cùng nhau nháy lửa và tham gia vào Hội-đồng Rừng của đêm Rừng-Động” khuya hôm ấy ! Thật là đầy “kinh-hoàng và hấp dẫn”. Sau những thử thách nhẹ nhàng và một chút hành hạ nho nhỏ, HDR gồm các nhân vật rừng tiêu biểu như : Cò TL, Gà tếu, Lạc-Đà ĐĐ mà Chúa Sơn-Lâm là Bác Voi Già đã cho một số thú mời nhập

Kỷ niệm Trại Trường Jambville, mùa hè 2002 (Ảnh Bò Năng Nổ tặng L.L.)

Từ trái qua phải: Em Vân, Tr. André, Tr.Thắng, Tr. Vĩnh-Đào, Tr. Mai-Quốc-Tuấn, Tr. Bằng, Tr. Dzũng, em Ví và Valérie.

Tại Jambville mùa Hè 2004: Tr.Trần-Công-Lao (phía mặt) Trưởng Xóm Trưởng-niên Rhônes-Alpes tươi cười trao quà lưu niệm cho Tr. Gia-Bình (trái) Tân Mô Xóm của Làng Bách-Hợp Paris, trước sự vui tươi của các Trại-sinh khác.

vào rừng Văn-Lang đó là bốn vị như sau : Tr. Trí (Hương tận tâm), Tr. Bình (Sóc Yêu Đời), Tr. Thu (Nai Trực Tính) và cuối cùng là Tr. Ngọ (Gấu Khiêm Tốn).

Gần tàn canh Bốn, cuộc chơi chấm dứt; tất cả những vị mới cò tên rừng trong đêm ấy chắc sẽ không bao giờ quên chút kỷ niệm mà chị Phương-Oanh (một nghệ-sĩ đánh đàn tranh ở Paris) và ca sĩ Kim-Thu đã cùng hát tặng ACE chúng ta những bài “dân ca ba miền” rất đậm đà tình quê-hương. Riêng thằng mõ xóm R-A sẽ không bao giờ quên “Nồi cháo gà” do anh Nhu (phụ tá xóm TN vùng Rhône-Alpes) nấu để dẫn bụng tất cả những con thú sau đêm “Động Rừng” thoát cảnh đói long khi về lại túp lều của mình trước khi Gà gáy sang canh !

Mãi mê kể chuyện, Mõ này quên đi một số việc khác xin được trình làng như sau : Do mới vào mùa Xuân nên thời tiết còn khá lạnh. Ban đêm, các vị Bô Lão ngủ trong nhà với các em Ấu, Thiếu sinh; Ngoài trời cả hai LD dựng được tất cả 9 túp lều “lý tưởng” (Kể cả lều canadien của thằng Mõ) dành cho quý Trưởng và các Tráng sinh dồi dào sức khỏe thử “trơ gan cùng tuế nguyệt. Sang chuyện bếp núc còn phải khen các Trưởng của cả hai LD, vì ở trại Hiệp Lực này tuy không thiếu gì các bàn tay nhi nữ của quý Trưởng Niên, nhưng đây là dịp để các Trưởng Niên Nam giới trở tài và khoe chuyên hiệu “bếp” của mình, điển hình là các món : Bò kho bánh mì (Đại-thủ Biện Luận-VL) Bún bò xào (Nai kiên trì – TL). Cơm sườn heo nướng (Bò Năng Nổ – TL). Cháo gà (Anh Nhu – Xóm R-A) Trong những bữa cơm, mọi người có lẽ đã ăn rất ngon lành vì hai lẽ : Một là lạ miệng (vì khác cái “gu” thường ăn ở nhà). Hai là được ăn ngon trong cái không khí chân tình của những tâm hồn Hương-đạo Việt Nam, phải không quý vị ?

Sáng thứ Hai sau khi tổng-kết xong , tất cả ACE trại viên làm nghi thức bế-mạc, dịp này Quý Trưởng Vĩnh-Đào và Nghiêm Văn Thạch có đôi lời nhắn nhủ với các đoàn sinh và khen ngợi các Trưởng của cả hai LD Văn Lang và Thăng-Long đã cố công duy-trì sinh hoạt HĐVN, và chúc tất cả trại viên tiếp tục hăng say phát triển phong trào trong cộng-đồng người Việt tại Pháp. Tiếp theo Tr. Lý Trí Thanh-Lương tuyên bố bế mạc trại ACE cả hai LD cùng hát bài chia tay, trao đổi quà lưu niệm treo truyền thống HĐVN và trở lại nhà ăn dùng bữa cơm trưa cho Tám vị Anh hùng mang bị gậy kịp trở về “Cố hương” Lyon. Nói sao cho hết được cả những mẩu chuyện tâm tình của tình người HĐVN. Ngựa sắt đã chuyển bánh thế mà Tr. Gia-Bình (VL) còn cầm trên hai tay hơn một chục chai nước suối chạy theo nhét cho được cả vào xe để ACE Thăng-Long giải khát dọc đường. Một lần nữa xin cảm ơn các Trưởng thuộc cả hai LD Văn-Lang và Thăng-Long. Hẹn gặp lại nhau vào kỳ Trại sắp tới

Thân chào BTT.

Mõ Xóm Rhône-Alpes (Pháp)

Bò Năng Nổ

TRƯỞNG

Nghe tiếng TRƯỞNG trong gia đình Hương-đạo
Vừa trang nghiêm vừa dịu ngọt lạ thường
Vừa quyền uy, vừa quyến luyến yêu thương
Vừa khuôn phép, vừa vui tươi cởi mở ...

Tuấn-Việt

M

Ã

T

H

H

Tr. Lê-Thi-Trúc (Úc-châu).

Nhận được quà của Chị gửi, thật quý. Cuốn băng nhạc và ngâm thơ "Theo dấu BIPi" và tập in một số bài thơ của Thi-sĩ Tuấn Việt anh em đã nghe đi nghe lại mấy lần, đã đành là hay, một phần khác, hay hơn nữa, đó là công khó của Chị đã mất công thực hiện cuốn băng ấy với tất cả tấm lòng của một Akéla An-Tiêm. Chúng tôi cũng đã chuyển lên Ottawa, gửi Cô Phương-Thu một cuốn băng và tập Thơ, theo đúng lời Chị dặn dò trong thư.

Anh em trong ban phụ trách xin cảm tạ chị đã lo lắng củi lửa cho Liên-lạc được bùng sáng lâu dài (quá hậu hỷ). Mà quên hỏi thăm Xóm Trưởng niên năm xưa của Chị dạo này ra sao. Chị đi thanh tra lưu động con cháu hoà, rửa thì Chị đóng đồ ở mô Chị cho biết, vì Liên lạc vẫn gửi đều đều ở Middle Park, Chị có nhận được không?

Chúc Chị được sức khoẻ để tiếp tục làm việc thiện nguyện, vui ca với thiên hạ cho cuộc sống thêm ý nghĩa, vì đời vẫn còn đẹp lắm Chị Trúc ơi!

Tr. Nguyễn-Xuân-Mông(Sacramento)

Trước hết, xin kính mừng Anh được Đại-Hội-Đồng HĐVN trao tặng Huân-Chương Bắc Đẩu, một phần thưởng tinh thần rất xứng đáng dành cho Anh mà chúng tôi mong đợi từ lâu.

Được Anh cho biết Làng Bách-Hợp Bắc Cali (Liên Xóm San Jose, Oakland và Sacramento) đã tham dự Trại ở Vùng Oakland. Tr. Lê-Bình có gửi cho Liên-lạc một bài tường thuật đầy đủ, văn hoa, nhưng rất tiếc những tấm hình quá "tối" trên màn internet nên không in ra trong bài tường thuật được. Nếu có ảnh thật, may ra có thể in được.

Anh em mình cũng đã lớn tuổi rồi, trông mong ở thế hệ kế tiếp sẽ làm vẻ vang thêm cho Phong trào tiến mạnh, nhưng thực trạng thì vấn đề thiếu Trưởng (trẻ) là đáng quan ngại hơn cả.

Ở vào tuổi của anh mà còn lẫn lộn với các em, cầm một Liên-đoàn sinh hoạt gần 20 năm nay, thật phi thường. Bái phục anh vô cùng. Và tôi cũng xin ngưỡng mộ sự tiếp tay của Chị Mộng nữa

Tr. Võ-Trong-Di (San Diego).

Mình nhận được 5 tấm hình Di chụp hôm TT7, kèm theo mấy bản tin thời Trại Họp Bạn Quang-trung ở San Diego, sau đó mình gặp lại Di ở TT3 rồi TT6 và TT7, mình rất vui vì biết rằng Di vẫn còn giữ mãi ngọn lửa H.Đ. trong lòng. Thời kỳ Di hoạt động ở San Diego (1986-89), mình cũng được nghe Tr. Phan-Như-Ngân, một Trưởng mà mình rất quý mến, lúc ấy cho hay và tin tưởng Di sẽ là ngọn lửa soi đường sau này cho anh chị em HĐVN trong Vùng.

Sau TT7 về, mình cố tìm cách liên lạc với Võ-Văn-Long (Chi-lăng ngày trước) thì được biết đã đổi e-mail. Long có gửi e-mail mới, rất vui mừng được nối lại tình Chi-Lăng xa xưa. Long có nhắc đến hồi lụt lớn 1999, có gặp Tr. Nguyễn Tâm-Tú (N.J.) đem tiền quyền góp về cứu-trợ đồng-bào bị nạn. Long nay đã 69 tuổi, có 3 con đều đã qua Đại-học. Long cho biết không còn ở gần chùa Thiên-Mụ nữa mà về ở Kim-Long. Mình cố gửi tờ L.L. số Tết này về, hy vọng Long nhận được (chỉ hy vọng 20% nhận được mà thôi, khó lắm). Long có nhắc đến Võ-văn-Dần ở Vancouver và Võ-văn Xáng còn ở VN.

đều cùng là dân Chi-lãng cùng thời với anh em mình cả.

Mình đã trả lời cho Long biết mọi việc bên này và sẽ nối kết sự liên lạc anh em với nhau.

 Tr. Nguyễn-Thành-Công (Phoenix, AZ).

Mở đầu điện thư của Trưởng với câu :” *Thật là một cơ duyên ! Sáng nay vừa nhận được báo Liên-lạc... và khuya nay đọc được e-mail của Tr. Thoại*”. Rất vui, mẫu tùy bút của Công được góp phần trong L.L.. Thành thật cảm ơn Tr. Thoại và Tr. Nhân đã cho Công có cơ hội được góp phần và xin Tr Thoại ghi danh vào liste độc giả dài hạn của L.L., một tờ báo, một Bản tin rất hữu ích và tràn đầy tinh thần H.Đ. (thông qua 6 giong về thăm hỏi) và sau hết là lời hứa sẽ cố gắng đóng góp trong tinh thần HĐ và chúc L.L. được vững mạnh .

Trưởng Công mới quen biết thân mến, Trưởng nói là “cơ duyên” và sau đó, Trưởng lại hứa sẽ đóng góp (ý nói bài vở) , đó là Cụ Nguyễn-Du nói là “Duyên Sau”, với 2 câu thơ :

... *Đã không Duyên trước chẳng là ...*

Thì chi chút Hứa, gọi là duyên sau !

Bài “Hưởng-đạo và... Tôi ” của Trưởng viết trong L.L. số 42, có nhiều độc giả biên thư về, cũng tự cho là mình “đồng cảnh”, nhất là câu Trưởng viết : *Nhìn lại, sau khi sinh hoạt HĐ của tôi tạm ngưng, tôi nhận ra đời sống HĐ vẫn ảnh hưởng trong tôi mãi mãi về sau*”.

Này Trưởng Công, nếu Cụ BiPi có sống dậy mà đọc được câu này, Chắc chắn Cụ sẽ cho điểm 20/20 ngay lập tức và bút phê bên dưới : Chú Công này khá lắm, vẫn còn thao thức với HĐ. chứ chưa ...ngủ hân như một số anh em HDS khác. . Liên-lạc đang chờ “Duyên Sau” của Trưởng đây !

 Tr. Hồ-Nhứt-Lãng (Kyoto).

Quả đất tròn thật, Lãng ơi, không ngờ hai đứa mình cùng là dân An-Cựu, chung học với Thầy Tráng-Cử, và cũng là Thiếu-trưởng của mình, rồi

lớn lên mỗi đứa mỗi con đường cách biệt, hai chiến tuyến khác nhau, may mà còn sống sót . Bây giờ Bạn đã an hưởng tuổi già trong một gia đình Nhật-bản sau khi đã hối hận tiếc nuối tuổi hoa niên của mình không làm cái gì ích lợi cho ai, nhất là cho Quê-hương xứ sở như lời mong đợi của Thầy Tráng-Cử ngày xưa ! Bạn đã trở về thăm Huế, thăm An-cựu, bạn đã gặp vài bạn cũ, một số đã hy-sinh trong chiến cuộc, và bạn đã sức nhớ đến “thằng Thoại xì-cút đội Gà ”, khi tình cờ đọc tờ Liên-lạc tại nhà anh Huy và, khi trở lại Nhật, Bạn biên thư cho tui, hỏi tui bây chừ làm gì ? Đáp : Thì vẫn sống với gia đình, vẫn ... xì cút, và viết lai rai .Bây giờ tuổi đã cao (Hưởng-đạo cũng phải già đi chừ), đọc thư bạn, tôi lại suy nghĩ thêm về những lời khuyên của Bạn. Tôi xin cảm ơn, nhưng không thể làm như bạn được. Chúng ta nên mở lòng ra mà đối xử nhau. Hãy bỏ qua những “lời chơi không đẹp” của ... mỗi người một hoàn cảnh, đừng trách họ. Với tình bạn cũ, tôi sẽ gửi tờ L.L. đến bạn như yêu cầu, khỏi bạn tâm gửi “đồ-la” hay “Yen” qua làm chi.

Sau hết, mình có lời khuyên bạn (để đáp lễ) : “Tuổi làm da nhăn chừ bạn đừng để lý-tưởng làm nhăn tâm-hồn”. Chúc Lãng gặp nhiều may mắn.

 Tr. Lê-Minh-Lý (Los Angeles).

Nhận được bài ;” Tất cả là tình nghĩa”do Lý gửi cho mình, mình đã trả lời trên e-mail : lle@ladwp.com kèm địa chỉ Tr. Trần-Văn-Thao, những bị trả lui, không biết tại rằng ! nên phải có đôi lời trên Liên-lạc. Bài này ngắn gọn, tình nghĩa và chân thật. Đã nhận được tấm hình Tr. Hưởng rồi. Merci beaucoup (nghe tiếng Tây, khỏi ghé Montréal sống chưa) Và sau đây là địa chỉ Tr.Trần-V-Thao :

93 Pine, Winooski, Vermont, VT. 05404, USA.
Lý đã viết bài cho người quá cố, tại rằng không viết bài cho người đang sống đọc cho vui ? Sau này có viết, còn nghe, thấy chi nữa Lý ơi ! hay là

muốn “hứa hẹn” đợi ngày mai như thi-sĩ Đinh-Hùng : *Ngày mai hứa hẹn bùng hương cỏ,*

Khi đã say nằm ngủ dưới hoa !

 Tr. Phan-Thị-Huê (Hạc đứng đẵn- Renton).

Đã khá lâu rồi, Liên lạc bị đứt dây, Hạc bay xa, nay mới thấy “Hạc” lượn về. Cả “Người Thiên-Hương” cũng bật tin, có lần đến Renton tìm mùi thơm Pizza nướng để ăn, nhưng thất vọng, đành ăn Kem lạnh ướp dâu với gâteau của anh chị Tuấn-Việt. L.L. bị trả lui mấy bận. Kỳ Trại TT7 ở Virginia, nghe nói T.H. có đến, nhưng lặn đầu không thấy Hỏi thăm Nhà Thơ Tuấn-Việt để điều chỉnh địa chỉ, rồi một thời gian cũng bay theo không gian. Nay Hạc đã về lâu cũ, lại không quên “bơm xăng” cho L.L.. Từ nay, cả “hai chị em” đều nhận L.L. theo địa chỉ đã cho trong thư, và thỉnh thoảng cho biết tin vui hay là khi mô thay địa chỉ, nhớ tin cho biết với.

 Tr. Trâu Hiền Đào-Trong-Cường (Ottawa).

Nhận được 2 bức thư của Trưởng, dù ngắn, nhưng chứa đựng nhiều cảm tình quý mến, đúng là một bậc Đàn Anh luôn nhớ đến đàn em và cũng nhớ đến Liên-lạc mà bơm nhiên liệu cho bộ máy chạy đều và chạy mạnh. Thừa thiết với Trưởng, ngoài sự thương mến của độc giả bốn phương (trong đó có Trưởng), và hơn nữa, nếu không có Tr. Trưởng, Tr. Phú và các Anh, các Chị trong Xóm Ottawa hậu thuẫn thì tờ Liên-lạc đâu có được như ngày nay, hoặc đã ... tiêu điều miền cực lạc từ lâu rồi !

Trưởng nhắc đến chức-vụ mới, đó là trách-vụ thì đúng hơn. Chắc Trưởng cũng đã biết : H.Đ. là một phong trào giáo dục, dành cho trẻ em, nhưng do người lớn thực hiện. Ở vào tuổi anh em mình thì chỉ có đóng góp, giúp đỡ tùy theo khả năng, đó cũng là cách đền đáp công ơn các Trưởng Tiền Bối đã hướng dẫn cho mình thời niên thiếu, và như

Trưởng thường nói : *“Nhờ thuộc bài ~~Hướng-đạo~~ cho nên tôi mới có được một cuộc sống như hiện nay”*.

Trưởng sẽ nhận được Video Trại Thăng-Tiến 7 ở Houston một ngày gần đây để xem cùng với Xóm Ottawa, khi Tr. Võ-Thành-Nhân gửi qua Montréal.

 Tr. Nguyễn-văn-Pho (Sói Đầm Đam, MN)

Nhận được thư Trưởng, đã gửi Liên-lạc lần thứ 2, vẫn địa chỉ như trước, không rõ Trưởng đã nhận được chưa. Thư Trưởng viết, cũng không có dấu (không biết là Pho, Phố, Phò, Phở ...), Avenue 5 hay 5 cũng không đọc được rõ ràng, dù là viết tay, nếu tôi thất lễ, mong Trưởng miễn chấp.

Khi tôi đã ghi chép trong Sổ Tay, rất hiếm khi tôi quên được, vì tôi thường ghi nhiều việc, mỗi ngày phải đọc lại nhiều lần để làm đúng.

 Nhà Thơ Tuấn-Việt (Renton)

Trước hết, xin gửi lời kính mừng Ông Anh vừa nhận được Huân-Chương Bách-Hợp. Đây là lần đầu tiên Huân-chương Hướng-đạo được trao tặng cho một người ngoài H.Đ., nhưng Nhà Thơ Tuấn Việt lại còn Hướng-đạo hơn Hướng-đạo nữa. Thuộc lâu kinh sử H.Đ., Ba lời hứa, Mười điều Luật, Đường Thành Công của BiPI đều dựa hơi thơ của Tuấn Việt để phổ cập trong các sách báo HDVN, đã in thành nhiều tập thơ H.Đ. phổ biến khắp nơi. Một phần thưởng xứng đáng cho một Người rất xứng đáng.

Liên lạc xin cảm ơn Nhà Thơ đã gợi ý cho việc phân ưu hai Trưởng Hồng Y và Linh mục vừa qua đời.

Nhân đây báo tin vui để nhà thơ được biết : độc giả Thiên-Hương đã bị một đồng-minh cho biết nơi cư trú, mà bấy lâu nay “lặn”, Liên lạc chưa kịp cấp bằng thì nay đã bị phát giác.

 Tr. Ngô-Tấn-Phú (Ottawa)

Tôi còn nhớ có dạo gần đây, Trưởng lưu ý tôi là : *“Mục Mã Thú đạo này hơi ngắn, dường như Ngựa Chạy khó ngao du hơi nhiều, có lẽ ... mệt”*

Lần ni là số Tết, đất đai rộng rãi, Mã Thư cũng như Thư Bàn đều xuất hiện đầy đủ, chắc Trưởng đọc sẽ thấy mệt hơn.

Xin trả lời cho Ông Chủ Nhà In thân mến được biết : Nếu còn Xóm Trưởng-niên Ottawa, còn Cậu Công-tử Thường và còn Nhà In VN Printing thì Ngựa này chưa thấy mệt. Sở dĩ Mã Thư ngắn là vì phải dành chỗ cho bốn phương thi thố tài năng. Nếu còn chỗ trống thì Mã Thư mới nhảy vào tung tăng được, chứ không phải "bị", cũng không phải "cạn hững", tuy nhiên đôi khi cũng :

Áp úng không ra được nửa lời,

Chuyện Người khó nói lắm ai ơi !...

Thôi, rửa đủ rồi, đừng bắt nói thêm nữa, làm khó anh em mà chi Phú ơi !

 Tr. Hoàng-Phong (Sóc khó tính) Seattle.

Trong mục Mã Thư, tôi rất mong đề cập đến chuyện H.Đ., thích được nghe kể lại những thành công của anh chị em, vài ba chuyện vui sinh hoạt của Phụ-huynh khi vào chơi với H.Đ. còn "ớn" nhất là "đề" tui ra mà hỏi chuyện tâm tình, chuyện gia đình, chuyện cá nhân, và thư Trưởng là thuộc loại tui "ớn" : bắt tui khai ... đời tư của tui :

- Câu 1 :Đọc Liên-lạc khá lâu, em biết Trưởng cũng đã ngoại ... thất tuần và là một người sống thoải mái, cởi mở. Hẳn là những quan niệm về đời sống đã thay đổi nhiều so với thời trẻ, thời tung hoành trong sự nghiệp. Vậy nay Trưởng định nghĩa thế nào là Hạnh-phúc ?

Đáp : Tôi là con nhà Phật. Hạnh phúc trên hết là tìm được một sự an lạc tinh thần. Những sự an lạc ấy không có nghĩa đơn giản là sống Đạo, lên núi, hoặc quy ẩn ; mà làm cho cuộc đời thêm vui cho mình và cho cả người chung quanh.,

- Câu 2 : Người vợ V.N. thường đóng vai trò quan trọng trong gia đình, vậy trường hợp của Trưởng có như vậy không ? Ví dụ như Trưởng phụ trách tờ Liên-lạc, chị nhà có khuyến khích,

có khi nào thò bút vào sửa hộ Trưởng một vài câu, góp một vài ý hoặc tranh cãi với Trưởng đều chi không ?

Đáp : Có. Bề Trên của tôi thỉnh thoảng cũng góp ý kiến với tôi. Cũng biết phê bình lắm. Nhưng quyết định sau cùng vẫn là tôi. Rất biết phục thiện.

Những với tôi, đều quan trọng hơn cả là "Bà ấy" quán xuyến phần lớn mọi chuyện gia đình để tôi rộng tay làm việc, làm những việc mà tôi thích.

Điều Bà ấy rất khoái (mà không nói ra) là những lúc tôi khen : *Tình em như trái đất này,*

Dẫn trăm năm vẫn như ngày ban sơ.

(Có tất cả 5 câu hỏi, nhưng mới qua 2 câu, đã thấy chật đất đai L.L. quá nhiều rồi, sẽ trả lời Trưởng trong một thư riêng, sau Tết mới rảnh).

 Tr. Trần-dình Tuân (New York).

Trong các thư gửi về, thư Trưởng viết là "ngộ" nhất. Trưởng hỏi chúng tôi : Trong các tội của độc giả Liên-lạc, tội nào là đáng phạt nhất. Trưởng còn kê 9 tội, nào là không đóng góp củi lửa, không khai báo khi thay địa chỉ, tức giận L.L. khi từ chối không đăng bài đươg-sự, phiền trách L.L. không trả lời đầy đủ các thư hỏi, bài gửi về sai chính tả, chê L.L. quá mỏng, v.v.....

(Thấy Ngựa có vẻ bí, Cụ Nguyễn-Du hiện về, cười cười, xô Ngựa ra, nhảy vào computer, đánh máy 4 câu thơ trả lời thay Ngựa) :

Tha cho thì cũng may đời,

Làm chi thì cũng ra người nhỏ nhen

Đã lòng biết quá thì nên :

Truyền quân lệnh, xuống trưởng tiền : tha ngay !

Bravo Cụ Nguyễn-Du !

Không ai có lỗi cả.

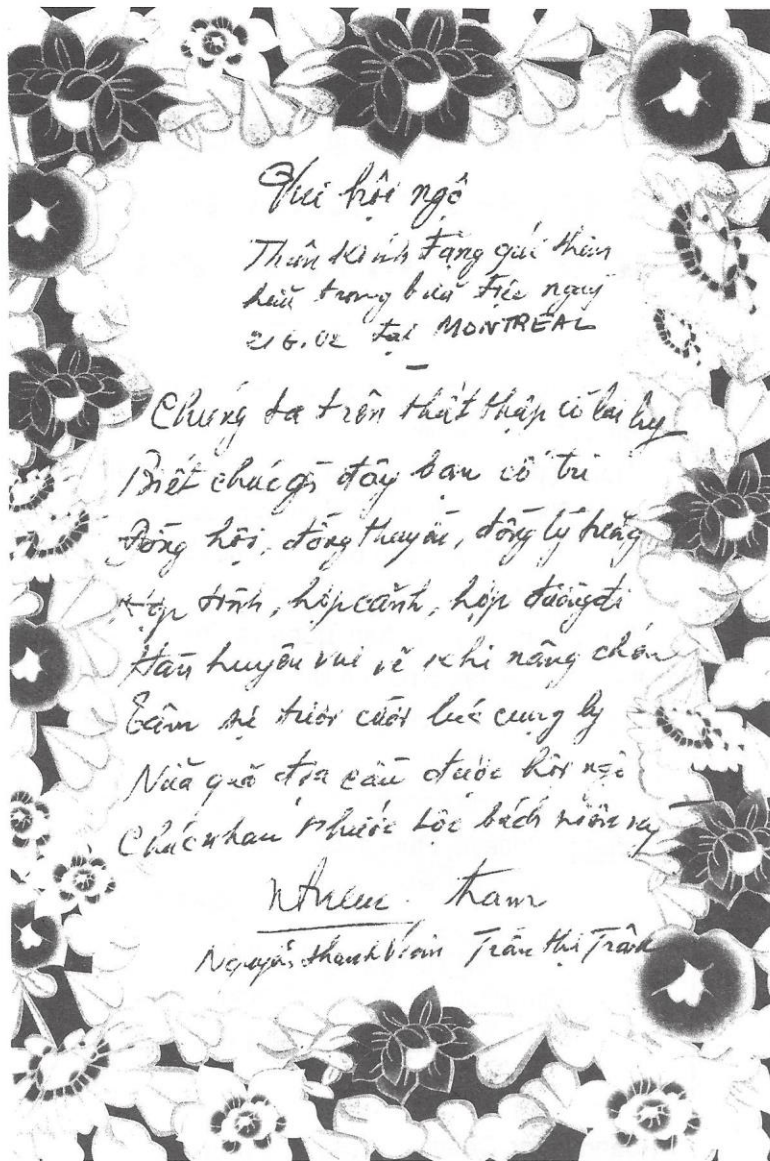
Đó, đúng là Hưởng-đạo Việt-nam

Rửa mới là Liên-Lạc.

MỘT CHUYẾN VIỄN DU

Anh Chị Nguyễn-Thanh-Viêm từ Úc-châu sang thăm con trai ở New Jersey, thuận đường người con trai lái xe qua Canada thăm một số bạn bè, có gặp gỡ các anh chị em đã từng tham dự Trại Họp Bạn Thẳng Tiến 5 ở Úc-châu và có ghé nhà anh chị Viêm tiệc tùng và tá túc một đêm. Rất tiếc hôm nay anh Trần-Minh-Thường ở Ottawa và Tr. Kim-Son ở Ottawa bận việc và ở xa nên không đến Montreal để cùng gặp gỡ anh chị Viêm hàn huyên được.

Hình ảnh buổi hội-ngộ tại Montreal (Restaurant Furama) : Từ trái sang phải . **Đứng** : Các chị Bông, Tý, Viêm, Thoại. **Ngồi** : các anh Thọ, Tuấn, Viêm, Thoại. (Còn thiếu Tr. Thường ở Ottawa và Tr. Kim-Son Toronto)

HỘI NGỘ

Kính tặng Anh Chị NGUYỄN THANH VIÊM
(Bên Úc sang chơi) nhân buổi tiệc Hội
Ngộ tại Tầu Lầu Lotté. Montréal ngày 21
tháng 6 năm 2002.

Canada - Canberra

*Cách nhau bao dặm đường xa
Tinh thần Hướng Đạo tuy xa mà gần.
Từ ngày gặp gỡ Úc Châu,
Đến nay tính lại đã hầu bảy năm,
Cũng nhờ "Liên Lạc" tình thâm
"Mả Thư" thay nhận vượt tầng mây xanh
Nhịp cầu tin đến bạn lành,
Vui buồn chia sẻ lá cành bên nhau
Tuổi hạc kẻ trước người sau,
Duyên may hội ngộ xiết bao phúc hồng
Tiệc đạm bạc nghĩa mặn nồng,
Mong ngày tái ngộ thỏa long ước mơ,
Vui mừng ghi mấy vần thơ
Gọi là lưu niệm nhả tơ kiếp tằm*

VIT NƯỚC
CANADA

Hôm ấy có mặt : Anh Chị Thoai
Anh Lê Thọ
Anh Nguyễn Văn Tuấn
Chị Mai Liên
Chị Lâm Tô Bông
mời Anh Chị Viêm

Tin Hạp Mặt Hướng-đạo Trưởng-niên toàn Thế giới năm 2004.

Thưa quý Trưởng, cùng các bạn Tráng-sinh và
Thanh-sinh (Trên 18 tuổi).

Trại Hạp Mặt Hướng-đạo Trưởng-niên toàn Thế
giới năm 2004 rất cần quý Trưởng hay các bạn Tráng,
Thanh-sinh tự nguyện vào Ban Tổ-chức (BTC) để phối
hợp, điều hành và tổ chức Trại Hạp mặt này.

Quý Trưởng hay các bạn Tráng và Thanh-sinh nào
có thể tham gia vào BTC, xin liên lạc với một trong hai
chúng tôi (càng sớm càng tốt), theo địa chỉ, điện thoại
hay điện thư ghi bên dưới.

Thời gian : Mùa Hè năm 2004 (ngày tháng sẽ báo sau).

Địa điểm : Orlando, Florida (Một nơi lý tưởng cho cả gia
đình nghỉ hè).

Orlando, ngày 22-9-2002

Văn-Phòng Hướng-đạo Trưởng niên

Hoàng-Ngọc-Châu

* **Hoàng Ngọc Châu**, 20401 Marlin St.
Orlando, FL. 32833, USA

ĐT. (407) 568-6876. E-mail : choang@mpinet.net

* **Võ Thành Nhân**, 301 Buttry Road, Gaithersburg
MD.20877, USA.

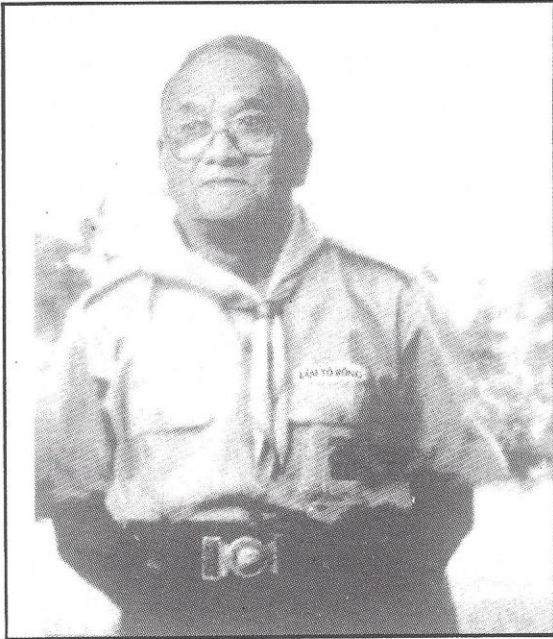
ĐT. (301) 258-8497. E-mail : vtn@vietmaryland.com

Nhân dịp này cũng xin thưa :

Từ nay, mọi việc gì liên quan đến Hướng-
Đạo Trưởng-niên (thành lập đơn vị mới, đóng
góp tiền hàng năm về HĐTU, các nguyên tắc
v.v...), xin liên lạc về 2 địa chỉ nêu trên.

Riêng về các tin tức, bài vở muốn quảng
bá trên tờ Liên-lạc thì xin cứ gửi về địa chỉ cũ :
(6362 Westbury, Montréal, Québec,
H3W-2X3, Canada)

Trưởng nhà Trưởng **LÂM TÔ BÔNG**
Một Nhân Tài Bình Thuận
T.T.H.

Tr. Lâm-Tô-Bông (Bồ Nông)

Trưởng Lâm Tô Bông sinh ngày 20 tháng 7 năm 1915, Ất Mão tại Quảng Ngãi, miền Trung Việt Nam. Trưởng Bông là một sáng lập viên Hướng Đạo Phan Thiết, Bình Thuận – một Đạo Trưởng kỳ cựu đã để lại ảnh hưởng đạo đức rất tốt đẹp cho thanh thiếu niên Bình Thuận trong thập niên 1940-1950, và cũng ở cương vị “**Thủ lãnh**” thanh niên toàn tỉnh Bình Thuận, có bằng rừng Trại Huấn Luyện Bạch Mã, Huế năm 1945, và ngành Thiếu, là Đạo Trưởng Hướng Đạo Phan Thiết, tên rừng BỒ NÔNG (pélican) HY SINH Trưởng cũng hợp tác với “Đoàn Chim Non”, trong lứa tuổi từ 8 đến 12 của Đoàn Nữ Hướng Đạo “Trung Trắc” do Trưởng Hồ Thị Tiểu Sinh làm Bầy trưởng –

biệt danh là Tunisie, do Trưởng Bông đặt – có trụ sở tại nhà bà Didelot, chị ruột bà Nam Phương Hoàng Hậu tại phường Lạc Đạo, Phan Thiết. Tất cả nằm dưới hệ thống Hướng Đạo toàn quốc do Trưởng Hoàng Đạo Thúy lãnh đạo miền Bắc và Trưởng Tạ Quang Bửu lãnh đạo miền Trung.

Trong lãnh vực xã hội, được cụ Tuần Vũ Bình Thuận Phạm Phú Tiết chấp thuận, Trưởng Bông thực hiện chương trình “**Tế Bản**” trong những năm 1942-45 cùng với đoàn Hướng Đạo Ngô Tùng Chu với khẩu hiệu “**HY SINH**“, với 60 anh em Nam Tiến và sự hưởng ứng của 4 ni cô chùa Bình Hưng, 4 di phước trong tỉnh, 4 Bác sĩ và Ban Thường trực gồm 10 huấn luyện viên dạy nghề, thể dục, thể thao. Vì eo hẹp về tài chánh và phương tiện trong thời kỳ Nhật chiếm đóng Đông Dương, trại Tế Bản chỉ là những dãy nhà bằng tranh tre, dựng trên đồi Bình Tú (Camp) gần trường ESEPI, và được hai tráng sinh Cao Đắc Quỳ, Trần Phi Kinh, đều là giáo viên của tư thực Cẩm Bàn, công tác với ban Thường Trực điều hành theo kỷ luật và tinh thần bác ái của Hướng Đạo. Chương trình có mục đích biến những người hành khát, bệnh hoạn hay lười biếng trước đó ở trại tế bản, thành những công dân có sức khỏe, có nghề nghiệp, sống không mặc cảm trong một xã hội có tổ chức và có tình thương.

Thanh thiếu niên đau ốm, sau khi được săn sóc trở lại bình thường, tùy theo khả năng, đều ra làm việc trong vườn, trồng rau

cải v.v. . . ngoài những giờ sinh hoạt toán, đoàn theo phương pháp Hướng Đạo. Người lớn sau khi đã bình phục, được chọn nghề học như đan lưới đánh cá, hớt tóc, thợ nề, thợ mộc v.v. . . . Việc làm thâu được lợi tức, ban tổ chức chia tiền lại cho các đương sự, mà vẫn được tiếp tục ở trong trại, đến khi thích ứng có thể ra ngoài tự lực mưu sinh với đời sống bình thường.

Một kinh nghiệm dạy học đáng ghi nhớ của Trường về các lớp Truyền Bá Quốc Ngữ cho những người lớn tuổi, là học viên được tổ chức theo đội ngũ như Hướng Đạo. Giáo viên đưa học viên ra phố thực tập ; đọc các bảng hiệu, các tên đường để đánh vần, với mục đích thay đổi không khí để học viên dễ nhớ, khỏi buồn ngủ và lớp học được linh động hơn. Phương thức giảng dạy này đem lại kết quả rất khả quan, phù hợp với câu : “*Đường phố là một trường học lớn* “ (*La rue est une grande école* của văn hào Pháp Anatole France).

Ngày 9 tháng 3 năm 1945, Nhật đảo chánh Pháp, tình hình chính trường rất sôi động, xáo trộn. Sống trong những năm khủng hoảng với nhiều khó khăn về tài chánh, giáo chức trường tư thực Cẩm Bàn lần lượt ra đi, chỉ còn lại Trường Lâm Tô Bông, ông Cai trường và thầy Trần Phi Kinh (hiện cư ngụ tại Fountain Valley, California). Thầy Kinh đã được Trường Lâm Tô Bông giúp đỡ dưới hình thức kín đáo và tế nhị: Trường Bông căn dặn thầy Kinh nếu cần tiền để mua gạo thì lấy sách từ tủ sách ra đọc, cứ đọc hết cuốn này đến cuốn khác, sẽ tìm thấy tiền cất dành trong nhiều sách, không nhớ ở quyển nào, để độ nhật qua ngày.

Sau khi trường Cẩm Bàn đóng cửa năm 1946, Trường Lâm Tô Bông vào Sài Gòn dạy học ở trường Lê Bá Cang, và viết báo Sài

Gòn Mới, Tiếng Chuông, Ánh Sáng dưới bút hiệu Mất Xanh. Tháng 7 năm 1949, Tr. Xuất ngoại qua Pháp du học, đậu kỹ sư ngành Dệt và Kéo Sợi tại trường Ecole Supérieure de Filature et de Tissage de l'Est à Epinal . Université de Nancy – France.

Trường Lâm Tô Bông là kỹ sư Dệt, Sợi đầu tiên của Việt Nam. Trường là kỹ sư tài ba duy nhất của Việt Nam có bằng sáng chế và sản xuất máy dệt tay và máy dệt tự động với nhãn hiệu cầu chững (trade mark) “LÂM TÔ”, cung ứng cho hợp tác xã dệt toàn miền Nam. Trước năm 1975 nhà máy dệt Thanh Hòa Thủ Đức vẫn còn hoạt động với hơn một nửa số máy dệt tự động “LÂM TÔ”

Sau hiệp định Genève năm 1954 chia đôi đất nước, một số máy kéo sợi từ đời 1932 – 36 do Pháp trang bị cho nhà máy Nam Định ngoài Bắc được chuyển về miền Nam. Kỹ sư Lâm Tô Bông đảm nhận công tác tổ chức lắp, ráp và xây dựng nhà máy kéo sợi bông vải SICOVINA Khánh Hội đầu tiên của miền Nam Việt Nam.

Trường Lâm Tô Bông là người liêm sỉ, thường giúp đỡ bệnh vực kẻ yếu, biết tự trọng, không lòn cúi trước những kẻ ỷ vào thế lực.

Ra khỏi xứ, Trường Lâm Tô Bông phục vụ tại Liên Hiệp Quốc từ năm 1970 đến năm 1981 qua nhiều chương trình : về giáo dục thuộc cơ quan UNESCO, về tiểu công nghệ thuộc B.I.T. (Bureau International du Travail), tại nhiều quốc gia : Iran, Grèce, Nouvelle Guinée, Afrique, Madagascar.

Trong thời gian phục vụ Liên Hiệp Quốc tại Iran. Trường Lâm Tô Bông với sự khuyến khích và hỗ trợ của các giới trí thức Iran, có kế hoạch La mã chữ Iran trong ngành Dệt, theo phương cách của Alexandre De Rodes đã La mã hóa chữ Việt. Trường đang

xúc tiến công trình thì xảy ra nhiều đột biến, Trưởng đành bỏ cuộc và buộc phải rời Iran. Nếu may mắn thêm chút nữa thì tên tuổi của Trưởng sẽ được ghi vào sử sách của xứ Hồi Giáo cực đoan này, và Việt Nam sẽ hãnh diện vì công trình văn hóa đó.

Rời Liên Hiệp Quốc, Trưởng Bông trở về hưởng tuổi già với gia đình tại Montreal, Canada, cùng với người vợ mà Trưởng đã có một thời gửi những lá thư tình của buổi ban đầu. Chính anh Hoàng Ngô là một trong những cậu học trò làm “chim xanh” đem thư tình của ông hiệu trưởng Lâm Tô Bông đến cho cô giáo Tiểu Sinh tại tiệm sách Hàn Lâm. Chị Lâm Tô Bông có tên thật là Hồ Thị Tiểu Sinh, con út trong số 4 người con của Cụ Hồ Tá Bang (1874-1943), hiệu là Quốc Phú, người làng Kế Môn, huyện Phong Điền, tỉnh Thừa Thiên. Người con trai lớn của cụ là Bác sĩ Hồ Tá Khanh, vị Bộ trưởng Kinh Tế đầu tiên của chánh phủ Trần Trọng Kim năm 1945.

Bà Lâm Tô Bông sau khi đậu bằng Brevet Elémentaire (Trung Học Đệ Nhất Cấp) tại Saigon năm 1942, trở về Phan Thiết, để cùng với bà chị chăm sóc Cụ ông già yếu, và trông coi hiệu sách Hàn Lâm do gia đình

tao lập. Thỉnh thoảng Bà có tham gia đoàn “Campinistes” Cẩm Bàn. Bà liên lạc với chị bạn Nguyễn Minh Hiệp, có bằng Bạch Mã trong toán “Eclaireuses Saigon” nhờ giúp Bà cùng với các chị Trần Xuân Cúc Phương, giáo viên trường Cẩm Bàn, và chị Cao Thị Thiện, giáo viên trường Nữ Phan Thiết, để thành lập Đoàn Nữ Hướng Đạo Trưng Trắc và Bấy Chim Non “Sẻ sẻ”. Hai chị trông coi ngành Thiếu, Bà giữ chức vụ Bấy Trưởng, Bà thành hôn với Trưởng Lâm Tô Bông năm 1945. Thời gian Trưởng Bông sang Pháp học ngành Dệt, Bà ở nhà dạy học. Năm 1960-63 Bà dạy học tại trường Trung Thu và Minh Hưng Sài Gòn. Hiện tại Bà là đương kim Hội Trưởng Hội Ai Hữu Cựu Nữ Sinh Gia Long và cũng là thành viên Hướng Đạo Trưởng Niên Montreal, Canada được 12 năm từ 1990, rất thích thú với tên rừng là “Vịt nước Vui Vẻ”.

Trưởng Lâm Tô Bông – còn có biệt danh là “Myosotis”, tên một loài hoa màu xanh dương, nhỏ như “tai chuột”, có nghĩa bóng là “Ne m’oubliez pas”, “Forget me not” (Xin đừng quên tôi) mà Trưởng thường dùng trong thư từ giao dịch ngoài phạm vi Hướng Đạo.

Trưởng Vịt Nước Vui vẻ, tức Chị Hồ Tiểu-Sinh, đứng hàng đầu, phía trái, sau tám bản Hướng Đạo Canada, đang chuẩn bị diễn hành ở Trại Thăng Tiến V (Sydney, Úc-châu, 29-12-1995).

Chuyện kể CỦA THIẾU-TRƯỞNG

Khi trở về cầm lại đơn vị, nhìn số đoàn sinh của Thiếu-đoàn đếm được trên đầu ngón tay, lòng tôi chùng xuống. Câu hỏi cứ lẩn quẩn trong đầu "Làm sao để recruit" các em? Làm sao để cho sinh hoạt của Thiếu đoàn nhận nhịp lên nhằm lôi kéo các em khác vào?

Suy nghĩ, suy nghĩ và suy nghĩ... tôi cố moi óc ra tìm những kinh nghiệm mình đã có được thời còn là Phụ tá đơn-vị khi xưa. So sánh với hiện tại của Liên-đoàn, tôi quyết định chọn mục tiêu là Phụ-huynh. Theo suy nghĩ của tôi, chỉ có Phụ huynh mới có thể giúp tôi được điều này ... và ... tôi đi tiếp xúc với các Phụ-huynh để bày tỏ ý kiến quan niệm và mối bận tâm của tôi để mong họ góp ý!

Chuyện xảy ra hồi tháng 3 năm 2001.

Hội-Đồng Đoàn (HĐĐ) được triệu tập tại sân họp sau khi các đoàn sinh đã ra về. Bên cạnh tôi có Trưởng Tùng, vừa tham dự phiên họp với nhiệm vụ Thiếu Phó. Nói là ĐHTĐ "cho oai" chứ thật ra chỉ vòn vẹn 6 em, mà đẳng thứ cao nhất khi ấy chỉ là Hạng Nhất, hạng Nhì, số còn lại là Tân-sinh. Mục đích của phiên họp này, theo đề nghị của tôi là đặt tên cho một Đội mới và chọn Đội-trưởng không nằm trong số thành viên của ĐHTĐ. Việc chọn tên cho đội không khó, nhưng chọn một đội-sinh chưa tuyên hứa làm đội-trưởng trong khi một số đoàn sinh khác đã tuyên hứa rồi mà không được chọn, là một điều khó, vì điều này không phù hợp với tập tục của HĐVN.

Là Thiếu-trưởng, tôi trình bày lý do, nhận xét và đề cử em P.C. làm Đội-trưởng đội mới trước ĐHTĐ, và tôi nhìn thấy nét ngạc nhiên trong đôi mắt các đoàn sinh của tôi. Đối với Thiếu-phó Tùng, tôi nhận được sự hỗ trợ vì Tùng biết tôi có mắt ... biết chọn người. Các em khác dù không phản đối, nhưng tôi biết, các em vẫn chưa tin vào nhận xét của tôi. Và tên đội, tôi chọn là đội Ong.

Đối với tôi, đội Ong là đội đầu tiên khi tôi sinh hoạt ĐHTĐ cách đây vài chục năm, và Ong là một con vật rất hiền lành, dù rằng Ong có thể cắn chết người khi chúng bị người khác xâm phạm đến. Với tinh thần kỷ luật rất cao, siêng năng và hữu ích, hy vọng rằng Đội Ong sẽ không phụ lòng tin của tôi.

Đó là chuyện của tháng 9 năm 2001.

Chuyện vừa kể không chỉ xảy ra một lần, mà sau đó thêm 2 lần nữa. Số đoàn sinh hôm nay, nếu đếm bằng ngón tay thì phải có 4 người mới gần đủ. Những đội kế tiếp được thành lập là đội Cọp và Sư-tử. Còn Đội-trưởng đội Ong thì sao?

Sau hơn 1 năm sinh hoạt, em đã chứng tỏ rất yêu thích Hướng-đạo, có tinh thần trách nhiệm và nhất là có khả năng lãnh đạo. Đội do em P.C. cầm, dù là một đội mới, và lần đầu tiên dự District Camporee, hay ở Trại Liên-kết, trại Huân luyện, nhưng đã đoạt được những giải thưởng và nhất là cờ Danh-dự của Thiếu-đoàn.

Đó là chuyện của tháng 6 năm 2002.

Vì sự lớn mạnh nhân số của Đoàn nên cần phải có thêm một đoàn mới: Thiếu-đoàn Đinh-Tiên-Hoàng được thành lập. Nhìn số đoàn-sinh gia tăng vùn vụt, kèm theo tỉ lệ đoàn-sinh đạt đẳng thứ cao nhiều hơn, tôi biết sự suy nghĩ của

tôi đã đúng, và sự thật đã được Phụ-huynh hết lòng hỗ trợ thực hiện., do đó Thiệu-đoàn mới phát triển được như ngày nay.

Nhìn các em vui đùa, sinh hoạt đều đặn tại sân học, những mệt mỏi, lo toan cho đơn vị đã tan biến, lòng tôi vô cùng thanh thản, vui lây với niềm vui của các em, và tôi thấy trong khuôn mặt các em có hình ảnh của tôi năm xưa.

Có một điều khiến tôi thật buồn cười khi nghĩ đến tiếng reo của đội Ong :

Ong : Siêng năng ! nghe như là : **Ông : Xin Ăn !**

Và đây là chuyện của tháng 9 năm 2002 .

Báo Nhiệt Tâm

Chuyện Ong Vò Vẽ

(Thân tặng Akéla H.T.V.)

Tất cả đại gia-đình của Ong Vò Vẽ được gọi là ong bắp cày. Thân hình chắc nịch, màu đen hay nâu đậm có điểm các chấm sáng trắng gay vàng. Do đó, một số ong này được gọi là "áo gió vàng".

Ong bắp cày có đời sống cộng đồng, chúng sống với nhau vì xây tổ. Nếu tổ bị phá, chúng nổi sùng và đốt kẻ phá hoại thừa sống thiếu chết. Tục ngữ có câu : " **Ong vò vẽ đốt nẻ lười cày**".

Tổ ong xây bằng gì ? Giấy. Vâng bằng giấy. Chúng ta có thể nói ong vò vẽ là những thợ làm giấy đầu tiên trên trái đất này, giấy được sản xuất bằng bột gỗ. Ong vò vẽ tích lũy các mảnh gỗ hay cây bị lột vỏ bởi một lý do nào đó.

Muốn có bột xây tổ, ong vò vẽ bò giật lùi, vừa bò vừa xé nhỏ bột giấy ra bằng mõm, vừa làm ướt bột giấy bằng nước miếng, sau đấy vo lại thành viên nhỏ, khi xây tổ các viên giấy này được trải ra thành từng tấm.

Ai cũng sợ Ong Vò Vẽ vì chúng đốt rất đau, nếu trúng phải đầu ta tưởng chừng như búa bổ. Chúng cũng làm hư hại trái cây. Nhưng thật ra, Ong Vò Vẽ là bạn của con người, vì chúng giết ruồi và các côn trùng có hại khác.

Phân Ưu

Được tin buồn : Thân-phụ của Tr. Vũ-Kim-Thanh và cũng là Nhạc-phụ của Tr. Vũ-Đức-Nam là :

Cụ Ông **Hũ-Hãn-Châu**

đã tạ thế ngày 16-10-2002 tại Charlotte, N. Carolina.

Hưởng Thọ được 80 tuổi.

Nhân dịp này, Chúng tôi thành thật chia buồn cùng hai Trưởng và xin thành kính Nguyện Cầu Linh-hồn Cụ Ông được sớm về nơi An Lạc Vĩnh Cửu.

Hãn-Phùng Hương-Dạ Trưởng-Niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

SỔ VÀNG

1.	Tr. Lê-Văn-Lệ	50	Úc-kim
2.	- Trương-văn-Thanh	50	-
3.	- Nguyễn-Phước Thanh Huệ	50	-
4.	- Trương Lạc-Phiêu	50	-
5.	- Nguyễn-Văn-Chánh	40	Mỹ-kim
6.	- Hồ Thị-Vẻ	20	-
7.	- Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu	20	-
8.	- Lê Kim-Dung	50	-
9.	- Phạm Gia-Kiểm	50	-
10.	- Phan Thị-Huệ	100	-
11.	- Lê Thị-Trúc	200	Gia-kim
12.	- Đào Trọng-Cương	100	-
13.	- Nhà văn Trà Lũ	100	-
14.	- Ngô Hoàng-Mai	30	-

Thủ-quỹ khóa Pô Thu kỳ này vào ngày 1-11-02

Nhận sau ngày này, sẽ xin nhập vào L.L. số 45.

Liên-Lạc xin chân thành cảm ơn Quý Trưởng-độc-giá đã góp phần làm cho cuộc Vui Chung được lâu bền..

TẾT NHI ĐỒNG Ở ÚC-CHÂU

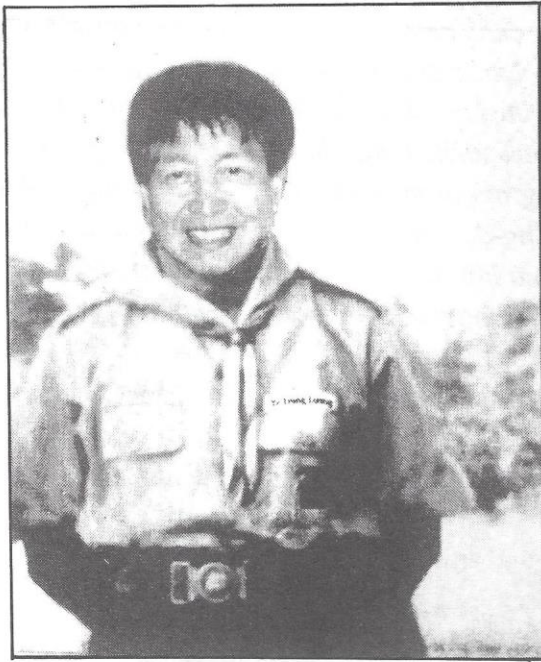
Cũng như mọi năm, tại thành-phố Sydney, các Hội-đoàn sắc-tộc phối hợp cùng nhau tổ-chức ngày Tết Nhi-đồng (Children's Festival). Ngày lễ này do Hương-Đạo Việt-nam đề xướng và các đoàn thể khác đều hưởng ứng tham dự. Liên-lạc đều có nhận được nhiều hình ảnh và bản tường thuật do Tr. Hà Mã Hăng Hái : Trương-Lạc-Phiêu gửi tặng, nhưng đất đai của Liên-lạc quá chật hẹp (đất hơn vàng) nên chỉ đăng vài hình ảnh khác biệt những năm trước (Xin xem L.L. số 40, trang 165, 166 đã có tường thuật) . Liên-lạc rất cảm ơn Tr. Hà Mã Hăng Hái về sự hợp tác quý báu này và mong được tiếp tục hoài như vậy.

Trường Thọ

Trà Lũ

LIÊN-LAC: "Trường Thọ" là một bài viết dài của Trường Trần-Trung-Lương, tức là Sói Con Đã Già, tức là Nhà văn Trà Lũ, một độc giả rất thân thiết của Liên-lạc. Bài này gồm nhiều tiết mục đem lại niềm phấn khởi cho tuổi trẻ, góp niềm vui cho tuổi già, nhằm mục đích làm cho mọi người đều yêu Đời, yêu Người. Những phạm vi của Liên-lạc chật hẹp, chỉ xin trích vài đoạn liên quan đến Hướng-đạo để anh chị em H.Đ. thấy cái tài kể chuyện của một Sói Con ngày xưa mà nay Trời đã cho "sáu bố rưỡi" vẫn còn tươi trẻ, đẹp trai, ngon lành hơn bao giờ hết.

Nhà văn Trà Lũ (Trần Trung-Lương)
tức Sói Con Đã Già
(Ảnh : Nguyễn-Hữu-Vĩnh)

Ở Toronto (Canada) vừa có thêm một tân Linh-mục. Đó là Cha Phạm-Văn-Tuấn, một người tỵ nạn lâu năm ở Trại cấm Hong Kong cuối thập niên 1980, một Trường Hướng-đạo, một trại-sinh mê làm việc xã hội. Ông tới Canada với hai bàn tay trắng. Nhờ trí thông minh và sự cần mẫn, ông được tuyển vào làm cho hãng xe hơi Ford, lương lớn. Ông tậu nhà, tậu xe.

Nhưng rồi ít lâu sau ông bỏ việc, bán nhà bán xe rồi đi tu. Ông tu dòng Đức Mẹ Vô Nhiễm, OMI.

Tôi hỏi lý do nào khiến Cha đi tu trong khi cuộc đời đang lên hương. Ông cười, một nụ cười rất cởi mở và thân ái. Ông vỗ vai tôi rồi chậm rãi : Sau khi tôi có nhà có xe, sáng nào thức dậy tôi cũng hỏi tôi : Chẳng lẽ cuộc đời chỉ là thế này thôi ư ? Sống ở đời ai cũng đi tìm Hạnh phúc. Liệu nhà, xe và việc làm tốt có phải là Hạnh phúc thực của tôi không ? Gương Mẹ Teresa Calcutta đã đánh động lòng tôi, đã biến đổi tôi.

Nghe ông nói, lòng tôi dấy lên sự cảm phục vô cùng. Ông đã rũ áo đứng lên đi tu, từ bỏ cuộc đời vật chất dư thừa và bao nhiêu quyến rũ, ông phải can đảm và ý chí sắt đá lắm chứ. Lốp trẻ này dễ có mấy người ?

Nhà dòng OMI đã tổ chức lễ truyền chức Linh mục cho ông rất trọng thể, ngày 11 tháng 6 năm nay. Bao nhiêu người đến dự. Một trong những khách quý phương xa là Sở Trưởng Mỹ-Hạnh đến từ Atlanta bên Hoa kỳ. Quý Vị còn nghe tiếng Sở Mỹ-Hạnh chứ ? Đây là bà sở dòng

áo xám, dáng gầy như liễu, đã một thời hết mình phục vụ đồng bào tỵ nạn ở trại cấm Hong Kong. Những ai đã ở Hong Kong đều biết sở Mỹ-Hạnh. Ông Cha Phạm-văn-Tuấn ngày xưa ở trại tỵ nạn cũng đã dấn thân làm việc xã hội với sở Mỹ-Hạnh. Ông báo tin Ông được truyền chức Linh mục, sở Mỹ-Hạnh bay sang ngay.

Sinh quán của sở Mỹ-Hạnh là làng Lăng Cô, ở chân đèo Hải-vân. Xưa nay tôi vẫn thắc mắc về ý nghĩa địa danh Lăng Cô. Lăng Cô nghĩa là gì ? Cô nào mà lại có lăng ? Không sách địa lý nào cho tôi một lời giải thích.

May quá, số Mỹ-Hạnh đã hơn sách, Bà giải thích thế này : Ngay từ xưa khu làng này đã được bằng an, dân làng đều được an cư lạc nghiệp. Do vậy Triều đình mới gọi làng này là làng An-Cử. Khi giặc Pháp chiếm xong nước ta thì họ vẽ bản đồ. Làng An-cử cũng được ghi trên bản đồ Tỉnh Thừa-Thiên. Khi nói tới làng này thì các ông Tây thuộc địa viết và đọc theo giọng Tây : thay vì An-cử ngắn gọn thì các ông Tây đã Tây hoá, đã thêm mạo tử LE / LA đằng trước, và từ đó An-cử đã biến ra "L'An Cu" . Với thời gian, từ Langcu đã biến ra "Lăng Cô" . Nghe có lý, phải không quý vị ?

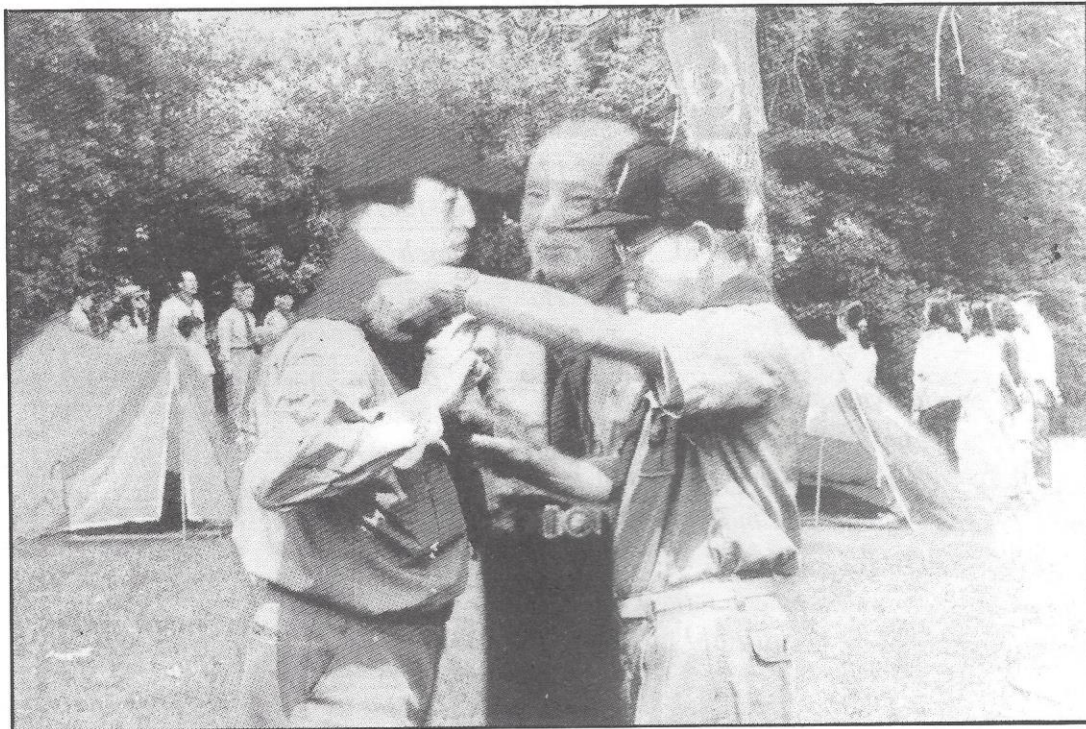
Thấy bà xỏ thông minh sáng láng quá như vậy, tôi bèn hỏi về một địa danh nữa là Định-Quán, nơi ngừng xe nghỉ xã hội trên lộ trình Saigon Dalat. Bà số không rõ nghĩa.

Thật tiếc. Định-quán nghe như có mùi Thiên. Quý vị có nhớ Định quán không ? Tôi thì nhớ

lắm. Mỗi lần đi Dalat, rời Saigon nóng hừng hực, tôi Định-quán là đã cảm thấy khí mát cao nguyên thấm vào người. Trái lại, đang ở Dalat mát mẻ, chạy xuống tôi Định-quán là đã thấy cái nóng Saigon len lén chui vào người.

Xin trở lại ông cha Phạm-văn-Tuấn.

Ngay từ khi còn ở Việt-nam, ông đã là một Trưởng Hưởng-đạo. Tinh thần Hưởng đạo đã ảnh hưởng rất nhiều tới ông. Sang Canada, trong tuần đi làm, cuối tuần ông sinh hoạt với anh chị em Hưởng-đạo. Nghe tin ông nấu ăn rất giỏi. Có lần tôi xin ông chỉ dẫn cho tôi nấu một món ăn mà ông thích nhất. Ông chỉ ngay. Không phải món của ông mà là món của Hưởng-đạo. Không phải là Hưởng-đạo bây giờ mà là Hưởng-đạo của trại Bạch-mã hồi năm 1944. Ông bảo ông không nấu được, nhưng bây giờ đọc bài nói về môn này cũng còn thấy ngon quá sức. Ông đưa cho tôi tờ báo Liên-lạc. Báo này thì tôi biết. Đây là một tờ

Trưởng Ngựa Chiu Khó (tay mặt) đang trao khăn quàng H.Đ. Trưởng-niên cho Sói Con Đã Già (tay trái) trước sự chứng kiến của Trưởng Sếu Siêng Năng (chính giữa).

(Ảnh : Nguyễn-Hữu-Vinh)

báo của Hưởng-đạo nổi tiếng lâu đời nhất do Trường Nguyễn-Trung-Thoại ở Montréal, Canada làm Chủ-nhiệm kiêm Chủ bút. Đây là sợi dây nối kết các Trường và các Hưởng-đạo Trường-niên khắp nơi trên thế giới. Xin quý vị nhớ điều này : Trong Hưởng-đạo không có ai là cựu Hưởng-đạo cả, vì theo lời dạy của Cụ Tổ B.P. thì "Hưởng-đạo một ngày là Hưởng-đạo cả đời".

Ngày xưa bé tí, tôi là Sói Con trong Phong-trào Hưởng-đạo đất Hoa-Lư ở Ninh-bình. Lớn lên không sinh hoạt Hưởng-đạo nữa. Sang đây, một hôm ở Thủ-đô Ottawa, tình cờ tôi gặp Cụ Trần-văn-Khắc là Tổ-phụ Hưởng-đạo Việt-nam và Trường Nguyễn-trung-Thoại. Tay bắt mắt mừng xong, tôi thấy cụ Khắc nói nhỏ vào tai Trường Thoại mấy câu. Trường Thoại vái cụ Khắc một vái, rồi loáng một cái, Trường Thoại bắt giữ lấy tôi, quàng ngay cho tôi cái khăn màu tím của Hưởng-đạo Trường niên. Tôi sợ quá, tôi trình rằng ngày xưa tôi mới chỉ là Sói Con, bây giờ già rồi, còn sinh hoạt gì được nữa. Trường Thoại nghe thấy như thế thì thích quá, bèn đội thêm cho tôi cái mũ Hưởng-đạo rồi phán : Từ nay Bạn có tên Rừng là "Sói Con Đã Già", vì Hưởng-đạo

một ngày là Hưởng-đạo cả đời. Bạn đã sinh hoạt mấy năm nên Bạn là Hưởng-đạo mấy đời ấy chứ.

Luật Hưởng-đạo là vâng lời người trên. Tôi không cãi được nữa, bèn giở hai ngón tay phải lên chào theo kiểu Sói Con mà rằng : "Sói Con Vâng Lời".

Trong báo Liên-lạc số 42 vừa qua, Trường Bửu-Sao đã viết một bài dài nhắc lại một kỷ niệm về Trại Bạch-mã năm 1944. Tôi thích nhất đoạn nói về món cơm gà. Xin phép Trường học-giá Bửu-Sao và Trường Lão Nguyễn-Trung-Thoại được chép lại bữa cơm gà này.

..... Mỗi đội được cấp một con gà sống và hai ký gạo. Lối làm cơm rất đơn giản :

Màn thứ nhất : con gà bị cắt tiết xong, để nguyên lông, mổ úc ra, móc hết ruột gan vút đi, rồi nhét vào gạo, muối tiêu, rau cỏ, nước lã, rồi may kín lại. Đây là kỹ thuật "nồi da xáo thịt" Mông-cổ.

Màn thứ hai : đất sét nhồi nhuyễn, trét chung quanh con gà, dày như quả bí ngô, đoạn chiếc "nồi da" được đặt trên một đồng củi, châm lửa đốt. Trong khi một chú em có phận sự ngồi canh, mọi đội sinh khác tiếp tục cuộc chơi lớn. Độ hai tiếng đồng hồ sau thì mọi người cùng nhau về tụ điểm.

Màn thứ ba : lăn quả bí đất ra ngoài đồng lửa, dùng một tảng đá búa đôi ra. Đất sét đã hoá thạch kéo theo đám lông gà khô cứng, bên trong lộ diện một con gà, chín mùi, thơm phức.

Hôm đó toàn đội chia nhau bữa cơm gà trộn đất sét, khá ngon, ngon vì đói, thêm vào cái hương vị rừng rú thật khó quên. Sau đó, các Trường đi thanh tra các tiệm cơm gà nấu đất rồi cho điểm. Điểm cao thấp do ở mức độ gà nung chín, sạch lông và không bén đất nhiều quá : ai cũng khoái trá vì đã thực hiện được một việc làm khác người trần tục ...

Quý Vị đã thấy món gà nấu đất kiểu Bạch-mã này ngon không ? Ngon và lành quá đi chứ !

T.T.

TIN SINH HOẠT

Liên-Đoàn Hoa-Lư (Nam California)

Mùa hè năm 2002 có thể coi là một mùa hè khởi sắc với những hoạt động đa dạng của Liên đoàn. Đầu hè vào ngày 8 tháng 6 năm 2002, các đoàn sinh đã được dự trại trên bờ biển Santa Barbara, được hướng dẫn, nghiên cứu về những sinh vật biển, và có dịp vui cùng sóng nước. Gần 100 đoàn sinh, phụ huynh và thân hữu đã dự trại này.

Để đáp ứng nhu cầu phát triển Liên đoàn, Thiếu đoàn Đinh-Tiên-Hoàng (BSA Troop 997) và Bầy Cờ Lau II (BSA Pack 997) vừa được thành lập. Trưởng Tùng đã chính thức đảm nhận chức Thiếu Trưởng của Thiếu đoàn Đinh-Tiên-Hoàng và LĐ cũng chính thức tiếp nhận thêm Trưởng Cầu phụ trách Ấu đoàn mới.

Do chương trình Recruit được thực hiện đúng, đến nay Thiếu đoàn Trưng-Trắc (GSCOC Troop 997) đã phát triển được 3 đội gồm 16 em. Các em đã được huấn luyện những căn bản của đời sống Nữ HĐ và sẵn sàng để tham dự Trại Liên-Kiết 8 năm nay.

Cũng trong kế hoạch phát triển Liên đoàn, Thiếu đoàn Đinh Bộ Lĩnh đã gửi 18 đoàn sinh bao gồm các đội trưởng và đội phó đương nhiệm cùng các em dự bị đội trưởng về dự khoá huấn luyện Đội Trưởng/ Đội Phó do Orange Country Council tổ chức tại Trại trường Firestone từ ngày 13 đến ngày 15-7 năm 2002. Sau 3 ngày tham dự huấn luyện, các em đều thu đạt kết quả tốt và được cấp chứng chỉ tốt nghiệp.

Bầy Cờ Lau đã tổ chức cho các em Ấu sinh (nam & nữ) một buổi xuất du tại Cabrillo Marine Aquarium, San Pedro. Các em đã rất ngạc nhiên và thích thú với đời sống của những sinh vật biển, bảo tàng sinh vật biển, v.v..

Trại Liên đoàn đã được tổ chức tại Big Bear Lake vào cuối tháng 7 năm 2002, bao gồm 120 đoàn sinh và phụ huynh. Các em đoàn sinh đã được hướng dẫn đi thăm hồ Big Bear, thực tập đi hiking đêm, thi các chuyên hiệu, và đặc biệt đêm lửa trại lần này đã do chính các em tự điều hành. Đây chính là thành quả các em học được từ trại huấn luyện. Nhân dịp này Trưởng Tôn Thất Hy đã cùng dự Trại và đã thực hiện khoá huấn luyện về kinh nghiệm cầm đoàn cho BHT/Hoa Lư. Vô cùng bái phục tinh thần HĐ của Tr. Hy, và xin cảm ơn Trưởng về những đóng góp cho LĐ Hoa Lư.

Tháng 8/2002, các đoàn sinh Hoa Lư đã tham dự kỳ Trại LĐ tại O'Neill Park, Trabuco Canyon nhằm mục đích khảo sát các em về kỹ thuật HĐ để chuẩn bị cho Trại Liên Kết 8. Đồng thời, 2 Thiếu Đoàn Đinh Bộ Lĩnh và Trưng Trắc đã tiếp nhận lời tuyên hứa của các em Nghi, Danh, Christine và Annie. Trong kỳ trại này, các phụ huynh Hùng, Hoa, Thoa và Thuận đã trở tài nấu nướng, để các em có nhiều thì giờ thực tập hơn, đồng thời các em cũng có thể "enjoy" món bún riêu, món bò kho, và nhiều nhiều nữa.

Xin cảm ơn những đóng góp của quý phụ huynh cho các em.

Trại Liên Kết 8 năm 2002, một kỳ trại của các LĐHĐ miền Nam Cali với nhiều bất ngờ, ý chí thi đua trong thân thiện và học hỏi lẫn nhau, cũng như những điều không may xảy ra cho các đơn vị bạn Trong dịp này, các Thiếu đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh, Đinh-Tiên-Hoàng và Trưng-Trắc

đã thực hiện một cầu treo dài 50 feet để đón Sói Con và Chim Non lên đoàn. Buổi lễ lên đoàn đã được thực hiện vào ban đêm, với ánh đuốc dẫn đường và với nghi thức rất trang trọng. Các đoàn sinh lên đoàn đã phải vượt qua cầu dây đó, để được đón tiếp bởi các Thiếu trưởng phía bên kia cầu. Đặc biệt hơn nữa, nghi thức Sói và Chim Non lên đoàn lần này có sự tham dự của Trưởng Nguyễn-Chí-Hiếu đến từ Texas. Tr. Hiếu đã chào mừng các em bằng điệu múa của thổ dân da đỏ (Native American) trong bộ lông của con racoon. Xin cảm ơn Tr. Hiếu về sự đóng góp này. Cũng trong ba ngày trại này, các em đoàn sinh đã được phụ huynh LD chăm lo từng bữa ăn. Nào phở “Hoa”, cháo “Hùng”, nào bún bò Huế “Thuần”, cơm gà “Vân”...đã được phụ huynh “service” tới tấp. Bù lại, các đoàn sinh đã mang về cho LD 2 giải nhất nhì văn nghệ toàn trại và 1 giải nhất trò chơi nhỏ (không có giải cho trò chơi lớn). Để đạt được các giải này, các đàn sinh Hoa-Lư đã phải tranh đua với gần 400 HDS của

các đơn vị bạn về dự trại. Xin hoan hô tất cả các em và đặc biệt với các phụ huynh Hoa, Hùng, Thoa, Thuần, Khảo, Khôi, Đại, Lê (Ba Lẹ), cùng toàn thể ban phụ huynh đã chăm lo cho tất cả các em và giúp đỡ BHT Liên đoàn.

Tiệc Potluck khao quân và birthday (bỏ túi) Liên đoàn đã được Ban Huynh Trưởng và Phụ Huynh LD tổ chức vào ngày Chủ-nhật 8/9/2002 vừa qua để bù lại thời gian và công sức học hỏi, rèn luyện của các em. Nhân dịp này, Kha Thanh Đoàn Trưởng Yên của Liên Đoàn Hoa Lư đã chính thức ra mắt với 2 Tuần Gia Viễn (Nữ) và Đại Hoàng (Nam) bao gồm 10 em. Hai trưởng Tony Bell và Eric Tâm Nguyễn sẽ trực tiếp hướng dẫn Kha đoàn mới. Hy vọng với sự ra mắt của Kha Thanh Trưởng Yên, cùng với tinh thần cầu tiến, ham học của các em, dưới sự hướng dẫn nhiệt tình của Ban huynh Trưởng, Liên Đoàn Hoa Lư chắc chắn sẽ ngày một mạnh tiến hơn.

Bản Tin Hoa-Lư, tháng 10-2002

Năm 1998, Trưởng Chủ-Tịch Hội-đồng Trung-Ướng HĐVN có phổ biến Thông-tư đến các đơn vị HĐVN nhắc nhở : Để tưởng nhớ đến vị sáng-lập Phong-trào HĐVN, từ nay trở đi, Ngày 01 tháng 7 hằng năm là ngày Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc (Hồn ma ở đất Trại Thăng Tiến 7 hiện về phiên trách các Trưởng “Ướng Nước Không Nhớ Nguồn” (L.L.số 43). (Hình dưới đây là Liên Xóm Ottawa-Montréal Kỷ-niệm Ngày Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc)

Hướng Đạo Khánh Hòa...năm xưa

Nguyễn Tân Kỳ (tráng sinh Ngô Quyền)

Liên Lạc : *Xin trích bỏ một số đoạn không thích hợp*

Đến Nha Trang vào năm 1940 để làm nhân viên Phòng Kỹ Thuật nhà đường Hỏa Xa quận III, tôi thấy Liên đoàn Hướng đạo Ngô Quyền đã hoạt động từ trước có đủ Ấu đoàn, Thiếu đoàn, Tráng đoàn.

Là Hướng đạo sinh từ Huế vào, tôi gia nhập Tráng đoàn Ngô Quyền. Ở thành Diên Khánh cũng có một Liên đoàn Hướng Đạo thường phối hợp hoạt động với Liên đoàn Hướng Đạo Nha Trang. Tại hội quán của Tráng Đoàn Ngô Quyền nằm giữa thị xã có khung treo lá thư của Trưởng Tạ Quang Bửu nhắc nhở anh em Tráng sinh hướng lòng trung thành của mình theo gương anh hùng dân tộc Ngô Quyền. Các đơn vị Hướng Đạo ở Nha Trang hoạt động đều đặn. Tráng đoàn gồm tráng sinh và huynh trưởng thường tổ chức cắm trại hàng tháng vào Chủ nhật hay ngày nghỉ lễ. Ngoài sinh hoạt trò chơi, ca hát, kể chuyện, nhảy múa, tìm hiểu thiên nhiên và xem xét bầu trời Nha Trang để biết vào giờ nào, tháng nào, ngôi sao ở vị trí nào như khi thấy chòm sao rùa tiếp đến sao thần nông xuất hiện ở chân trời phương đông vào chập tối là anh em xa nhà chuẩn bị về quê ăn Tết. Chúng tôi chú ý quan sát, ghi chép về đời sống, sinh hoạt tập quán phong tục của nhân dân, vẽ sơ đồ về đường xá, sông núi, làng xóm . . . qua nhiều cuộc cắm trại, mỗi lần một nơi, Tráng đoàn chúng tôi ngày càng hiểu biết nhiều hơn về nông thôn, rừng núi, cuộc

sống và tâm tư của bà con Tỉnh nhà. Đêm khuya ở trại, bên bếp lửa hồng, anh em tráng sinh ngồi tâm sự chuyện đời thường xảy ra, ở gần, ở xa rồi mỗi người tự suy nghĩ về mình tự làm gì. Qua những việc thường ngày giúp đỡ người khác và công tác xã hội như tham gia quyên góp gạo cứu đói ở miền Bắc anh em càng thấm thía tình nghĩa đồng bào. Tráng đoàn Ngô Quyền tổ chức những buổi trình diễn các vở kịch, có mời dân chúng đến xem để động viên lòng yêu nước thương nòi. Vinh dự cho Hướng Đạo Nha Trang vào Hè năm 1944, Liên đoàn Ngô Quyền được nhận nhiệm vụ tổ chức trại Hạp Bạn Bảy Miếu. Bảy Miếu có bãi cát trắng tinh, nước trong xanh bên cạnh đồi núi, khí hậu mát mẻ trong lành. Đoàn Ngô Quyền lo việc tiếp các đoàn Hướng Đạo từ Bình Định vào, Ban Mê Thuột xuống, chuẩn bị thức ăn nước uống và dọn dẹp khu vực cắm trại giữa cảnh trí thiên nhiên xinh đẹp trên 150 Hướng đạo sinh chơi trò chơi lớn, tắm biển, ca hát, đốt lửa trại và sinh hoạt các Đoàn. Chiếc lều bằng tranh tre dựng lên như chiếc nhà sàn chứa được 30 người của Đoàn H.Đ. Ban Mê Thuột được giải nhất về cắm lều tại. Trại hạp bạn Bảy Miếu thể hiện tình đoàn kết kinh thương không phân biệt tôn giáo chủng tộc màu da nâng cao lòng yêu nước, ý thức độc lập Quốc gia trong hoàn cảnh nước nhà còn bị nước ngoài đô hộ.

Liên đoàn Hướng Đạo Nha Trang dần dần có thêm Ấu đoàn, Thiếu đoàn mới. Năm 1943, tôi được Đạo trưởng Hướng Đạo Nam trung bộ phụ trách Hướng Đạo các tỉnh Khánh Hòa, Ninh Thuận, Bình Thuận, Đắc Lắc cho phép xây dựng một Bày mới. Tôi lấy tên Bày này là Bày Trại-Thủy, tên một ngọn đồi ở Nha Trang, nơi quân ta đóng quân để chống giặc từ phía biển vào, là nơi nghĩa quân Tây Sơn lập xưởng sửa chữa và đóng tàu thuyền.

Từ cuối năm 1943 đến 1945, hoạt động Hướng Đạo mạnh lên, rộng rãi sôi nổi hơn nhờ tham gia mở lớp dạy truyền bá quốc ngữ và y tế cứu thương, công tác xã hội. Anh em coi đó cũng là nhiệm vụ giúp ích mọi người. Trong các Huynh trưởng và Tráng sinh ở Nha Trang, tuy đã có người tham gia Đoàn Thanh Niên dân chủ, thanh niên cứu quốc hay cán bộ Việt-Minh nhưng anh em không hoạt động cổ động chính trị trong sinh hoạt Hướng Đạo.

Lời hứa danh dự của Hướng đạo sinh chúng tôi hồi đó là Trung thành với Tổ quốc, Giúp ích mọi người và Tuân theo luật Hướng Đạo. Lời hứa rất gọn dễ hiểu, dễ nhớ và đã là Hướng đạo sinh ai cũng quyết tâm thực hiện tốt nhất. Lời hứa và luật Hướng đạo đã góp phần quan trọng trong việc giáo dục Tráng sinh Ngô Quyền thành người công dân chân chính có phẩm chất và năng lực.

Hướng đạo ở Nha Trang, Diên Khánh đã thi hành đúng là một trường học giáo dục trẻ em trở thành công dân tốt bằng nghệ thuật của núi rừng.

Có ý kiến đặt vấn đề rằng chỉ cần vận dụng phương pháp giáo dục của Hướng đạo vào hoạt động của Đội Thiếu niên tiên phong, khỏi phải thành lập Hội Hướng Đạo Việt Nam. Thực tiễn đã chứng minh nhiều tổ chức chính trị, quân sự, xã hội trên thế giới

cũng đã hăng hái đi cắm trại, đốt lửa trại, ca hát, trò chơi kiểu Hướng đạo và hoạt động của mình, làm như vậy có tăng thêm tính hấp dẫn và giải trí, vui tươi trong sinh hoạt của tổ chức ấy, nhưng không thể đạt được hiệu quả giáo dục, vì không thực hiện được mục tiêu, nội dung, các nguyên tắc cơ bản tổ chức của phương pháp giáo dục Hướng đạo.

Phương pháp giáo dục trẻ em của Hướng đạo có những nét đặc thù rất khoa học theo phương châm : “Ta chỉ có thể sai khiến được vạn vật khi ta chịu phục tùng quy luật của nó. Khác với Đội thiếu niên tiên phong, Hướng đạo chỉ nhận vào đơn vị mình số lượng trẻ không quá con số quy định : Ấu đoàn dưới 21, Thiếu đoàn dưới 32. Phương pháp Hướng đạo bảo đảm nguyên tắc tự nguyện, tự giáo dục, tự rèn luyện thói quen tốt, giáo dục bằng hành động, hàng đội tự quản, giáo dục từng cá nhân cả về đạo đức trí tuệ và sức khỏe.

Huynh trưởng Hướng đạo là người hiểu nghề Hướng đạo, tự nguyện chăm sóc hướng dẫn cho các em trở thành công dân chân chính. Qua thực tế và thời gian thực tập anh chị có được bổ nhiệm làm Huynh trưởng hay không, tổ chức Hướng đạo căn cứ vào trình độ hiểu biết trẻ em và mức độ cảm tình với trẻ của anh chị đã đáp ứng yêu cầu hay chưa. Điều khó nhất và có tính quyết định là Huynh trưởng phải làm mẫu trong việc giáo dục. Huynh trưởng Hướng đạo là một cương vị không có quyền lợi, danh vọng, chức tước gì nhưng đó lại là lẽ sống của người Huynh trưởng.

Như vậy, Hội Hướng đạo Việt Nam cần có tổ chức riêng, mỗi tổ chức có tính chất vai trò nhiệm vụ của mình.. Đội thiếu niên tiên phong không thể thay thế tổ chức Hướng đạo.

Nguyễn Trãi đã diễn tả quan điểm nhân nghĩa của người Việt Nam và coi đó là cơ sở của đường lối trị nước và giữ nước. Ba chữ lễ, trí, tín nhắc nhở chúng ta cần lễ độ . . . với mọi người, cả người trên và kẻ dưới, phải luôn luôn trau dồi nâng cao nhận thức tay nghề với cả chính mình.

Phương pháp giáo dục và Hưởng đạo hỗ trợ cho việc giáo dục ở gia đình, nhà trường, các tổ chức chính trị, xã hội trong việc giáo dục cho các lớp trẻ tinh khí của người hành động hướng thiện.

Nội dung giáo dục của Hưởng đạo biểu hiện cụ thể qua hành động nền văn hóa và truyền thống đạo đức của dân tộc Việt Nam. Phong trào Hưởng đạo đặt nền móng trên sự đánh giá xác thực bản tính của trẻ và nó tiếp xúc chặt chẽ với các yếu tố chân thật của bản tính con người. Hưởng đạo sinh học tập sống ngoài trời và những bí quyết của đời sống trại, biết tôn trọng các quy luật của thiên nhiên và luật pháp của xã hội, đào tạo những con người có ý thức trong danh dự, tinh thần trách nhiệm, óc quan sát, tìm tòi sáng kiến, chơi thẳng thắn, giữ kỷ luật đối bản thân, rèn luyện thân thể, tháo vát trong cuộc sống, giúp ích mọi người và phụng sự Tổ Quốc. Điều 8 của luật Hưởng đạo dạy H.Đ.S. gặp khó khăn vẫn vui tươi phù hợp với tâm hồn Việt Nam luôn hướng về tươi sáng lạc quan mặc dù gian khổ khó khăn vất vả trăm bề.

Phương pháp Hưởng đạo là một trường học ngoài trường lớp rèn luyện tính khí cần thiết của người công dân tốt lại đảm đang, chơi mà học, học mà như chơi giữa những người bạn tin cậy lẫn nhau, dìu dắt nhau sắp sẵn hành trang đi xây dựng cuộc đời..

Văn phòng Hưởng đạo thế giới thường đặt vấn đề : “Nơi truyền thống chúng ta hãy biết giữ gìn ngọn lửa, đừng ôm lấy đồng tro tàn”. Tư tưởng ấy rất hợp lý. Cần chọn lọc để

gìn giữ phát huy những gì thuộc bản chất tốt đẹp và bỏ đi những hình thức, tập tục không phù hợp với tâm lý của lớp trẻ hiện nay.

Truyền thống cao đẹp và quý báu nhất của Hưởng đạo Việt Nam là đã biết gắn liền một cách nhuần nhuyễn truyền thống đạo đức của dân tộc vào việc giáo dục qua nội dung. Lời hứa và Luật Hưởng đạo. Mục tiêu yêu nước là bản sắc của Hưởng đạo Việt Nam, những Hưởng đạo sinh ngay thẳng, cương trực, hào hiệp sẵn sàng giúp ích và luôn giữ lời.

Nguyễn Tấn Kỳ

Cựu Trưởng và Tráng sinh
đoàn Ngô Quyền (Khánh Hòa)

CHIA XE NIỀM VUI

Ài đi xứ Úc vui chơi

Làm ơn cho nhắn mấy lời mến thương :

- Đến Cựu Lý-trưởng Meo-buôn (Melbourne)
Quý danh Hoàng-Hội luôn luôn yêu đời.
- Đến Trưởng Thuật, đúng mẫu người
Ân cần giúp Ích, hợp thời dựng xây
- Đến Trưởng Trúc, thiết hăng say
Con đường lý tưởng ngày ngày chẳng quên.

Những “Đàng Tưởng Lược” ngợi khen
Tám gương phục vụ như đèn sáng soi
Đáng hãnh diện, đáng vui tươi
Hoa thơm thơm nức đời người, mấy ai.

Nhờ Liên-lạc, chúc đời đời
Reo vang một tiếng vang trời : A ! A ! ...

Tuấn Kiệt

Trong làn gió thoảng tôi nghe

Sáng chúa nhật hôm ấy, tôi đưa người yêu đến nhà thờ Huyện Sĩ. Trong lúc nài nỉ hành lễ tôi thơ thẩn trước cổng chính nhà thờ đường Bùi Chu, tôi nghe nhà đối diện bên kia đường lao xao tiếng người :

-Hương Đạo Việt Nam bây giờ sinh hoạt “chui”.

- “Dởm”

- “Quốc doanh”

Một giọng nói đàn ông lớn tuổi :

- A, các ông bà anh chị sao lại phát ngôn bừa bãi thế; biết thì thưa thốt, không biết thì dựa cột mà nghe.

- Vậy thì chúng tôi dựa cột đây

- Biết phục thiện vậy là tốt. Hương Đạo hoạt động chui thế nào được. Đừng nghĩ có mua chui bán chui mà gán cho Hương Đạo chui. Hương Đạo Sinh hoạt động giữa thanh thiên bạch nhật đầy chữ - chịu khó đi một vòng các công viên ở Thành phố thì rõ.

Còn “dởm” là “dởm” làm sao. Vẫn sinh hoạt theo nếp cũ, vẫn trung thành với nguyên lý của phong trào Hương Đạo. Dĩ nhiên có thay đổi chút ít cho hợp thời. Còn “Quốc doanh”, đó là chuyện nực cười, là ngôn từ chụp mũ giỡn nhau. Quốc doanh nếu có thật là phúc ba mươi đời, vì như vậy là phương pháp giáo dục đào luyện trẻ em trở thành người tốt cho xã hội của Hương Đạo đã được công nhận.

Nhưng mà thấy Hương Đạo ngày nay sao kỳ kỳ.

- Diễn tả như vậy là đúng rồi đấy. Thành thật và bình tĩnh mà nhận xét thì Hương Đạo Việt Nam nay chỉ là cái bóng mờ

của dĩ vãng vàng son, như vệt nắng chiều luyến tiếc ngày nắng đẹp mà thôi.

- Thế thì cho nó tắt luôn.

- Công tâm mà xét thì cũng tội nghiệp cho họ. Những người có tấm lòng, trước nhất vì con cháu họ, không muốn con em mình nhiễm những thói hư tật xấu ngoài xã hội nên ngày nghỉ tập họp con cháu vui chơi lành mạnh giữa thiên nhiên, lấy luật và lời hứa Hương Đạo làm nền tảng. Các bạn bè, láng giềng thấy hay nên gọi con em vào

- Ông nói nghe được lắm, nhưng tôi chưa thật hiểu về nền tảng dựa trên luật và lời hứa.

- Tóm tắt thế này, trung thành với Tổ quốc, giúp đỡ mọi người, trọng danh dự, hiếu thảo, vâng lời, học giỏi, thương yêu giống vật, quý trọng thiên nhiên. Cần kiệm siêng năng, không tham ô móc ngoặc, sống lành mạnh, tránh xa rượu chè cờ bạc, ma túy . . .

- Ôi, tuyệt cú mèo (một ông lão giọng Bắc).

- Thưa cụ, cụ tóc bạc da môi, dễ chừng đã trên 80, xin cụ kể cho nghe chuyện Hương Đạo thời cụ.

- Thời đó, thập niên 1930 – 1940 – 1950, Hương Đạo Bắc kỳ như nắm gập mư phát triển rất mạnh. Châu Thăng Long (Hà Nội) gồm 4 Đạo trên 1000 Hương Đạo Sinh, Châu Hải Bắc (Hải Phòng) 600 Hương Đạo Sinh, Châu Sơn Nam (Nam Định) 200 Hương Đạo Sinh.

Rồi Nam Kỳ, Trung Kỳ . . .

- Xin cụ cho biết một vài khuôn mặt tiêu biểu của Huynh Trưởng Hương Đạo thời đó.

- Tiêu biểu về gì mới được chứ. Mà thôi, để tôi nói về lòng yêu nước của Hương Đạo. Các anh chị có biết ở Thành phố này có 7 con đường mang tên 7 HƯỚNG ĐẠO SINH ?

- Cụ có đùa không ?

- Đùa thế nào được. Này nhé đường Kha Vạn Cân, Nguyễn Văn Thủ, Thái Văn Lung, Phạm Ngọc Thạch, Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Tôn Thất Tùng.

- Họ làm gì mà được hưởng vinh quang vậy ?

- Trong Hương Đạo họ là Tráng sinh, là Tổng ủy viên, là Trại trưởng, trong chính quyền họ là những nhà trí thức giữ những trọng trách như Hiệu trưởng Trường Võ bị, Bộ Trưởng Y tế, Bộ Trưởng Đại Học, Bộ Trưởng Quốc Phòng

- Nghe nói trong Nam, trước 1975 Hương Đạo tham gia chính quyền nhiều lắm ?

- Đừng nói bậy, Hương Đạo không làm chính trị, không tuyên truyền cho Tôn giáo. Chỉ có cá nhân HƯỚNG ĐẠO SINH tham gia mà thôi. Nói nào ngay đa số các ông Bộ Trưởng Thanh Niên – Giáo Dục đều là Hương Đạo Sinh Xuất thân. Một số công chức, Tướng Tá cũng là Hương Đạo Sinh.

-Họ sinh hoạt thế nào ?

- Không chuyên – tà tà vì họ bận quá. Không có cấp chức gì lớn trong Hương Đạo, nếu khi họp thì họ chỉ được ngồi đằng sau. Khi đi trại thì được phân công đào hố vệ sinh, nấu ăn, rửa chén bát, chùi nồi niêu soong chảo.

- Có phải họ bị “ đi “ không ?

- Hoàn toàn không , đó là chuyện bình thường. Phân công phân nhiệm rõ ràng, đúng người đúng việc.

- Tôi không tin (một cô gái lên tiếng)

- Cô không tin việc gì ?

- Không tin chuyện ông Bộ Trưởng Giáo Dục lại đi nấu ăn cho học sinh ?

- Không tin là quyền của cô. Một ông Tướng Hương Đạo Sinh, nửa đêm còn ngồi chùi soong chảo trong khi Hương Đạo Sinh Hạ Sĩ ngủ khì. Chuyện thường xảy ra ở các kỳ trại.

- Tôi vẫn không tin.

- Cô không tin cũng là chuyện bình thường vì cô không hiểu Hương Đạo Sinh Không nói dối. Thôi, nếu cô còn không tin thì tìm gặp mấy vị này mà hỏi : Hồ súc Hoàng Đạo Thúy, Chồn Tạ Quang Bửu, Trâu mơ mộng Trần Duy Hưng, Gà mờ Lê Duy Thước, Giáo sư Bác sĩ Tôn Thất Tùng, Giáo sư Bác sĩ Phạm Biểu Tâm, Nguyễn Văn Thơ, Nguyễn Thanh Cung, Tôn Thất Thiện, Lâm Văn Phát, Trần Tử Oai - Họ là Hương Đạo Sinh – là các ông lớn đấy. Nói có sách mách có chứng. À mà nếu cô ngại gặp mấy ông lớn này thì tìm gặp các Hương Đạo Sinh này, vốn dĩ họ là Nghệ Sĩ nên dễ tách hơn : Nhạc sĩ Văn Cao, Lưu Hữu Phước, Nhà thơ Thế Lữ. Nhiếp ảnh gia Trần Cao Lĩnh, Nhạc sĩ Ngô Ganh, Nhạc sĩ Hoàng Quý, Hiệp sĩ Võ Thành Minh.

. Nếu cô em sợ nghệ sĩ lang bạt kỳ hồ tìm không ra thì gặp ngay Đức Hồng Y Nguyễn Đình Tụng, hoặc Hòa Thượng Thích Đôn Hậu, Họ đều là dân Hương Đạo, cả đấy.

- Tôi yêu cầu ông đừng lòe, thấy người ta sang bắt quàng làm họ.

- Hừm, cô nói nghe dễ nóng quá. Ngoài đời họ quyền cao chức trọng nhưng trong Hương Đạo họ chỉ là những Tráng bình thường.

- Thôi tôi xin can các vị. An cơm mới nói chuyện cũ. Xin hỏi Hương Đạo bây giờ ra sao ?

- Phát triển mạnh, gần 20 triệu hội viên của 167 quốc gia trên thế giới. Họp bạn quốc tế đều đều . . .

- Lạc đề rồi. Tôi muốn hỏi về HĐVN mà thôi.

- Không phải lạc đề mà vì câu hỏi mơ hồ.

(Tôi nghe tiếng sục sục)

- Có còn gì nữa đâu. Cảnh tàn tạ của buổi chiều Đông. Ở Bắc thì toàn ông già – bà cả Hương Đạo, còn lớp trẻ bây giờ . . . miền Trung có khá hơn nhưng cũng chỉ là sợi dây thân hữu giữ chặt mối dây giữa các Huynh Trưởng mà người trẻ nhất cũng đã 50 tuổi rồi. Miền Nam thì chỉ còn lại Thành phố này có bóng dáng Hương Đạo, nhưng cũng hiếm như lá mùa thu còn đứng vững trên cây. Nghĩ mà buồn. Xưa, ngày chúa nhật ra đường chào nhau một nghỉ mà nay lèo tèo . . .

- Tại sao vậy. Thiếu người, thiếu của, thiếu lửa . . . ?

- Có thiếu, có đủ và có dư, thiếu đoàn sinh vì trẻ em bận học thêm đủ thứ, bận chơi trò điện tử; người lớn thì bận việc mưu sinh hoặc tìm chơi những chỗ có tiền có tương lai, ai dại gì chui đầu vào Hương Đạo để vợ trách chồng mắng vì ăn cơm nhà vác tù và cho hàng Tổng. Trước đây Hương Đạo tự hào là đoàn thể độc nhất có “ nghề Trưởng “, phải qua Trại Sơ luyện, Dự bị, , Bạch Mã rồi mới được phong hàm Trưởng. Nay cũng có huấn luyện nhưng cố gắng mấy cũng như người đói lả uống nước cháo loãng vậy.

Còn tiền của thì không thiếu vì xưa nay Hương Đạo chỉ tự túc, chẳng xin tiền ai, khéo ăn thì no.

Dư gì hả – dư tâm huyết, nhiều người vẫn còn tha thiết với phong trào, thao thức vì Hương Đạo, vui buồn theo nhịp thăng trầm của Hương Đạo.

Chơi Hương Đạo bây giờ khó khăn lắm. công bằng mà nói thì các em, các Trưởng ngày nay có tinh thần hơn thuở trước. Trước đây làm Trưởng phong lưu lắm, còn bây giờ khổ cực như vú em. Thế mà họ không nề hà gì cả.

- Nghĩ mà thương !

- Nghĩ mà thương vậy cô thương dùm một anh Hương Đạo đi.

- Cái đó còn xét lại, cơm ngon canh ngọt có sẵn không thích lại mỳ mò tự nấu ăn cơm khét canh khê. Nhà cao cửa rộng không ở lại đi ngủ bụi ngủ bờ, con cái không lo lại đi chăm sóc trẻ đâu đâu.

- Mà Hương Đạo có làm ra cơm ra gạo gì đâu ?

Một giọng nói người đàn bà Huế át đi.

- Đừng nói rứa mà chạm tự ái người ta. Mần rãng mà nói rứa được. Hương Đạo tuy không làm ra tiền bạc đô la nhưng tạo dựng được những người tốt cho xã hội. Có ai thấy một HƯƠNG ĐẠO SINH bị ra tòa vì tội giết người cướp của chiếm đoạt tài sảnđâu ?

- Bà nói cũng có lý. Nhưng điều quan trọng là chính quyền có cho phép không.

- Không cho mà cũng không cấm hẳn. Có lẽ vì thấy cái đám người quá ít ỏi (tỉ lệ 1/100.000) một trăm ngàn người mới có 1 Hương Đạo Sinh, cái tỉ lệ quá chi là khiêm nhường. Vả lại họp nhau lại chỉ để vui chơi ca hát lành mạnh, giáo dục con em trở thành công dân tốt cho xã hội thì cấm làm gì tội nghiệp.

- Sinh hoạt thoi thóp như thế này, không cấm, nay mai cũng tan hàng.

- Tan thế quái nào được. Họ có bí kíp chứ.

- Anh nói chuyện võ lâm chắc ? Bí quyết gì ?

- Nhiều lắm, như tình huynh đệ chẳng hạn. Một vị Sư lấy lưng mình làm yên ngựa cho vị Linh mục cỡi chạy nhong nhong chơi trò cướp cờ. Giám mục ngồi trong trại ăn chay ngon lành với một Hòa Thượng. Hay như vị Sư nọ nửa đêm thức giấc, giật mình thấy tấm áo đen trên người, hóa ra vị Cha cố nằm cạnh đã lấy áo chùng thâm của mình đắp cho để vị Sư ngon giấc còn mình chịu lạnh.

- Bịa, bịa chuyện.

- Chuyện bình thường, vô tư của Hưởng Đạo, bịa thế nào được. Cho nên dù thế nào chăng nữa thì tinh thần của Hưởng Đạo vẫn trường tồn.

Im lặng một hồi, tôi ngạc nhiên rảo mắt nhìn quanh chẳng thấy bóng dáng ai cả. Bên kia đường ngôi nhà 3 tầng lầu vẫn đóng cửa im lìm. Bỗng chốc tôi lại nghe lao xao tiếng cười nói, tiếng chân chạy nhảy, tiếng còi tập hợp. Rồi vang vọng điệu nhạc trầm hùng của Lưu Hữu Phước.

... Anh em ơi ! Đại nghĩa luôn tôn thờ.
... Chúng ta nguyện kiên tâm tiến lên
..Hưởng Đạo Việt Nam đước thiêng soi đường

.. Hưởng Đạo Việt Nam khó khăn coi thường
..Luôn luôn ta bền gan rèn tâm hồn trong sáng
... Dân nước non nhà

Sông Bạch Đằng

Cho Nhau

Hãy cho nhau những niềm vui
Và cho thêm những nụ cười hồn nhiên
Mai sau nếu được thành Tiên
Thì không quên những phúc duyên cõi người.

Hoài Thị

(Trong Văn Lâm Xã 2002)

SÁCH NHẬN ĐƯỢC

1. Câu chuyện nhánh Tráng .

Do Cung-Giu- Nguyen Center thực hiện.

Sách dày 480 trang, trình bày đẹp, giá \$25 US.
Chi-phiếu xin đề: Cung-Giu- Nguyen Center,
P.O.Box 271602, Dallas, TX. 75227, USA.

Đây là công trình và tâm huyết của một Trưởng đã sống trọn đời cho Hưởng-đạo ghi lại để cho những ai muốn tiếp tục dẫn thân sống đời Huynh-trưởng, cho những ai muốn vươn lên trong tinh thần Hưởng-đạo. Là cuốn sách gối đầu giường, không thể thiếu của những người đã một thời mang trên mình áo Hưởng-đạo.

2. Biển Đêm .-

Do Lê-Việt-Điểu ấn hành.

Tập truyện gồm 15 truyện ngắn, dày 180 trang, do tác giả xuất bản tại San Jose, California, Hoa Kỳ, giá bán \$ 10 US.

Sách trình bày trang nhã, hình bìa đẹp.

Lê Việt-Điểu là một cây viết quen thuộc của Gia-đình Bách Hợp vùng California, đặc biệt là chuyên viên viết những bài tường thuật đượm tình thân ái của các Trại Cát Vàng . Ngoài ra, những sinh hoạt của HVDN đều được ký giả Việt-Điểu đăng tải ở các báo chí địa-phương.

3. Góp Lửa. Việt-nam ơi ! Việt-nam và Lục Bát Đấu Tranh..

Đây là 3 tập thơ Đấu Tranh, do nhà thơ Ý-Nga làm ra, xuất bản tại Na-Uy năm 2000.

Bìa và phụ-bản do Hợ-sĩ Nguyễn-Hữu-Nhật vẽ, với những ả họa phẩm của Nguyễn Thế-Vinh.

Nội dung cả 3 tập thơ đều chất chứa màu sắc thương nhớ Quê Hương Việt-Nam. Nặng lòng với cố-quốc, kêu gọi Người Việt khắp nơi đừng quên thân phận Người Mất Nước và :

Người thương Người, sống phải cần giúp nhau ...

Có một điểm lạ : Cả 3 tập thơ đều in ấn công phu, trình bày đẹp, cuốn thì dày 120 trang, cuốn thì 150 trang và cuốn thì 250 trang, có bìa láng bọc thêm bên ngoài những không đề giá bán !

YẾ CÔI BÌNH YÊN

Tưởng-niệm HDS PX NGUYỄN VĂN THUẬN

Giọng ca-sĩ Khánh Ly ngân vang
thánh thốt :

*Con có một Tổ quốc
Quê hương yêu dấu ngàn đời
Con hành diên con vui sướng
Con yêu non sông gấm vóc
Con yêu lịch sử vẻ vang
Con yêu đồng bào cần mẫn*

*Một nước Việt Nam
Một dân tộc Việt Nam
Một tâm hồn Việt Nam
Một văn hóa Việt Nam
Một truyền thống Việt Nam*

(Thơ Nguyễn Văn Thuận, nhạc Đỗ Bá Công)

Tiếp theo giọng xưng-ngôn-viên BBC đượm buồn ... so với chức vị Ngài mất đi ở tuổi quá trẻ, 74 tuổi, là một thiệt thòi lớn cho Việt-Nam và cả thế-giới thứ ba về việc bầu chọn Giáo-Hoàng sắp đến, Ngài là một ứng-cử-viên sáng giá. Giáo-Hội đang đổi mới, có xu-hướng chọn một Giáo-Hoàng ở các nước đang phát-triển, ngài là người thích hợp nhất ... Rất tiếc ...

Đúng là rất tiếc, nhưng tôi không dám lạm bàn về cuộc đời muốc-vụ cực kỳ cao quý và tốt đỉnh của ngài mà chỉ chấm phá vài nét về HDS Nguyễn Văn Thuận, người từ năm 1953 đã thành-lập Liên-đoàn La Vang, năm 1964 Thiếu-đoàn Hoan-Thiện và năm 1960 soạn cuốn 'Hương-Đạo Đại cương', sách gối đầu cho những HDS theo đạo Thiên Chúa.

Còn nhớ, năm 1959 trong một buổi hội-thảo về 'Đường Thành Công' tại Trường Bình Minh, có nhiều Tráng-sinh lúng túng trong việc xưng hô, thì ông nói: "Tôi đến đây nói chuyện 'Đường Thành Công' trong tư-thể của một HDS, cứ gọi tôi là Trưởng". Vâng, Thưa Trưởng, sau chuyến Âu-du có ghé thăm những thắng-tích của HĐ, như Gilwell Park, nhà lưu-niệm BP. Trưởng đã truyền lại cho anh em

những điều mắt thấy tai nghe về HĐ thế-giới, Trưởng đã thổi một luồng sinh-khí mới cho Tráng-sinh Thừa Thiên qua những buổi hội thảo về 'Đường thành Công' được tổ-chức tại Trường Bình-Minh.

Còn nhớ một ngày nọ các Trưởng chức sắc của Châu Hải Trung cùng đi với Trưởng Tổng-Uỷ viên và Trưởng Ủy viên Huấn-luyện Miền đến gặp vị Tổng-Đại-diện ở Huế để xin

dùng khuôn viên Lăng mộ cụ Ngô-Đình-Khả làm trại Huấn-luyện. Ân-cần lịch thiệp, Trưởng tiếp đoàn không với tư cách Linh-mục Tổng-Đại-diện mà là với tình huynh-đệ tương thân. Trưởng có đến thăm trại, tặng quà, dự một buổi lửa dậm đường. Chắc các Trưởng dự kỳ trại còn nhớ câu nói: "Khi nào anh em Hương-đạo cần xử-dụng thì cứ tự nhiên không cần phải xin phép lời thôi."

Thông thường mỗi khi Đạo Thừa-Thiên tổ-chức Trại Huấn-luyện đều có mời Trưởng Thuận giảng khóa. Năm nọ mở Trại 'Tìm Hiểu Hương-Đạo' được tổ-chức tại bãi bể Thuận-An. Giữa cả 60 trại-sinh, Trưởng Thuận say sưa nói về thiên-nhiên, cổ mang khăn Liên-Đoàn La Vang, đầu đội mũ rộng vành, Trưởng thao thao bất tuyệt chuyện trên trời dưới biển, Đông Tây kim cổ, trại-sinh chăm chú lắng nghe quên cả giờ giấc. Trưởng trực thối còi báo hết giờ, trại-sinh nhao nhao xin giảng tiếp. Trưởng bảo: "Không được, HĐ giờ nào việc nấy, xin hẹn các vị dịp khác".

Tại Minh-Nghĩa-Đường, Trưởng Đoàn-Mộng-Ngô nói : "Bài giảng của Cha sâu quá, bao la quá ...

- A, *Trưởng Trâu Cẩn, Anh là Giáo-sư chắc những lúc giảng dạy anh cũng cần nhắc trình-độ học trò chú. Các trại-sinh hôm nay toàn là Thầy giáo, Cán-sự, Kỹ-sư, Bác-sĩ, Đại-đức, Đại-chủng-sinh, mình không thể nói như trại dự bị được ...*

Rồi Trưởng cười vui nói tiếp: "Mà hôm nay bên cạnh tôi có hai vị tổ sư giám-sát là cụ Toại và ông Hai (1), đầu dám tơ lơ mơ."

Năm 1970, phái-đoàn Liên-đạo Thừa-Thiên trên đường về Sài-gòn dự họp, đã ghé thăm Ngài ở Tòa Giám-Mục Nha Trang (Ông là người Việt-Nam đầu tiên làm Giám-Mục ở địa-phận Nha Trang, trước đây các Giám-Mục toàn là người Âu Tây). Ngài ra tận cửa tiếp đón ân-cần, hỏi toàn chuyện HĐ, khi chia tay còn thân tặng mỗi Trưởng một cuốn Hướng Đạo Đại Cương vừa mới in xong.

Trưởng THUẬN và một HDS trong dịp cùng với các sinh-viên công-giáo đi bộ hành-hương ra La Vang (chặng chót, ngày 6-12-1966)

Tôi thật tình lấy làm thú vị khi thấy các Trưởng trọng tuổi gọi CHA và xưng CON. Đối lại Ngài gọi Trưởng và xưng Em. Thật dễ thương và đầm ấm. Ngày nay trạng huống đẹp đẽ này còn tiếp diễn giữa Voi Hoạt Bát với Bò Lém, Báo Vui.

Khác với cuộc đời sáng chói của một tu-sĩ (2), sinh-hoạt HĐ của Ngài thâm lặng, không giữ trọng-trách và không xông xáo, đôi khi quá đà như các vị khác mà chỉ âm thầm rao giảng đạo của cụ BP. Xin trích một đoạn văn mà Ngài đã viết từ năm 1960 ... "Năm 1938 có 3.305.149 hội-viên trên thế-giới ... năm 1958 số hội-viên vọt lên đến 8.371.285 (3), nghĩa là thêm đến 94%, phải là một lối đào luyện thanh-niên, thiếu-nữ tuyệt-hảo, một lý-tưởng cao đẹp đã lôi cuốn và xây dựng bao tâm-hồn ... Trên nửa thế-kỷ hoạt-động, phong-trào HĐ đã lan rộng, gieo rắc ảnh-hưởng tốt đẹp trên khắp thế-giới ...".

Nam Trân

(1) Ông Nguyễn Văn Hai, Hiệu-trưởng Trường Quốc-học Huế, Đại-diện Giáo-dục tại Miền Trung và Cao-nguyên Trung-Phần, và sau là Khoa-trưởng Đại-học Khoa-học kiêm Phó-Viện-trưởng Viện Đại-học Huế, là HDS kỳ-cựu ở Huế.

Cụ Lâm-Toại, học-giả, nhà giáo-dục mới, Hội-trưởng Hội HĐVN từ năm 1953-1955.

(2) Ngài là Vị Hồng-Y sáng chói nhất ở Tòa Thánh La Mã, là người thường thuyết-giảng cho Đức Thánh Cha và hàng Giáo-phẩm ở Tòa Thánh nghe, là người được con chiên kính ngưỡng, các giáo-sĩ nể trọng và Đức Giáo-hoàng quý mến, là vị Hồng-Y Việt-Nam đầu tiên làm việc ở Tòa Thánh với trọng-trách Chủ-tịch Hội-đồng Công-lý và Hòa-bình (BBC 17-09-2002).

(3) Tính đến cuối năm 2000, trên thế-giới có 151 quốc-gia chính-thức có HĐ hoạt-động với tổng-số đoàn-sinh là 28.495.408. Ngoài ra còn 21 lãnh thổ có HĐ, 35 quốc-gia có HĐ hoạt-động trong giai-đoạn phôi thai hoặc đã phát-triển mạnh nhưng chưa gia-nhập vào WOSM và 7 quốc-gia không có HĐ.

Tất Cả Là Tình Nghĩa

Anh Chị Em Hưởng-đạo với nhau thôi

Lê Minh-Lý

Liên-Lạc : Bài này xin gửi đến Chị Hạnh-Nhơn (Phu-nhân Trưởng quá-cổ) hai cháu Quyên-Quyên và Kim-Lộc. Cả ba người nói trên đều là những người đã trao đổi tin tức với Liên-lạc và đã luân phiên đọc tin-tức Liên-lạc cho Tr. Lý-Nhật-Hương nghe trong những tháng năm Trưởng Hưởng nằm dưỡng bệnh.

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc chân-thành cảm ơn Tr. Lê-Minh-Lý

Sáng nọ, khi đọc e-mail trao đổi giữa Tr. Thuát và Tr. Tâm về tang lễ của Tr. Lý Nhật Hương, tôi thấy thấm thía câu *“Tất cả là tình nghĩa anh em Hưởng Đạo với nhau thôi...”*

Đúng hẹn vào lúc 7:00 tối thứ ba ngày 01 tháng 10 năm 2002, tôi đến nhà quán Peek Family theo lời mời của Tr. Tâm để cùng nhau viếng Trưởng Hưởng. Bước vào phòng số 3, tôi thấy các Tr. Lê Mộng Ngộ, Tr. Đoàn Văn Thiệp, Tr. Tôn Thất Hy, Tr. Phan Mạnh Lương, Tr. Nguyễn Văn Mỹ, Tr. Trương Phúc Loan, Tr. Trần Đức Hạnh và Tr. Đoàn Liên đã có mặt. Kể hậu bối chúng tôi gồm quý anh Phùng Mạnh Tâm, Lê Đức Phẩm, Mai Hiếu Trực và chị Duyên, Nguyễn Cửu Lâm, Nguyễn Nhất Tựu, Lê Quang Đức, Lý Nhật Hui cùng các chị Lê Kim Dung, Nguyễn Liên Hương, Trần Hồng Bích, và nhiều Trưởng tôi không nhớ tên đã tề tựu. Nghi thức chào kính diễn ra thật ngắn gọn nhưng đầy lòng tôn kính.

Trưởng Hưởng ra đi không những đã để lại nhiều thương tiếc cho người thân gia đình mà còn lưu lại một lòng kính mến chân thành của toàn thể anh chị em Hưởng Đạo. Điều này làm tôi suy gẫm rất nhiều.

Bốn năm trước, lần đầu tiên tôi giao tiếp với trưởng Hưởng nhân lễ tưởng niệm 49 ngày của cố Bác Sĩ Tô Phạm Liệu, người đội trưởng đáng kính của nhà văn Phan Nhật Nam. Tôi cảm động thật nhiều khi tiếp chuyện với Tr. Hưởng. Dù đang mắc chứng bệnh Parkinson, Tr. Hưởng luôn theo dõi sinh hoạt HĐ và tôi thật ngạc nhiên khi Trưởng đã hỏi thăm đến những sinh hoạt của Liên Đoàn. Càng tiếp chuyện tôi càng mến phục giọng nói nhỏ nhẹ ôn hòa của Trưởng. Có lẽ lúc đó tôi vẫn chưa hiểu hoàn toàn ý của Trưởng nhưng tấm lòng yêu mến anh em

và những người đồng cảnh ngộ cụu tù nhân chính trị khiến tôi thật cảm phục một người anh Hưởng Đạo. Tôi là người ngại giao tiếp và chỉ giao tiếp khi cần thiết. Tuy nhiên, tôi cho sự giao tiếp với Trưởng Hưởng là một hạnh ngộ cho riêng tôi.

Bốn năm sau, tôi viếng trưởng lần cuối, tôi ngộ ra rằng là một người HĐ chân thành khi sống, đã thể hiện một nếp sống giản dị theo lẽ luật HĐ đến khi từ giã cuộc chơi đã kết tựu được nhiều anh em HĐ có nhiều xu hướng khác nhau. Mọi người đứng lên chào già biệt Trưởng Hưởng mà không nề những dị biệt khi trước. Tôi tin chắc mỗi người trong lúc mặc niệm đều có ít nhiều kỷ niệm với Trưởng Hưởng. Tất cả đều trưởng thành trong môi trường Hưởng Đạo Việt Nam. Một môi trường mà theo tôi không phải chỉ đơn thuần là một phong trào mà còn lối sống, cách cư xử, lòng nhân ái và tính hướng thượng. Ai có hiện diện buổi lễ mới thấu hiểu được câu: *“Tất cả là tình nghĩa anh em Hưởng Đạo với nhau thôi...”*

Có chứng kiến hình ảnh an bình của một người từ giã cuộc chơi, tôi mới thấy lợi danh và tiếng tăm đều là vô thường tạm bợ, còn lại chẳng là lòng hoài niệm của những người tri kỷ mến phục khí khái và nếp sống đức độ của mình khi còn sinh tiền.

“Tất cả là tình nghĩa anh em Hưởng Đạo với nhau thôi...” đôi lúc chỉ là một cái bánh, một ly trà, một ánh mắt, một nụ cười, một cái chào thân tình và một lời chào già biệt. Mong chúng ta sẽ giữ mãi được tình nghĩa anh em Hưởng Đạo.

California, ngày 10/10/2002

Lê Minh Lý.

TIN BUỒN

Trưởng Hướng-Đạo :

Hồng Y PHANXICÔ XAVIÊ

Nguyễn-Văn-Thuận

Sinh ngày 17-4-1928 tại Huế, mệnh chung ngày 16-9-2002 tại Roma, Ý, hưởng thọ 74 tuổi.

Thụ phong Linh mục ngày 11-6-1953

Thụ phong Giám mục ngày 24-4-1967

Vinh thăng Tổng Giám-Mục ngày 24-4-1975

Được Đức Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II bổ nhiệm

chức vụ : Chủ-tịch Hội-Đồng Toà Thánh

"Công-lý và Hoà Bình" (1994-2002)

Trưởng Nguyễn-Văn-Thuận đã sáng lập :

- Liên-Đoàn La-Vang, Huế, 1953.

- Liên-Đoàn Hoan-Thiện, Huế, 1964.

Trưởng Nguyễn-văn-Thuận đã viết nhiều sách có giá trị, trong số đó, có cuốn " Hướng-đạo đại cương" do Hướng-đạo Khánh-hoà tái bản năm 1970.

Trưởng Hướng-đạo

Linh-Mục G. BAOTIXITA

Trần-Ngọc-Huyền

Sinh ngày 9-4-1953 tại Nam-định, mệnh chung ngày 23-7-2002, tại Saigon, hưởng thọ 49 tuổi.

Thụ phong Linh mục ngày 19-5-90 tại Houston TX.

Nhận Bằng Rừng trong kỳ Trại Thăng Tiến III tại

San Jose, do Tr. Mai-Liệu trao khăn quàng B.R.

Nguyễn Cầu hai Trưởng :

Nguyễn-Văn-Thuận, Trần-Ngọc Huyền

Về với sự sống đời đời trên cõi Vĩnh Hằng.

Văn-Phình Hướng-Đạo Trưởng Niên

Ban Phụ-trách Liên-Lạc

PHÂN ƯU

Được tin Trưởng

Lý Nhật Hương

Pháp danh : **Nhật Tố**

Tên Rừng : **Đà Điều Điều Độ**

Nguyên Tráng-Trưởng Tráng-Đoàn Hoa-Lư

Đạo Thừa-Thiên

Thành-viên H.Đ. Trưởng-Niên Nam Ca-Li

Đã Ra Đi Vĩnh Viễn ngày 27 tháng 9 năm 2002

Nhằm ngày 21 tháng 8 năm Nhâm-Ngo

Hưởng Thọ 74 tuổi

Chúng tôi xin thành kính phân ưu
cùng Tang-Quyển

và Nguyễn Cầu Hương-Linh Trưởng
được sớm về nơi An Lạc.

Hội-Đồng Trung-Uơng H.Đ.V.N.

V.P. Hương-Đạo Trưởng-Niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

Làng Bách-Hợp Nam Ca-Li

Tr. HỒNG-VĨNH-PHỤ : Bây giờ Trưởng ở mô ?

Liên-Lạc : Ngày 17-8-2002 Tr. Trương-văn-Thanh có gửi cho Liên lạc một bài ngắn với đề tài : **Đức tính cao đẹp của một H.Đ. Trưởng-niên** nói về sự khiêm tốn của Tr. **HỒNG-VĨNH-PHỤ** , một thành viên của Xóm Tùng-Nguyên, Làng Bách-Hợp Sydney, Úc-châu, đã nhận lãnh Huy-Chương và Bằng khen tặng do Hội-đồng Thành-phố Bankstown cấp.

Ngày 30-9-2002, Tr. Trương-Lạc-Phiêu gửi thêm cho Liên-lạc một tin buồn, cho hay Tr. Hồng-Vĩnh-Phụ đã qua đời tại quê nhà (Quảng-ngãi, Việt-Nam).

Phần thứ nhất : **Đức Tính cao đẹp của một Hướng-đạo Trưởng-niên**

Trương-Hân-Thanh

Xóm Tùng-Nguyên, làng Bách-Hợp Sydney, có một Trưởng cao tuổi, năm nay chỉ mới 83 cái xuân xanh. Vị Trưởng niên này là một người khiêm tốn, tuy là H.Đ.S. thuở thiếu thời cũng bằng tuổi một số Trưởng kỳ cựu, nhưng chưa có Chúa Sơn lâm nào đặt cho cái tên Rùm. Vì vậy, chỉ gọi Vị ấy là Hồng-Vĩnh-Phụ hay gọi tắt là Vĩnh-Phụ, tuy không phải là người Hoàng-tộc Nguyễn Triều.

Cuối năm 2001, trong một buổi họp Tất-Niên của Xóm, Trưởng Phụ có lời tạm biệt anh chị em để về quê thăm người Bạn Đồi đầu yếu. Sau đó trở lại Úc vào đầu tuần tháng 7-2002, được tin Trưởng ngã bệnh. Xóm Tùng-nguyên hay tin, đã đến thăm ở Bệnh-viện, được biết bệnh của Trưởng khá hiểm nghèo (ung thư máu). Sau đó, anh chị em trong Xóm lại đến thăm Trưởng lần nữa ở tư gia, chúng tôi thấy trên bàn viết của Trưởng có một cấp bằng của Hội-đồng Thành-phố Bankstown tặng thưởng về những công lao đóng góp cho Cộng-đồng cùng một Huy-chương. Đến bây giờ chúng tôi mới hay biết những sự kiện này, tuy chúng tôi vẫn thường gặp gỡ và sinh hoạt với Trưởng Phụ. Chúng tôi vô cùng thán phục đức khiêm tốn và sự tế nhị của Tr. Phụ, vì không ai hay biết, không một báo Việt-ngữ nào đăng rùm beng, chỉ có một số ít báo bằng anh-ngữ tại địa phương công bố mà thôi. Trước khi từ giã, Trưởng Phụ có tặng mỗi người một món quà nhỏ từ quê hương đem qua.

Biết bệnh tình không qua khỏi, ngày Trưởng lên đường và anh chị em ra tiễn biệt lần cuối ở Phi-cảng Sydney để Trưởng Phụ trở lại quê hương chờ ngày ra đi vĩnh viễn, trong số những người tiễn đưa (xem như) lần cuối này, ngoài anh chị em Xóm Trưởng-niên còn có cả Tr. Nguyễn-Văn-Thuật vị Tân Chủ-tịch. Trưởng Phụ rất cảm động trước nghĩa tình của anh chị em HĐVN.

Hồi tưởng lại năm 1999, tuy đã lớn tuổi nhưng theo lời mời gọi của một số đồng anh chị em trẻ trong công tác làm sạch Cabramatta, Trưởng Phụ đã hăng hái tham gia và đã trả lời câu hỏi của một phóng viên đài SBS : *“Tôi tham gia công tác với ý muốn làm gương cho giới trẻ”*. Nhìn tấm Huy-chương và Bằng Khen thưởng , anh chị em trong Xóm đã kéo mời Trưởng đứng dậy, mang vào người Trưởng tấm Huy-chương và Bằng Khen, và cùng cất tiếng ca :

Anh chị em ơi ! Xóm Tùng-nguyên Sydney, chung vui đất khách quê người, không quên Lời Hứa
và chụp chung tấm hình kỷ-niệm để các bậc cao niên mọi nơi nhìn thấy tận mắt con người có lòng, có tài và hết sức khiêm tốn này.

Một số Anh Chị Em trong Xóm Tùng-Nguyên đến nhà Trưởng Phụ để chia tay . Từ trái sang phải : Tr. Vinh-Tiên, Tr. Thanh-Huế, Tr. Bích-Lan, Chị Phiêu, Tr. Thanh, Tr. Phụ , Tr. lệ và Tr. Phiêu. (Ảnh : Hà-Mã)

Phần thứ Nhì : *Trích một đoạn bức thư ngày 30-9-2002 của Tr. Trương-Lạc-Phiêu (Hà-Mã Hằng-Hái) :*

..... và tiếp đến, Xóm Tùng-Nguyên H.Đ. Trưởng-Niên Sydney nhận được tin buồn : Tr. Hồng-Vinh-Phụ, một Trưởng Đầu Đàn của Xóm, trở về quê nhà tại Bình-Sơn, Châu Ổ, Quảng Ngãi và được một thời gian ngắn thì trở bệnh nặng và ra đi vĩnh viễn ngày 17-9-02, hưởng thọ 84 tuổi. Được biết, hiền thê của Tr. Phụ cũng đang bệnh nặng, Tr. Phụ đã tiên liệu không còn sống bao lâu, nên về quê nhà để cùng với người Bạn Đường sống chết gần nhau.

Xóm Tùng nguyên nhận được tin buồn này, vô cùng thương tiếc một Trưởng có tài năng về Mỹ-thuật hội họa đã trưng bày rất nhiều tác phẩm tại Thành-phố cư ngụ, đã tích cực tham gia các công tác xã-hội, nên đã được Hội đồng Bankstown khen tặng.

Trước ngày Tr. Phụ trở về quê hương, một số Trưởng trong xóm đã đến thăm và chia tay, không ngờ đó là lần cuối, có chụp một số ảnh làm kỷ-niệm. Ngày 24-9-2002, Gia đình Trưởng ở Sydney có làm lễ Cầu Siêu cho Hương linh

Trưởng tại Chùa Trúc-lâm ở Bansktonn, đại diện các ngành H.Đ. và một số Trưởng có đến tham dự và đăng báo phân ưu.

TIN BUỒN

Vô cùng thương tiếc khi hay tin Trưởng :

Hồng-Vinh-Phụ

Đã rời Xóm Tùng-Nguyên để trở lại Quê Nhà và đã thất lạc ngày 17-9-2002, nhằm ngày 11 tháng 8 năm Nhâm-Ngọ, tại Bình-Sơn, Châu Ổ, Quảng-ngãi, Việt-nam, hưởng Thọ : 84 tuổi..

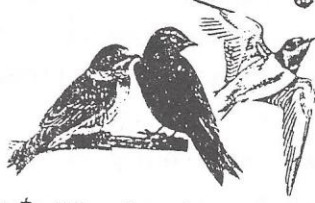
Nguyễn Cầu Hương-Linh Trưởng sớm được tiêu diêu miền Cực Lạc. Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng Tang-quyển và cô Vân-Lê.

Xóm Tùng-Nguyên, H.Đ. Trưởng niên Sydney

Văn-Phòng Hướng-đạo Trưởng-Niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng
nhiều con én đã đem lại mục "Ước - Ước" này.

☐ Tr. Lê-Thi-Hạnh (Varsity)

..... Liên lạc số vừa rồi, hay quá chừng, đầy đủ về Trại Hạp Bạn ở Houston, đặc biệt là đoạn kể chuyện "Gặp Ma" ở khu đất Trại. Có thiệt không đó, thưa Cụ Trưởng-niên ? Cũng vì những chuyện Hư hư Thật thật như vậy thỉnh thoảng thấy bàng bạc trong Liên lạc, cho nên cách nói của Trưởng khó tìm người thay thế và đến khuya mới có chuyện "về hưu" Trưởng ạ.

Cũng trong L.L. số 43, trang 34 Trưởng Đoàn-K. có nêu một trường hợp đau lòng. Xin nhờ Trưởng chuyển giúp ý-kiến của em đến Tr. , nếu Trưởng thấy có thể được. Ý của em như sau :

Thưa Tr. K., xin Trưởng đừng buồn về người Bạn Đời của Trưởng làm chi. Về phương-diện y-khoa, đàn bà trên 45 tuổi tâm tánh có thể xáo trộn nhiều lắm, ảnh hưởng đến đời sống vợ chồng không ít. Lại thêm nếp sống thay đổi từ quê nhà qua Âu Mỹ, một sự xáo trộn quá lớn : cô đơn, thiếu bạn bè, lảng giềng, bà con v.v... Lại còn quá sức mệt mỏi với công việc thường nhật , đó là chưa kể đến những người đàn bà phải đi làm. Con cái lại không như ý muốn của mình. Con nít bên này cũng bận rộn như người lớn, cũng khó đòi hỏi ở tụi nó lắm.

Mệt quá nên ai cũng dễ quạu. Nên sửa mình cho phù hợp với người mình thương. Mình không thay đổi cho hợp với người ta, tại sao lại bắt người ta thay đổi theo ý mình ? Cần logique một tí Trưởng K. ạ ! Cả hai người, đều đã lớn tuổi rồi, tình yêu đâu còn nữa, chỉ còn là tình bạn, lấy cái

Nghĩa mà đối xử với nhau. Khi biết mình còn cần sự hiện diện của người "đối tượng" thì ta nên giả dui giả diếc. với lại nhiều khi hãy tự xét lại mình : tại mình như vậy nên họ phản kháng lại như thế nọ. Mình nên tìm một lý do để biện hộ cho sự khó thương của họ (mình cho là khó thương, nhưng chắc chi là đúng) Ai cũng có cái đẹp riêng của họ, nên nghĩ đến những cái hay của họ để thấy đời dễ thương hơn.

Theo nhà Phật thì nên nghĩ là kiếp trước mình nợ họ, kiếp này nên lặng lẽ trả cho xong, để kiếp "sau nữa" mình sẽ được thanh thoi hơn.

(Xin thông qua 1 trang nói về Nghiệp và Quả)

✍️ Liên-Lac : Liên-lạc xin cảm ơn Trưởng Hạnh đã trả lời Tr. K. đã nêu vấn đề trong L.L. số trước. Nếu mục Thư Bạn mà có người trả lời thay như thế này thì hay biết mấy mà Ngựa này cũng bớt vất vả, và biết đâu có ngày mục Thư bạn sẽ ... đẹp tiệm sớm . Mong thay !

Riêng chuyện " Ma hiện về ở đất Trại TT7" là chuyện "có thật" đã đề cập đến những vấn đề "có thật" đã xảy ra trong mấy ngày Trại (nếu không tin thì, đến ngay Camp Strake, Houston, TX. lúc 2, 3 giờ sáng ngồi chờ một chặp thì gặp Ma ngay, nếu đến một mình mà "sợ Ma" thì gửi vé máy bay khứ hồi qua Montréal Ngựa này sẽ cùng đi cho chắc ăn) Còn phong cho tui là "Cụ H.Đ. Trưởng niên" thì tui không muốn nhận đâu, nhất là chữ Cụ, nghe sao nó tàn nhẫn quá ! Nhắc tới chữ "hưu" thì tiếng Tàu, tiếng Ta nghe còn dễ chịu, có nghĩa là Nghỉ, Thôi, Ngưng. Nhưng chữ Anh và chữ Pháp với "Retirement", "Retraité" có nghĩa là rút lui, thụt lùi nó tiềm tàng nỗi niềm thua thiệt, co cụm, ngay cả ẩn nhẫn, yếm thế. Buồn, chịu chi thấu.

☐ Tr. Lê-Kim-Dung (Ca-li).

Trước hết, cho em gửi lời thăm thật chân thành đến Trưởng và Bè trên. Nhìn hình Trưởng và một số sinh hoạt ở Trại TT7, thấy Trưởng còn phong độ lắm, tại sao Trưởng lại già từ HĐ Trưởng niên ?

Bảng một thời gian khá lâu, em không liên lạc với Trường, lý do cũng là chuyện của L.Đ., chắc Trường cũng đã có nghe qua. Chuyện không muốn nhưng cũng đã xảy ra rồi.

Chừ, em xin giới thiệu một Trường trong L.Đ. : Tr. Lê-Quang-Đức. Anh đã cùng với em lèo lái L.Đ. cho đến ngày hôm nay, thật đúng với tên Rừng "Báo Nhiệt Tâm"(tên này đã do em đề nghị với Chúa Sơn lâm đặt cho ảnh trong kỳ Trại L.K. 7/2001). Anh ta không những là độc giả mà còn là 1 cộng-tác-viên đắc lực và rất nhiệt tâm với Liên-lạc, nếu Trường cần đến (ghi địa chỉ Tr. Đức cho L.L.).

Lý do em "bán cái" cho Trường là vì những lúc sau này tờ Liên-lạc của em cứ bị anh ta lấy hoài. Đúng là "có của cho mượn, tốn xăng đi đòi", chưa kể nhiều lúc còn chơi "tính lờ", không chịu trả ...

Hiện nay, L.Đ đang thành hình một tập-san kỷ niệm 5 năm với chủ đề : "Hoa-Lư - Tiến bước đi lên". Em nhờ Trường viết cho một bài nhé ! Em rất thích bài "Hòn Ma ở Trại Thăng Tiến 7" của Trường viết trong L.L. Đọc thật thấm thía !!!

Nhân đây, cho em hỏi thăm Tr. Nguyễn-Xuân-Linh mà Trường hay trả lời trong mục Thư-Tín, có phải là Trường Linh trước kia làm Trường-Ty Thanh-niên Ninh-thuận hay không ? Lúc em còn bé, em vẫn thường vào Ty Thanh niên để tập tành hát ca trong những buổi phát-thanh, không biết Trường Linh còn nhớ em không ?

(thông qua 17 hàng chúc L.L. sống mãi, nói về củi lửa cho L.L., báo chí của L.Đ. Hoa-Lư).

 Liên-Lạc : Hỏi cháu Kim-Dung, à quên, cứ tưởng như hỏi còn bé đến chơi trong nhà với Hạ, Thu ...Té nay đã là một Liên-đoàn-Trưởng oai phong lẫm liệt, cho nên phải gọi bằng Trường cho hợp với nghi thức H.Đ.

Đúng như Trường nói, đã lâu lắm rồi, kể từ hồi TT6 ở Virginia, nay mới đọc được những giòng thư của Trường. Giòng thư đầu tiên thấy ngay chữ "thật chân thành" do Trường viết, mới hay rằng trên đời này cũng có những thứ chân thành

"không thật". Ở tuổi 72 của Ngựa này, hôm nay lại được học thêm một ý mới.

Trường có hỏi : Tại sao lại sớm già từ H.Đ Trường-niên trong khi tổ chức này đang đi lên ? Xin trả lời : Ngựa này không bao giờ già từ Hướng-đạo, H.Đ.Trường niên vẫn còn sống mãi trong lòng, và Liên-lạc vẫn là nơi trao đổi tin tức với nhau, tuy chơi mà thật, nói thật như chơi. Còn bài "Hòn Ma..." thì Trường hiểu sao thì hiểu, nhưng chắc chắn là người viết không hề có ý xấu.

Những chuyện của Liên-đoàn Hoa-Lư, Cờ Lau v.v... Ngựa này cũng biết được vài nguyên do, hơn nữa nhân dịp ở cùng Phòng tại Trại TT7 với Trường Trần Đức-Hạnh lại được biết thêm một số sự kiện. Nay thì "Trời yên Biển lặng" rồi, cả 2 L.Đ. Hoa-Lư và Chí-linh đều mạnh tiến. Được như vậy thì tuyệt vời biết mấy. Cả 3 L.Đ đều cùng một gốc cả, đến kỳ TT8 năm 2006 ở Nam Ca-li, cả 2 L.Đ chiếm lĩnh chung một ngọn đồi, treo một lá cờ chung thật to tướng, nêu gương đoàn kết cho toàn thể Phong-trào H.Đ. nhìn đó để bắt chước.

Ai dám bảo Tuổi Trẻ không làm được những việc lớn ?

Mừng Trường "vớ" được Trường Đức mà Trường đã gợi ý Hội-đồng Rừng đặt tên là Báo Nhiệt Tâm. Theo tôi, Báo có vẻ ít gần Người, không thấy làm việc nhiều. Còn Nhiệt tâm, chữ này chắc các em nhỏ chưa hiểu mấy. Nếu là tôi ở vào vị trí của Trường, tôi sẽ đề nghị tên rừng cho Trường Đức là : "Trâu : Bao Sân Hết". Hú hồn Trường Đức. Đã ghi địa chỉ người "hay mượn báo" vào danh sách độc giả dài hạn của L.L. rồi, K.D. khỏi lo tốn xăng lái xe đi đòi.

Kim Dung ơi, trong thư Trường viết : đã "bán cái" Tr. Đức cho L.L. rồi, Trường lại nói thêm anh này là một cộng tác viên rất đắc lực và rất nhiệt tâm, nếu Trường cần đến. Rứa mà Trường lại yêu cầu Ngựa tôi viết một bài cho Tập-san Kỷ-niệm 5 năm của L.Đ làm chi nữa ? Nay Ngựa tôi "bán cái" Tr. Đức lại cho Trường để viết bài cho Tập-san L.Đ, "nếu Trường cần đến".

Bánh Ít đi, bánh Qui lại, như rứa là không ai nợ ai cả, huề vốn Công-bằng là Đạo người ta ở đời.

Chuyện sau hết Trường hỏi về Tr. N.X.Linh, đúng là Tr. Nguyễn-xuân-Linh, có thời làm Đạo-trưởng ở Phan-Rang, và cũng là Trường-Ty Thanh niên Ninh-Thuận. Tiếc là kỳ TT7 ở Houston, Kim-Dung không qua dự để gặp lại Tr. Linh nho nhã năm xưa.

Đã nhận được củi + 3 Bản tin Hoa-Lư của LĐ, vợ được chú Báo Nhiệt Tâm nói ở trên, chụp ngay bài "Chuyện kể của Thiếu-Trường" cho vào L.L. kỳ này, để xứng đáng với lời giới-thiệu ân cần của LĐT Kim-Dung, và L.L. cũng đón đợi Báo Nhiệt Tâm trong những L.L. kỳ tới.

Đã có gửi điện thư đến Tr. Đức, phân trần mọi chuyện cần thiết, kể cả việc "khất nợ".

Tr. Phụng-Hoàng Cầm mẫn (Orlando)

... Cái tâm tình trước tiên là cảm ơn Anh đã gửi L.L. cho em đều đặn bao năm qua, cảm ơn tha-nhân đã chuyển đầy đủ cho Phụng, mặc dù thay địa chỉ 2 lần, nhưng thư và lời nhắn vẫn đến đầy đủ, như rứa ai cũng đều tốt, em đã chọn đúng điểm để trao lửa. Tiếp đến, thưa Anh, là phần sám hối thứ hai của em (hay xưng tội cũng vậy), Phụng-Hoàng xin gửi về Anh, có lẽ trong tim hình như có "ngăn dành riêng cho Anh" mà Phụng rất mến, không hiểu tại sao ... (thông qua 1 trang nói lang bang nhiều chuyện). Thật ấm lòng khi đọc được những giòng chữ của các em bên nhà cho biết đã ngồi hàng giờ trên computer sao chép lại nguyên bản Liên-lạc... một tờ báo HĐ hải ngoại phát hành đều đặn hơn 10 năm qua, để chuyển cho các Trường trẻ làm tài liệu và các Trường lớn tuổi đọc trong lúc nhâm nhi tách trà sau giờ tập dưỡng sinh (thông qua 1 trang rười).

Cũng lạ, dân chúng và các Hội-đoàn ở Florida ít thấy bóng dáng hiện thực của HĐ., nhưng hể có việc từ-thiện, Xã-hội, Giỏ Tổ, Văn-hoá là có HĐ kê vai vào gánh vác, mà gánh vác một cách đặc lực, trong đó Trường niên là then

chốt - mà chính Anh là người đầu tàu cho ngành này đó.

(thư viết dài lắm, kể nhiều chuyện, giảng về Triết, nói về Thiêng... cuộc đời, tha nhân)

 Liên-Lạc: Nếu người ngoài mà đọc hết những bức thư này, chắc có thể hiểu lầm là giọng nói của một nữ độc-giả viết cho Ngựa (đực rựa!) Nhưng có răng mô ! Ngày xưa Cụ Khổng-tử dạy rằng : Nam và Nữ không được cầm tay nhau, như rứa là "bất chính". Cụ Khổng nói như vậy là do cái Tâm của Cụ yếu xiu. Còn Hường-đạo thì khác xa : Cứ đặt trong túi áo trái của mình hình Cụ Bipi, xem như cái Bùa, là chắc ăn 100% phải không em Phụng-Hoàng Cầm mẫn ?

H.Đ VN ở Florida thì oai danh từ ngàn xưa, ngày mà cách đây hơn 10 năm, anh Thoại đến đó gặp anh chị em Trường-niên, dạo đó, Ông Trùm họ Hoàng "hú" một tiếng thì đã có gần 50 vị đến sum họp, mỗi người góp một phần ăn. Thật đông, rất vui. Xin nhắc lại : Florida là đất địa linh anh kiệt, cuộc đất đang phát lớn, phát Đế Vương lạn . Không tin à ? Kia Vua Trường-niên Hoàng-Ngọc-Châu đó, kinh đô đóng ở Orlando, Trại Hạp mặt Trường-niên sắp tới quy-tụ bá quan về Orlando và cũng là nơi Hội-nghị Trường (tổ chức ké) cũng ở đó. Quần thần năm châu bốn bể đều vân tập về bái yết Thiên-triều, khiếp chưa?

Còn chuyện xưng tội thì đừng nhắc đến nữa, tội lỗi ngập đầu, cứ 4 năm đợi Trại Hạp BẠN rồi "Xưng" một lần cho tiện việc sổ sách của nhà Thờ. Lại còn đòi "sám hối" nữa há ? Hãy chờ ngày Phật đi vacances rồi vào Chùa để sám hối cho Phật khỏi nghe, chỗ quen biết cả mà :

Gần Chùa gọi Bụt bằng Anh !

Dù sao, Phụng-Hoàng vẫn là em của Ngựa này, dù có chi đi nữa, dù tội lỗi ngập đầu, thì vẫn cứ là em của tui.

Tr. Tôn-Thất-Cảnh (San Jos).

Mấy lâu nay, bệnh tật có để Thoại yên không ? Mình vừa đọc L.L. 43, vừa đọc vừa tiếc, Tr. Mai-Liệu có cho xem video TT7. Mừng Thoại đã được

....., đến nay mới trao cho Thoại thì hơi trễ đó, mình cứ tưởng... Dẫn thân giúp ích Phong trào quá sức để phải nhiều lần nhõng nhẽo với mấy cô y-tá Canada ‘‘ quá cỡ thợ mộc’’ .

Trong L.L., Tr. Tôn-Thất-Thiện có nói về Tráng-đoàn Bạch-Đường ở Huế năm xưa có nhắc đến tên anh Hoàng-Tiếp. Mình có biết một Hoàng-Tiếp cùng ở chung với mình trong Tổ 3 người trong đoàn Giải-Phóng-Quân năm 1946 (Tam tam chế : Hoàng-Tiếp, Tôn-thất-Hoà và mình), đóng ở Mặt Trận Đồng Trăng Đồng Dài, tỉnh Khánh-hoà. Hoàng-Tiếp này là em của Hoàng-Huy (mất năm 1989 ở San Diego) và anh của Hoàng-Thao, kỹ-sư công-chánh hiện ở Nam Cali. Nếu đúng là Tiếp này thì Đại-tá Hoàng-Tiếp đã chết bom ở Bắc-Việt trong trận Mỹ thả bom 12 ngày đêm ở Hà nội rồi. Nhờ Thoại cho anh Thiện biết, cảm ơn.

Mấy năm nay, ở đây, Tr. Thùy, mình và vài Trưởng-niên trẻ (gọi là trẻ, nhưng đều trên 40) đã lập ra một Toán . Toán này khi thấy có ai tổ chức gì cần giúp là xung phong vào giúp, ví dụ như Tết Trung-thu vừa qua, cả bọn đến giúp Trường Âu-Lạc dựng lều, che bạt để tổ chức cuộc vui cho các em , đúng như châm ngôn ‘‘Giúp Ích’’ của HĐ Trưởng niên đã được Đại-Hội TT7 chấp thuận. Mình đi làm chung với các bạn trẻ, mình thấy rất vui, xem như được trẻ lại, Thoại ơi ! Ngoài ra, cũng theo tôn chỉ của HDTN là hỗ trợ các đơn vị HĐVN, mình đang tình nguyện dạy phương hướng và Sao cho các em của Thiếu-đoàn Cửu-Long, nên khi ngồi vẽ bản đồ, sao, cho các em học, làm mình nhớ lại các khuôn mặt thân thương của mấy đội-sinh của mình năm xưa như N.Q.Trị đang cùng nhau ngồi giữa một cánh đồng vắng theo tay chỉ của mình mà học vị trí các ngôi sao trên trời. Hiện mình đang trông tin của anh em Đinh-Bộ-Lĩnh của những năm 1940-45 mà mình đã nhờ Thoại nhắn tin trên L.L.từ lâu, tới nay vẫn chưa thấy kết quả.

Như vậy, Thoại ơi, mình phục vụ cả người già (tập khí-công) lẫn người trẻ hy vọng trở thành những người hữu dụng tương-lai.

Sau hết, chúc, và chúc

 Liên-Lac : Thầy Cảnh của tui ơi ! Nghe Thầy sinh hoạt nhiều, dạy Thái-cực-quyền v.v.. em hồ thẹn quá Thầy ơi, Thầy đừng la em mà tội. Sức khoẻ của Thoại dạo này cũng bình thường, tuy phải tập thể-dục đều : thứ Ba và thứ Năm, buổi sáng bơi lội, múa may ở Hồ Bơi (Trung-tâm Thể-dục Do-Thái), những ngày khác thì đi bộ ngắm Trời Mây, mùa đông thì hươ tay dang chân ‘‘à volonté’’ và chạy tapis roulant tưới hạt sen ở nhà. Chắc Thầy sẽ hỏi :

- Tại răng Chú Mi không tập Thái-cực-quyền ?
- Thừa, vừa khó, vừa dễ lộn ‘‘thế’’ này qua ‘‘ngọn’’ khác, hơn nữa ở xa Thầy, cho nên đố ... mầy làm nên, đó là lý do em ... né.
- Ô là là ! Ta là Bạn của chú, mô phải là người xa lạ mà Chú trả lời như trả lời với .. Ma vậy?
- Đùng nhắc đến Ma, kiểu Ma ở Trại Thăng Tiến 7. Đố chỉ là 3 hay 4 năm các Trưởng Ma mới xuất hiện 1 lần. Khó gặp lắm. Đến TT8, ai muốn gặp Ma, phải ghi danh trước .

Mong Thầy Cảnh thông cảm cho em.

Anh Cảnh ơi, dạo này, nhờ Trời sức khoẻ của Thoại cũng tạm yên, đùng nhắc đến thì nó cũng yên, chưa biết trở chứng khi nào, Mai-Thảo có 4 câu thơ thiết hay :

Mỗi lần cơ thể gây thành chuyện

Ta lại cùng cơ thể chuyện trò

Đố nó chớ gây thành chuyện lớn

Nó nghĩ sao rồi, nó cũng cho .

Anh Cảnh cho hay cùng giúp ích một số đơn vị với Tr. Tuyên-Thùy. Vớ được Cự này là khỏe vô cùng. Cự này chỉ thích nói nhiều hơn ăn, làm đổ mồ hôi mà không thấm mệt, ai hỏi việc chi mà Cự Thùy ‘‘bí’’ là automatique Cự nhân hai hàm răng mà cười như hàm răng quảng cáo Kem Hynos ! Rứa là huê, là đã trả lời rồi đó, trúng trật tự hiểu lấy. Máy chú nhỏ lằng xằng nịnh bợ Cự, khi Cự khoái chí thì Cự rút trong túi quần vài cái huy hiệu chi đó mà ban phát, vì Cự có cả kho huy-hiệu, băng vải, khăn quàng ... thường đem đi triển lãm ở các Trại Họp Bạn, Hội Nghị HĐ.

Anh Cảnh nhắc đến những ngày ở Đinh-Bộ-Lĩnh, đi trại, học sao ngoài trời, anh N.Q.Trị ngày xưa còn bé v.v... Liên-lạc đã chuyển "Tiếng chim gọi Đàn" của anh Cảnh đến các nơi, chưa thấy chim nào vỗ cánh. Chỉ mới có chim NQT. Còn chim Nguyễn-văn-Hai tuy có nhận Liên-lạc, nhưng có lẽ cũng mỏi cánh rồi. Trong L.L. số này, ở bài về Đức Hồng-Y Nguyễn-Văn-Thuận, có nhắc đến tên Tr. Nguyễn-Văn-Hai. May ra đương sự sẽ "hách xì" vài cái và giật mình !

 Tr. Lê-Văn-Lê (Sydney, Úcchâu).

Em không tham dự TT7 được, chỉ nhìn qua truyền thông (internet), thấy hình Anh, coi bộ còn khoẻ quá, tuy là Cố-vấn cho HĐTU nhưng ai dám nói anh "quá date" đâu mà không kiêm nhiệm thêm HĐ Trưởng niên. Có thấy tên tuổi anh, người ta biết nhiều, tin nhiều và sẽ theo nhiều. Đó là sự thật.

Em có đề nghị anh Thanh : Xóm trưởng Tùng-Nguyên nhớ nhắc nhở anh chị em chăm củi cho ngọn lửa Liên-lạc tiếp tục cháy sáng - như lửa của Olympic vậy - Không ngờ anh Thanh giao banh cho em "sút" Trong khi chờ đợi anh chị em giao banh, em tình nguyện "sút" trước 1 trái cho anh xem sao. Hy vọng nhiều anh chị em khác trong Xóm sẽ đưa banh cho em sút qua anh.

Em vẫn tiếp tục làm công việc tạp dịch trong Xóm Tùng-nguyên : gom củi lửa cho L.L. Việc nhỏ mà cần phải không thừa Anh ? Em vẫn cho đó là một niềm vui. Anh Chị Vĩnh-Tiên + Thanh-Huế vừa tham dự phiên tòa xử anh-hùng Lý-Tống và mãn một màn du lịch xứ Xiêm-la, đã điện thoại kể lể chuyến đi xa về, tiếp đến "chỉ-thị" em gửi 50 Úc-kim qua cho L.L. liền. Để bảo đảm công việc như 2 lần trước, em đã hội ý với bà Xã đang làm Bru-điện Úc, gửi lẹ qua Canada ngay.

Thêm một chuyện nữa : Hôm thứ bảy, anh Phiêu đi dự Children's Festival, có gặp anh Thuát. Khi trở về, anh Phiêu hỏi em : Bộ anh Thoại hôm ni hết lo H.D. Trưởng-niên rồi phải không ? Em trả lời : "Đúng vậy, anh Thoại hiện

nay chỉ còn chăm sóc tờ Liên-lạc mà thôi . Tr. Hoàng-ngọc-Châu lo HĐ Trưởng-niên. Đó cũng là giao ước của anh Thoại hồi Trại TT7 ở Virginia". Anh Thoại ơi, vì em không tham dự TT6 và TT7 để biết ngọn ngành, em trả lời như vậy có hạp ý anh không ? Nếu sai, anh sửa lại nghe anh.

(thông qua 1 trang nói về Xóm, Làng và chúc)

 Liên-Lac : Úc-châu xa xuôi mà ngó như gần trong gang tấc. Thư và hình ảnh của em và anh Phiêu gửi về cho Liên-lạc, anh đều nhận đủ, kể cả mấy "quả banh" của anh chị em trong Xóm "sút" qua Canada, nhanh hơn phi-thuyền (lý do : Vợ em làm ở Bru-điện Úc-châu).

Lần sau, những hình ảnh về Children's Festival , em và Phiêu đừng gửi nhiều, chỉ 1, 2 cái cũng đủ, vì năm nào cũng na ná giống nhau, và đã 3 năm nay rồi, nên đành nói về tin tức sinh hoạt H.Đ.VN nhiều nhiều thì quý hơn.

Em trả lời thay Anh Thoại như trên là gần đúng sách vở lắm, xem như thuộc bài : 18/20 điểm.

Về Trưởng-niên, anh Thoại vẫn còn rất gấn bó, đâu có thể lơ là được. Cùng với Trưởng Châu, Tr, Nhân đưa HĐTN tiến mạnh hơn lên, trao được không có nghĩa là "phủ tay", chưa phải là "quá date". Còn em nói chỉ lo về "tạp dịch" trong Xóm. Lẹ ơi, trên đời này không có chi là việc lớn việc nhỏ cả. Việc chi cũng cần, mà việc chi "cũng có thể" không cần cả. Chúng ta hãy bắt chước các Cụ xưa : Tri túc ! Tri túc! Tri túc ! nói cụ thể là : Có rất nhiều thứ người ta cho là cần lắm, nhưng mình chỉ thấy cần sơ sơ, không có cũng được. Lại có những thứ là người ta cho là cần sơ sơ , mình thấy đếch cần cũng xong !

Anh Thoại vẫn nhận đều đều tin tức của anh Sói Tận Tâm từ phương xa gửi e-mail về.

Nói về tình nghĩa anh chị em, Xóm Tùng-Nguyên bên nó thật là tuyệt vời, thân mật, chân tình.

Lẹ ơi, trên thế gian này, ai cũng cầm chắc trên tay mình một vé "Đi" mà thôi, Thượng-đế không bao giờ bán vé "khứ hồi". Nếu một ngày nào, đó trên xa lộ cuộc đời mà anh Thoại "Exit"

trước em , nếu có ai hỏi anh Thoại đã viết những gì trên Liên-lạc từ trước tới nay, thì xin em hãy trả lời giúp Anh như ý 2 câu thơ dưới đây, và anh Thoại cảm ơn em trước :

... *Đó vẫn là lao tràm thú chuyện,
Góp mặt anh em một nụ cười !*

☰ Tr. Phan Lê-Nga (Pháp).

... tiếp đến xin cảm ơn Anh đã nhanh chóng cho biết tin tôi không ở trong danh sách những người bị bệnh "lãng trí" đối với tờ Liên lạc thân quý của Hướng-đạo V.N.

Được xem cuốn video ngày khai mạc Trại Họa bạn TT7 tại Texas, xin mừng anh vì cũng nhờ có anh "chèo lái" nên chúng tôi dù ở xa cũng vẫn biết được tin tức các anh chị em khác ở mọi nơi trên thế giới.

(thông qua 13 giò nói về cuốn Kỷ Yêu 70 năm HĐVN, phát hành tại San Jose)

Nếu tôi không làm thì anh đã tìm được người xứng đáng để tiếp nối công việc anh đang làm. Như vậy, anh sẽ có thì giờ nhiều hơn để "trau chuốt" cho tờ Liên lạc của chúng ta ngày thêm khởi sắc. Đó là điều chúng tôi rất mừng.

Anh Chị đi TT7 có vui không ? Chúng tôi rất tiếc không tham dự được vì hoàn cảnh không cho phép, nhưng cũng có đủ tin tức như là Trại sinh vậy. Cũng đỡ buồn.

Thân chúc anh Chị Thoại+Vy vui mạnh và cho tôi gửi lời thăm Chị Vịt Nước Vui vẽ.

✍️ Liên-Lạc : Là một nữ độc giả cao niên, tuy đã xa rùng khá lâu, vẫn để tâm theo những nhịp bước của Phong-trào HĐVN, tâm hồn ấy rất hiếm quý. Trưởng Hoàng-Ngọc-Châu, Tân Văn-Phòng-Trưởng HĐ. Trưởng niên là do Đại-Hội các Trưởng niên tín nhiệm và bầu lên, người được tiến-cử từ kỳ Trại Họa Bạn TT6 ở Virginia. Tuy vậy, các Trưởng Châu và Tr. Nhân (được tiến cử và Đại-Hội chấp thuận kỳ Họa bạn TT7) đều có tham khảo với em những việc liên quan đến Trưởng-niên. Tất cả đều cùng bàn luận xem như

công việc chung và san sẻ công việc tùy theo khả năng của mình. Còn chị khen Liên-lạc, trao đổi tin tức thì do các nơi cung cấp, lời qua tiếng lại trên Mã-thư hay Thư bạn thì em quan niệm rằng : đời sống là cái gì mong manh dễ vỡ, phải cố gắng thông cảm, nhẹ tay với nhau những lúc bất đồng, kiên nhẫn với nhau khi dẫn giải những vấn đề khó hiểu . Còn chữ "trau chuốt" mà chị tặng thì ... xin Chị đừng nói đến, vì mấy lâu nay, trên Liên-lạc (trừ những bài đóng góp của độc giả) thì Chị đã gặp toàn là thứ văn chương "mì ăn liền" không theo mẹo luật, văn phạm nào cả. Nói ra thêm xấu hổ Chị ơi!

Trại TT7, Bè Trên của em không đi được, vì vào phút chót bị réaction thuốc, phải vào bệnh viện chữa trị, em "độc hành". Có Chị Vịt Nước luôn luôn vui vẽ với cái máy hình trên tay lãng xãng chụp thiên hạ.

☰ Tr. Trần-Văn-Phúc (N.C.X. Charlotte).

Nhận được thư Anh, em vui mừng lắm, nhưng không hiểu sao, những điều em muốn biết thì lúc đầu anh lại từ chối và phớt lờ đi.

Nay thì đã có rồi, cảm ơn Anh. Những quà kỷ niệm trao đổi giữa anh và em, chẳng qua là để tăng thêm tình thân giữa anh và em, không có gì khác cả. Em muốn có địa chỉ Tr. Triết là thiệt lòng muốn cảm ơn Trưởng Triết đã sốt sắng dành nhiều tình cảm cho anh em mình, đã tận tình giúp đỡ tiễn đưa anh em mình trong ngày mãn trại. Em không bao giờ quên những chân tình ấy.

(thông qua 1 trang nói về những khó khăn của cuộc đời, sinh hoạt HĐ, lòng người v.v..)

✍️ Liên-Lạc : Trời Montréal vào Thu, lá vàng rụng thật nhiều, cơn gió lạnh đưa về, đem áo blouson màu nâu khoác vào để đi bách bộ buổi sáng, thấy nhớ người phương xa, người em phương xa ...

Như Phúc đã biết và đã thấy : H.Đ. có lúc chia thành 2 phe, 3 nhóm . Có khi đi cùng đường, có khi đi khác đường, có lúc kè vai nhau, có lúc đụng đầu nhau ; có lẽ cũng vì một đảng do căn cơ

của người H.Đ., và đảng khác cũng vì người H.Đ. tin vào lời mình hơn tin lời ... Cụ Bipi.

Mình biết Phúc còn có một số u uẩn, một nỗi buồn tình cho sự đời “*một mình mình biết, một mình mình hay*” không thể nói cho ai được. Phúc đã trưởng thành, đã hiểu rõ sự đời, mình không có gì để nói thêm với Phúc, nhưng với tư cách là một người lớn hơn Phúc vài ba tuổi, xin có lời thành thật góp ý (Góp ý thôi nhé) với Phúc : Ngoài tình đời, chúng ta có thêm một Niềm Tin Tôn-giáo, nhờ đó, nó “đưa ta lên trên” bình diện thắng thua, phải trái, thành công hay thất bại mà “dẫn ta đến” sự thông cảm, chia sẻ chính với những người đã đối xử tệ với mình. Không biết quan niệm sống này đúng hay sai, nhưng với mình, mình rất thành thật khi nói ra điều này. Nếu trái ý, mình mong Phúc thông cảm và tha thứ cho. Sau hết, chúc Phúc gặp nhiều điều Như Ý và cùng với anh Thoại mà tin rằng Đời Đẹp Lắm , Trưởng Phúc, chú Phúc “Nửa Chùng Xuân” ơi !

☐ Tr. Bửu-Sao (Orlando).

Trưởng tự xưng là EM, tôi cảm thấy chột dạ lắm đấy. Xin Trưởng hãy nhớ : Trưởng là Trưởng, và trên Trưởng chỉ có Bề Trên của Trưởng, và trên nữa chỉ có Ông Trời mà thôi ! Trêve de plaisanterie !

Cám ơn Trưởng đã có nhả ý cho đăng bài “Khủng hoảng niềm tin” vào Đặc-san CSV/QGHC Canada mà Trưởng là cũng là người chịu trách nhiệm.

Tôi sẽ nhớ là những bài gửi cho Liên-lạc chỉ liên-hệ xa gần đến Hướng-đạo mà thôi.

Rất khâm phục Trưởng đã đóng vai John Wayne : tay phải là cây súng Liên-Lạc, tay trái là cây súng Đặc-san QGHC ! Và luôn luôn bắn trúng đích.

Thân chúc ...

✍️ **LIÊN-LAC** : Trong Đại Gia-Đình Hướng-đạo, em được giáo-dục là phải tôn kính những Trưởng Đoàn Anh, nghĩa là những Trưởng lớn tuổi

hơn mình. Trong trường hợp này, Anh là người lớn hơn em 2 (hay 3) tuổi, đương nhiên phải gọi Anh bằng Anh. Xin đừng thắc mắc.

Em đã đọc kỹ bài “Khủng hoảng niềm tin”, rất thích hợp cho Đặc-san của Hội CSV/QGHC Montréal do em cầm lái, một Hội có ít nhiều “thiên” về chính trị. Xin thành thật cám ơn Anh.

Anh khen em có 2 tay, bắn 2 súng và bắn trúng đích luôn cả 2 tờ báo . Mới nghe, thú thật, cũng sượng tai, nhưng Anh nhắc đến chữ “báo”, em thấy thẹn thùng vô cùng. Báo Hướng-đạo hay báo Hội Hành chánh ở Hải-ngoại phải hiểu là một hình thức “Một mình một Ngựa” như hiện em đang “bao sân”, dẫu có ba đầu sáu tay cũng không thể khắc phục hết những sai sót.

Dù rất mong được gặp nhiều nụ cười như ông Thiện (phải không Anh T.T.Thiện ?) , thế mà đôi khi vẫn không tránh được vài cái “nhăn mặt” của ông Ác !

Có lẽ vì biết vậy nên đọc giả rất rộng lượng. Họa hoàn lắm, Liên-lạc mới nhận được vài giòng “phản nản” rất dễ thương, mà người phụ trách thềm cám ơn là đã “quá nhẹ tay”.

Em sẽ gửi Đặc san qua Anh Chị xem, Anh chị sẽ thấy cũng na ná như Liên lạc vậy, nhưng không có mục Mã Thư hay Thư Bạn, vì anh chị em CSV/QGHC đâu phải là ... toàn là Hướng-đạo !

☐ Tr. Hoàng-trọng-Thành (Marseille)

Em mới biết đến Liên-lạc của Nhóm Tinh-thần BP. Canada thực hiện, đã được đọc 4 số, và gần đây, nhất là Số Kỷ-niệm 10 năm, em thú thật : rất kính phục các đàn anh đã bền công chịu khó kiên trì không thấm mệt, liên tục, đúng kỳ hạn, không gián đoạn, dù đôi lúc đọc thoáng qua, thấy phảng phất đáng mệt mỏi, muốn dùng chân gác bút của người Chủ-nhiệm, nhưng may thay, sau đó, vẫn thấy tiếp tục xuất hiện (thông qua 12 giòng ...)

Trước đây Marseille cũng có một đơn-vị HĐVN, nhưng nay thì ... lạnh theo thời gian.

Có một điều, sao em không thấy Liên-lạc đăng những vấn nạn của Phong-trào (phe nhóm, HĐ quốc doanh), giải tỏa những thắc mắc (Quốc-kỳ, Quốc ca), vì chính nơi đó là nơi dành cho anh em có cơ hội diễn tả tư tưởng của mình....

Một số Giai-phẩm hay Đặc-san, chú trọng về văn chương, người ta hay dùng giọng văn bác-học, trùu-tượng, nhưng ở Liên-lạc được thay bằng một lối viết bông đùa, bình dân để nói chuyện với nhau (nhất là trong mục Thư Bạn, Mã Thư). Giọng văn vừa trôi chảy một cách êm thấm, vừa bình dị như lời nói của một người bình thường, và thỉnh thoảng pha vài câu dí dỏm, ca dao, thơ thần... có duyên. Anh viết mà như nói, chê mà không chê, khen mà không khen. Có thể nói đây là một "môn phái" mới.

(xin qua 7 giòng) và những lời mong ước, chúc và chúc

 Liên-Lac : Cám ơn quà của vùng Marseille, thiết thích thú khi nhận được, nhất là đoạn thư ... "cho Ngựa đi tàu bay giấy".
Đã "làm báo" thì văn chương phải hay, nhưng Liên-lạc chỉ là Bản Tin nên được "miễn dịch". Đó là một.

Trưởng hỏi Liên-lạc không có diễn-đàn để các nơi phổ diễn ý kiến? Đáp: Có phổ diễn ý kiến thì phải có tranh-luận. Có tranh luận thì phải có trọng-tài. Hơn nữa "Tranh luận" là một trò chơi vô định, không biết sẽ kéo dài tới đâu. Bởi, tranh luận theo lối Việt-nam, cho đến nay, buồn thay! vẫn như một trò chơi chưa có ... Luật!

Đó là hai.

Phần thứ Ba của bức thư, Trưởng quá khen mà phong cho Liên-lạc lập ra một "môn phái mới". Việc này to lớn quá, cho phép Ngựa tôi thỉnh ý Nhà văn Trà-Lũ, tức Sói Con Đã Già, nguyên Chủ-tịch Văn Bút Ontario, người đã viết và phát hành 8 cuốn sách rất hấp dẫn ở Toronto, mà nếu Người (Người viết Hoa) đồng ý thì chính Người là Nguyên-Soái, và Ngựa đi theo để ... vỗ tay.

Còn những chuyện khác Trưởng hỏi trong thư, mà không thấy trả lời ở đây thì xin Trưởng coi như là Ngựa ... bí! Có răng nói rứa. Nói thiệt đó.

 Tr. Phan-quý-Mai (Lân Bền Chí, Orleans)

... trước khi kết thúc bức thư, Trưởng vui lòng cho Lân Bền Chí này nêu một thắc mắc :

Trong rất nhiều lần, cũng trong L.L., Trưởng hay gọi Người Vợ là "Bè Trên", có khi là "Cô Vy", có khi là "Bà Cụ Thân-sinh ra Monsieur mon fils", chung chung người ta hay gọi là "Bà Xã" là phổ thông nhất v.v... Trong những danh từ đó, theo ý Trưởng gọi như thế nào là hay hơn cả?

 Liên-Lac : 1 giờ sáng, ngày 05-11-2002.

Gỏ máy trả lời lần chót mục Thư Bạn, cho kịp hạn gửi bài đi Ottawa in, phòng bên cạnh: "Người" đang say giấc điệp. Chú Lân nghe đây: Tôi đã thuộc khá nhiều thứ mà nhiều người coi như là tiêu chuẩn, hay hay hơn nữa là những nguyên tắc, cho một tình yêu toàn hảo như: Yêu là bỏ tức cho nhau, yêu nhau là hai người phải gạt qua một bên những dị biệt để cùng nhau nhìn về một hướng v.v... Tưởng như vậy là đã "biết hết". Thế mà mới đây một triết-gia, đồng thời là một thi-sĩ đã làm tôi thấy cái kiến thức về tình yêu của tôi còn nhỏ bé hơn là tôi tưởng. Thi-sĩ ấy cho rằng: "Tình yêu tuyệt đối là tình yêu "biến hai người yêu nhau thành ... Một".

Hoặc rằng Người cũng là Tôi,

Hay là Tôi cũng là Tôi như Người. (Bùi-Giáng)

Sự kiện nhiều cặp vợ chồng hay gọi nhau là "Mình ơi" hay "Nhà tôi" cho thấy nhiều người trong chúng ta coi mình và người hôn phối của mình là Một. Thật là rõ ràng.

Cám ơn thi-sĩ Bùi-Giáng đã soi sáng cho tôi.

Trưởng Lân thấy chưa? Ngựa này chỉ mới biết một mà chưa biết hai. Còn phải học hỏi thêm nhiều nữa.

Tạp Ghi của một Phụ-Huynh

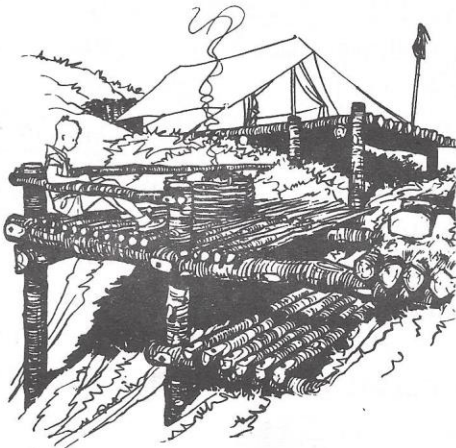

Thăm thoát hai cháu nhà tôi vào Hưởng đạo đã được hai năm, với biết bao kỷ niệm. Nhớ những buổi đi trại xa, dựng lều ngủ đất, đốt lửa trại, văn nghệ đến khuya. Rồi đi biển nhìn các cháu say sưa chơi đùa với nước tắm mãi kêu chẳng muốn lên, hay những buổi lễ sinh nhật Liên đoàn trang trọng, kỷ niệm các cháu nhận được bằng nọ bằng kia, hay những màn văn nghệ của các cháu không nhịn cười được, nhiều không kể hết. Chị bạn tôi còn nói đùa “Em nghe chị cho các cháu đi Hưởng đạo mà chỉ nghe đi chơi và ăn không vậy.”

Nhưng thật ra không phải vậy. Các cháu chơi bằng chứng là đoàn đã có hai cháu đạt danh hiệu Gold Award và hai cháu Eagle Scout, muốn đạt được danh hiệu đó đâu có dễ, các cháu phải trải qua quá trình dài chịu khó học tập thi đua mới được.

Tháng 5 vừa qua, tôi có cơ hội tham dự Hội đồng khảo hạch đẳng thứ Hưởng đạo Đại Bàng, em Patrick Nguyễn rất giỏi, tự tin, mạnh dạn trả lời trôi chảy tất cả các câu hỏi khó cũng như dễ của hội đồng khảo hạch.

Khi về, tôi chạnh nghĩ tới con mình, không biết đến bao giờ mới được như vậy. Cái không phải danh hiệu mà ở giá trị con người, Hưởng đạo tạo cho các cháu trở nên người hữu dụng.

Con gái thì tôi chẳng phải nghĩ ngợi nhiều vì cháu không có complain. Còn con trai thì mệt lắm. Có hôm sáng thức dậy không buồn dậy, rồi thì “Mẹ ơi! con không muốn đi.” Có hôm ra xe mà mặt con đỏ vì khóc. Ba bữa đòi Quit bốn bữa không. Nhưng không vì thế mà tôi bỏ cuộc. Tôi trình bày và nhờ Trường giúp đỡ, với sự khuyến khích của các Trường, bây giờ cháu tiến bộ rất nhiều. Tôi không còn nghe câu “Mẹ ơi! Con muốn Quit” nữa, ngược lại đến chủ nhật cháu tự động chuẩn bị xong giục bố mẹ chở đi sinh hoạt, vì sợ trễ giờ.

Cháu được như hôm nay tôi rất mừng, đó là bước đầu cũng nhờ công lao của các Trường, nhân đây tôi cũng chân thành cảm ơn tất cả các Trường. Người đã đem công sức, đôi khi cả tiền của nữa để dạy dỗ con chúng tôi.

Bên cạnh các Trường còn có Ban phụ huynh nhiệt tình không kém. Đặc biệt là anh chị

Hoà-Thơ là Trường ban phụ huynh và thủ quỹ.

Anh Hoà trong năm qua sức khoẻ có hạn chế nhưng anh không bỏ qua một kỳ họp phụ huynh hay buổi đi trại nào. Anh chị rất nhiệt tình, chu đáo, cẩn thận, vui vẻ. Mọi người đều tin nhiệm anh. Trong buổi họp có mấy chục người đều giơ tay bầu cho anh làm Trường ban phụ huynh một nhiệm kỳ nữa, có người còn muốn giơ cả hai tay.

Chúc anh chị dồi dào sức khoẻ để xây dựng ban phụ huynh lớn mạnh.

(Chúng ta phụ huynh cũng nên đóng góp một phần là tham gia đông đủ các buổi họp, nhất là buổi họp hàng tháng vào tuần thứ tư lúc chín giờ).

Đề yểm trợ các Trường cho Liên đoàn mình càng ngày càng vững mạnh.

Tất cả vì con cháu chúng ta.

Hưởng Nguyễn

Bản Tin Cờ Lau, tháng 8-2002

❖ Tr. Hoàng-Thúc-Trứ (V.N.)

Rất mong Trường thông cảm, không thể trả lời rõ ràng và đầy đủ được như ý Trường mong muốn. Chắc Trường cũng biết tại sao rồi.

Riêng tôi, tôi rất thích Hương-đạo và H.Đ. cũng cần tôi, bằng chứng là bây giờ chúng tôi vẫn còn vương vấn nhau như Trường đã biết.

❖ Tr. Nguyễn Minh-Thế (Irving)

Trường cho hay đã thay địa chỉ mới, nhưng không ghi rõ là ở đâu. Liên-lạc số này cứ tiếp tục ghi như địa chỉ cũ. Xin Trường cho biết để kịp thời điều chỉnh. Trường hợp Trường không cho hay, kỳ tới (L.L số 45) sẽ tạm ngưng để chờ.

Trông tin.

❖ Tr. Gấu Đa Đoan. VA

Đã nhận được 2 bản Q.C. Rất cảm ơn mỹ ý và sẽ xin cho vào Đặc-san QGHC Montréal, nhưng Hội này phải chia đôi cho L.L. 50%. Liên-lạc đã cố gắng không nhận QC từ 10 năm nay, ráng thêm tí nữa cũng còn gượng được và vẹn toàn lời hứa. Sẽ gửi Đặc san qua Trường đọc cho vui, nhưng chắc không vui như L.L. Xin gửi Gấu một lời khuyên : “Đường còn dài, cần “dưỡng phòng” để cuộc chơi được lâu bền”. Ngộ thiệt ! một người bệnh lại đi khuyên một quan lang tây.

Chúc cả nhà được mọi sự an vui.

❖ Tr. Vũ-Thanh-Thông (Ca-li).

Liên-lạc đã nhận được bút tích của Trường trả lời cho Tr. Nguyễn-Đức-Phúc về Hội-quán Bùi-Chu. Đang chờ hình ảnh Hội-quán “bây giờ” do Tr. Sói Tận-tâm về tận nơi chụp, khi có đầy đủ, sẽ công bố lời đối đáp giữa Trường và Cụ Phúc Già cố Trường Xóm Ottawa.

❖ Tr. Thái-Tử ho Võ (Vùng Hoa-thinh-đón)

Không có ai giải quyết và trả lời nhanh chóng như Trường. Khi tôi nhận được sẽ gửi tặng các Xóm vắng người tham dự Trại. Cảm ơn Trường

Tôi vẫn thường tiếp xúc với Hoàng-Thượng ở Orlando bằng điện thoại và điện thư rất mật thiết. Cần trao đổi ý kiến gì, mong Thái-tử cũng tự nhiên. Nếu có bài viết nào liên quan xa gần đến Hương-đạo, rất mong Thái-tử chuyển qua, để Liên-lạc đăng tải cho các nơi được biết.

Tiếc là Hội-nghị bàn về Trại HỌP MẶT HỘTRN ở Virginia, tôi không qua được để ăn phở với anh em cho vui. Nhưng lo gì, Montréal và Virginia đâu có xa !

❖ Tr. Trương-Văn-Thanh (Sydney).

Sướng nhỉ ! Ngao du mấy tháng trời thăm anh em đầy đủ. cảm ơn Anh đã trao quà cho anh ĐỘi-trưởng của tui (A. Đài-Loan), chắc anh ấy thích lắm. Chờ hình Hội-quán Bùi-Chu để cho vào L.L. số Tết này mà không kịp. Anh đi xa mà các Xóm viên của Anh lo lắng công việc Xóm rất đầy đủ, anh có cái “Uy” của Trường Xóm.

Tất cả điện thư do anh chuyển, Ngựa này đã đọc đủ, nhưng từ 2 tuần nay thấy vắng, nhịp tim có trục trặc chi không ? Mong rằng vẫn “en forme” để viết bài cho Liên lạc chứ !

❖ Tr. Soái-quân họ Lê (Vùng H.T.Đ.)

Phục thật ! Lại xăng tay áo nai lưng ra gánh NST thêm một lần nữa. Đúng là sức Voi. Chú biết là đảng ấy rất bận, bận nhiều chuyện, nên không mở lời nhờ vả như những năm trước. Nay có NST để múa bút rồi, cho nên nói đến việc gửi bài cho L.L. là chuyện ...hoang đường, phải không cháu ?

Thái-Thượng-Hoàng dạo này vất vả lắm. Lo cho Liên-lạc số Tết, lại bao sân thêm Đặc-san của Hội CSV/QGHC, đến giờ phút này vẫn ngồi gõ máy để cho xong kịp gửi đi in tận Ottawa, vì nhà in rất bận trong dịp Giáng-sinh, Tết Tây, Tết Ta, không chịu nhận in trong những ngày gần đó.

Chúc cháu những ngày lễ thật vui, cân nặng thêm được vài gờ-ram để cho thật cứng cáp khi “đứng đầu gió”

Văn-Phòng Hướng-Đạo Trưởng-Niên

20401 Marlin St. Orlando, FL. 32833

27-10-2002

Điện-thoại : (407) 568-6876 - E-mail : choang@mpinet.net

Thư mời họp

Thân/Kính gửi : Quý Trưởng : Nguyễn Tấn-Định, Đỗ-Quốc-Tuyên, Nguyễn-đức-Tùng, Bùi-vũ-Đức, Trần-Xuân-Đức, Nguyễn-vũ-Nguyên, Trần-công-Hoàng, Hoàng-Kim-Châu, Đậu-hữu-Hiệp, La-Hồng-Lý, Hoàng-Ngọc-Hoà và Võ-Thành-Nhân.

Thưa Quý Trưởng,

Như trong điện thư gửi đến Quý Trưởng vào tuần trước, Văn-Phòng Hướng-đạo Trưởng niên xin mời Quý Trưởng có tên ở trên tham dự phiên họp sơ khởi để bàn về việc tổ chức Trại/Họp Mặt Hướng-đạo Trưởng-niên V.N. Toàn Thế giới vào mùa Hè năm 2004 tại Orlando, Florida, Hoa-kỳ.

Phiên họp sẽ được diễn ra tại Hoa-Thịnh-Đốn vào :

Ngày 17 tháng 11 năm 2002, từ 7g30 sáng
đến 10g30 sáng, tại : Tiệm Phở Xe Lửa
trong khu Thương-xá EDEN CENTER.

Trong phiên họp này chúng ta cũng sẽ thảo-luận đến việc tổ chức Hội-Nghị Trưởng 2004, như Trưởng Chủ-tịch BTV & HĐTU-HĐVN đã giao phó, qua điện thư ngày 22-10-02.

Ngoài ra đề nghị của Tr. Bùi-Vũ-Đức như Trại Miền Đông Hoa-kỳ sẽ được tổ chức cùng thời gian và địa điểm, một số ý-kiến hay các đề nghị khác của quý Trưởng khác cũng sẽ được thảo luận để tiến tới việc thống nhất tổ-chức (Xin xem chương-trình nghị sự "dự trù" đính kèm).

Quý Trưởng vì bận hay ở xa không tham dự được, xin vui lòng đóng góp ý kiến về việc tổ-chức Trại/HMHTrN, Hội-nghị Trưởng và Trại Miền Đông H.K. với chúng tôi bằng điện thoại hay điện thư trước ngày 13-11-2002.

Quý Trưởng cũng có thể gửi Đại-diện tham-dự.

Quý Trưởng ở quanh vùng H.T.Đ. có thể mời thêm quý Trưởng khác tham dự, nếu Quý Trưởng đó có thể giúp hay hỗ trợ trong việc tổ chức Trại/Họp mặt nói trên.

Xin vui lòng cho Tr. Nhân biết trước để tiện việc sắp xếp.

Thân/Kính chào, TABTT Quý Trưởng và hẹn gặp.

T.M. Văn-Phòng HĐTrN,
Hoàng-Ngọc-Châu

C/c Kính gửi Tr. Nguyễn-Trung-Thoại "Đề Trương"

Chương-Trình Nghị-Sự

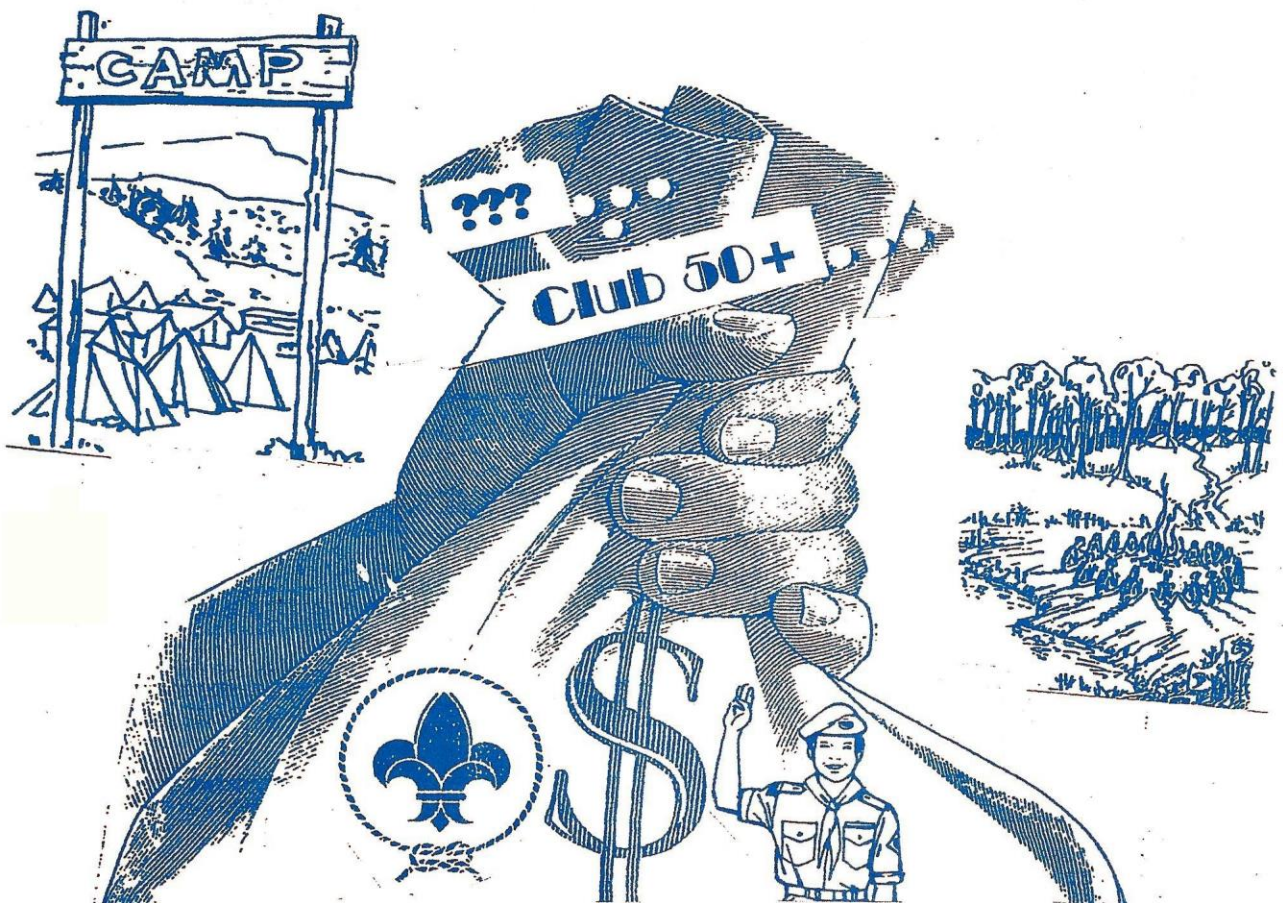
Buổi Họp Sơ Khởi

Ngày 17 tháng 11 năm 2004 tại Vùng H.T.Đ.

Lưu-Ý : Chương-trình dưới đây chỉ là dự trù, nếu cần thêm bớt trong Chương-trình này, xin Quý vị cho biết trước để bổ túc.

- Quyết-định về thành phần tham dự (HĐTrN, HNT, Miền).
- Ước tính số người tham dự.
- Ngân-sách dự trù, phương thức gây quỹ ...
- Hình thức tổ chức Trại/Họp Mặt HĐTrN.
 1. Disney world
 2. Khách-sạn
 3. Mượn đất dựng lều
 4. Mượn đất Trại của Châu H.Đ. địa-phương.
- Thời gian Trại / Họp Mặt
- Thời-gian Hội-thảo, Hội-nghị ... (ví dụ : Họp 2 ngày đi thám du / viếng cảnh 5 ngày ?)
- Thành phần BTC
 - + Chọn Trại-trưởng / Trưởng ban Tổ chức
 - + Các Ủy-ban và người trách nhiệm (ghi danh, chuyển vận, hướng dẫn, tiếp tân hay phối hợp chương-trình thăm viếng, điều hành chương trình, thực phẩm, y-tế, v. v...)
- Chủ đề của Trại / Họp Mặt ... Chương trình chính của Trại / Họp mặt và các tiết mục đề nghị.
- Linh tinh :
 - + "Trang Nhà" HĐTrN ?
 - + Tiến hành các kế hoạch dự trù của HĐTrN (tạo mái nhà đất ...)
 - + Hội Bất Vụ Lợi (nhóm điều nghiên).

Phiên họp này sẽ có một Biên-bản gửi đến các Trưởng tham dự phiên họp, Ban Thường-vụ và Bản Tin Liên-Lạc

Hỏi : Club 50+ là gì và do ai thành lập ?

Đáp : Là một hình thức gây quỹ, do Hội-Đồng Trung-Ướng H.Đ.V.N. thành lập .
Nói một cách khác, là mua vé ủng hộ bữa tiệc Đồng Tâm gây quỹ của Hướng-
đạo mà Quý Vị không đến dự được.

Hỏi : Tài-chánh do Club 50+ thu nhận được sẽ dùng trong những mục tiêu nào ?

Đáp : Hoàn toàn để hỗ trợ cho các sinh hoạt của Hướng-đạo V.N. (Hải-ngoại) .

Hỏi : Những ai có thể là Thành-viên Club 50+ ?

Đáp : Tất cả các Trưởng, Hướng-đạo-sinh VN, Phụ-huynh, Thân-hữu, Hội-đoàn.
Ngoài ra, Club 50+ có quyền từ chối những sự đóng góp không chính đáng.

Hỏi : Xin cho biết mức đóng góp hằng năm, chi phiếu đề tên ai và địa chỉ nơi nhận ?

Đáp : Mỗi thành-viên đóng tối thiểu \$ 50 us hoặc tối thiểu \$ 50 EURO cho 1 năm .
Chi-phiếu xin đề : Hương Dao Viet nam Inc. và gửi về Thủ-Quỹ theo địa chỉ :
Tr. Nguyễn-Đức-Tùng, 6404-J Seven Corners Place, Falls Church, VA. 22044, USA.

Hương-trào H.Đ.V.N. chân thành tri-ân các Thành-viên Club 50+